

W 967
ஸாக்ரடஸ் சரித்திரம்.

R. அரங்காசாரியர், ம் ஏ எல் டி.

இயற்றியது

வேலூர்

சுத்தர விநாயகர் அச்சுக்கூடம்

முகவுரை.

உலகிலுள்ள ஜாதியார பலா உலகில வழங்கும் பாஷைகளும் பல ஒவ்வோராகாலத்தில் ஒவ்வொருஜாதி யாரே பரபலமடைந்து, தம்புகழைப் பரப்பி, பிறர்க்கு வழிகாட்டிகளாக விளங்குகின்றனா அந்தஜாதியாருள் ளும் ஒருசிலரே குன்றிலேற்றிய விளக்குப்போல, தம் அறிவை யாவாக்கும் புலப்படுத்தி, தமது நாட்டில் ஒரு கிளாச்சியை உண்டாக்கி, புதியதோர் வழியில் மனித ரின் அறிவும் ஊக்கமும் செல்லுமபடி செய்திருக்கின்ற னர். இத்தகைய மேனமக்கள் தாம் பிறந்த நாட்டிற்கும் தாம் பிறந்த ஜாதிகுடும் உரியவரெனக் கூறுவது தவறு உலகத்தை அறிவூட்டி மேனிலைப்படுத்தவதற்காக அவ்வப் போது சிலபெரியோர்கள் அவதரிப்பதுண்டு. அவர்களது போக்கைக் கெல்லாம, முன்பு அவர் அவதரித்த நாட்டில் வேறொன்றி, பிறகு உலகமுழுவதும் பரவிவிடும். ஆதலின், மகான்களாகிய இனஜோகரு, “யாதுமரே, யாவருங் கேள்வீர்” அம்மகான்களும் யாவாக்கும் எக்காளத்திற்கும் உரியவராவா

ஸாகரமணி என்ற யவனத்தவஞானியாரும் இம் மகான்களது கூட்டத்தைச் சோந்தவாதாம் இவரது உத தமகுணங்களும், அறிவாற்றலும், தேசாசிமானமும், உண் மையைப் பற்றும் எவரையும் உருகும் சதயத்தை நிலை நிறுத்துவதிலும், மனிகரின் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி அவரிடம் உணமையான ஞானம் பெருகும்படிசெய்வதி லும் அவர் எடுத்ததுகொண்ட கஷ்டத்திற்கு அளவே வில்லை. தமது கிரோதிகளால் அவர் பட்ட பாடுகளும்

உரைத்தற்பாலனவல்ல பொறுமையே வடிவெடுத்தாற்
பேரன்ற ஸாக்ரடனை, யாவற்றையும் அசையாது தாங்கி,
உள்ளக்கவலை சிறிதுமின்றி, நன்னெறியை வழுவவிடாது,
பிறாபொருட்டே வாழ்ந்துவந்தனர இம்மகாணைப்பற்றிக்
தெரியாத ஜாதியாரே இல்லையெனலாம் இவரது சரிதரம்
எல்லாப்பாஷைகளிலுமுள்ளது நம் தமிழ்மொழியிலும்
ஒன்றிருப்பது அவசியமென்பதுநான்குறவேண்டியதில்லை

1911-ஆம்வருஷத்திலுள்ள இராமநாதபுரம் பாண்டி
யன் ஸ்கெண்டரி ஸ்கூலில் தலைமைப்புரத்தியாயராக
அமரத்திருந்தபோது, காலஞ்சென்ற பாலவனநதம் ஜமீந்
தாரும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஸ்காப்கரும், அகன முகல்
அகராசனாதிபதியும், தமது உடல்பொருளாலியெல்லாம்
ஒருங்கே தமிழவளாச்சிபின்பொருட்டுச் செலவிட்ட
வரும், இரந்தோர்க்கிலையெனனாது வரையாது ஈடுத
வந்த வள்ளலுமாகிய ஸ்ரீமான பாண்டித்துரை சாமித்
தேவா அவர்களது நட்பும் அன்பும் எனக்குக் கிடைத்
தன. அவர்களுடன் ஸாக்ரடனைப்பற்றி ஒருமுறை சம
பாஷிக்க நேரந்தபோது, அந்தஞானியாரின் அரியசெயல்
களில் தேவரவர்கள் ஈடுபட்டு, அவரது சரித்திரப்பகுதி
யைத் தெரிந்தவரை தொகுத்துச் செய்தமிழில் வெளியிடும்
படி ஆஞ்ஞாபித்தார்கள அவ்வாறே, F J சாசு என்பார்
எழுதிய ஸுலிஞ்ஞாது, சில பாக்கங்களை மொழிபெயர்த்துச்
செய்துவிட்டு 9-ஆம் தொகுதி 2, 3, 4, 5-ஆம் பகுதிகளில்
வெளியிட்டேன் பின்னர் இவற்றை நன்றாக விரித்தெழு
திப் புதிதாகப் பலவிஷயங்களையும் சேர்த்துப் புஸ்க
கூபமாக வெளியிட்டேவண்டுமென்ற அவர் என்னைத் தூண்டி
ற்றது அவ்வாறே பலநூல்களிற கண்ட விஷயங்களைத்

கொஞ்சுதாத தமிழகதேவபச சிலமாறுபாடுகளுடன் இந்
நூல் எழுதிமுடிக்கேதன பல இடையூறுகளால் சென்ற
மூன்றுவருஷங்களாக இதை அச்சேற்றுவதற்குக் கூடா
மறபேரயிறு

சேனை ஸாவகலாசங்கதார ஏற்படுத்திய வியாசக
கமிட்டியார குறிப்பிட்ட விதிகளை ஒட்டியும், சென்ற சில
வருஷங்களாக மாணவர்களுத தமிழ்பயிற்றிவருவதனால்
எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக்கொண்டும் இப்புஸ்த
கம் எழுதப்பட்டுள்ளதனால், கூடியவரை நடைபயச செவ
விதாகவும், எளிதாகவும், இனிதாகவும் அமைத்துள்ளேன்
ஸ்கூலபைஸ் பரீட்சைக்கு வாசிகமும் மாணவரும் எளி
தாகப் படித்தறியுமாறு சுடினசாதிகளைப் பிரித்தும்,
விளக்கவேண்டிய விஷயங்களை நன்றாகத் துலக்கியும் எழுதி
யிருக்கிறேன்

இப்புஸ்தகத்தில் எவையேனும் கவறுகள், அபிபராய
பேதங்கள் காணப்படின், அவை எனது அறியாமையால்
ஏற்பட்டவை யென்பதை அன்பர்கள் மனத்திருத்தவும்,
அவைகளை எனக்கு அறிவிக்கவும் வேண்டிக்கொள்ளுந்
கிறேன்

இதிற காணப்படும் பெயர்களும், விஷயங்களுட,
தமிழகதேவபாசகுப்பதியவையாகவிரும்பினும் இப்புஸ்த
கத்தைப் படிக்கக் குளிகது அப்பெரியாரின் அருஞ்
செயல்களை அறிந்துகொள்வதற்கு அவை ஒருபோதும்
தடையாகவிரா

இப்படிக்கததை அச்சிடுவதில் எனக்குப் பேருக்கி
செய்தவா வேலூர் காலேஜ் தலைமைத்தமிழ்ப்பாணடிகா
ஸ்ரீ உ வே டு க ஸ்ரீ நி வா ஸா சா ரி ய ராவா அச
சிடுவதில் பாதொருவழியுந் தெரியாது தங்குந் கருணை
தில், அவர்கள் கருணை கூராத், அதுவிஷயமான
சுக்லவேலைகளையும் தாமே செய்துகொடுப்பதாக வரிக
களிதது, இந்நூலின் கையெழுத்தப்பிரதியைத் தாமே
படித்துப் பிழைகளைநது, பூரூப முகலிபவைசீர்சுசுலிப
பிணறிப் பார்த்தருளி, செவனிகரக இந்நூல விரைவில்
அச்சேறுமபடி செய்ததற்கு, யான செய்யும் கைமமாறு
யாதுளது? செய்யாமற்செய்த இவவுகனியை நான் எழுமை
பும மறவேன

ஸாகரமூலது உயாநகசரிதரமடங்கிய இந்நூலில்
அவரது உருவப்படத்தை முன்னாச சோதகல் ிகவும
பொருத்தமானதெனக் கருதி, அதனை பயூரி என்ற ஆவ
கிலவாசிரியா எழுதிப் கரீஸகேசரித்திரகதிற் கண்டபடி
தயாராசெய்து அவ்வாறே சோததுளனோன

இந்நூலைக் கூடியவரை விரைவாகவும அழகாகவும
அச்சிட்டுத்தரத் வேலூர் சுந்தரவிநாயகா அச்சுக்கூடத்
தலைவா ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ V D நடராஜ முதலியார அவர்
களுக்கும் எனது வந்தனத்தைச் செலுத்துகின்றேன

R அாங்காசரியன

ஸ்ரீ

ஸாக்ரடீஸ் சரித்திரம்

I முன்னுரை.

[பீடிகை—ஆதாரங்களின் குறைவு—பளேடோ—ஸெனோபன்—இருவரும் ஸாலெழுதிய காரணம்]

ஸாக்ரடீஸ் எனபவா, க்ரீஸ் தேசத்தில் ஆதன்ஸ் என னும நகரில் இறறைக்குச்சுறேறசகுறைய 2400-வருஷங் களுக்குமுன் சிறந்து விளங்கிய மகான்களில் ஒருவா, கல விககடலைக கரைகண்டவா, ஒழுகசுத்திற சிறந்தவா, சீரிய கூரிய அறிவுடையவா, சாங்குணசீலா, யதார்த்தவாதி, மிகுநக சொலவனமை பொருநகியவா, உண்மையைத் துருவி நாடுவதில் ஊக்கம் மிகுதியுமுடையவா, கலவிச செருக்குச சிறிதுமில்லாதவா, பிறரிடத்திற கண்ட செருக் கைக கண்டித்து, வாதத்தால அவரை அடக்கி, அவரது அஞ்ஞானத்தைப் புலப்படுத்தி, அவரைச் சீர்திருத்தவ தில் தமது வாழ்நாளைக் கழித்தவா, தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை பலதேயத்துப்பலலோராலும் பேரற்றப்படுப வா, உலகமுள்ளளவும் யாவராலும் ஏததிக கொண்டாடத் தகுந்தவா

இவ்வண்ணம் ஒலகாப புகழும் பலகும் பெருமையும் வாய்ந்துள்ள அப்பெரியாரது சரித்திரப்படுத்திகளில் ஒரு சிறிதளவே நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது, முறறுங் கிடைக்க வழியில்லை பொதுவாய்ப் பெரியோரைப்பற்றிய வரலாறுகட்கெல்லாம் இவ்விதக்குறைவு இப்பழையில்

ஏற்படுகின்றது உலகில கலவியறிவொழுககங்களில மேம பட்டு விளங்கும் டெரியோரது வாலிபச்செயலகன் ஜனங் கள் அறிய அவரவுகின்றார்கள். அவ்வவனை நீக்குவதற் குக கருவியாகவுள்ள அவரைப்பற்றிய செய்திகள், அவர வாவாயால் வெளிபாகவேண்டுமேயன்றி, மனிதரால் ஊகித்தறியப்படமாட்டா. ஊகமெல்லாம் கற்பனையாய முடியும் அக்காலத்தில் தன்சரிதம் தானுணராததும் வழக கம் இலலை ஒருவாசர்ததிரத்தை அச்சவாயிலாகப் பரவச் செய்தல இக்காலத்திற்கே உரியது ஆதலின், அனேனா ரைப்பற்றிய விஷயங்கள் காண்பாரம்பரையாகவேனும் உடனிருந்தோர் எழுதிவைத்தேனும் வந்தாலொழிய ஒரு சிறிதும் அவர்களைப்பற்றி நாம் உணரவல்லோமல்லோம்

இதப்பொதுவிதிக்குட்பட்டே ஸாக்ரடீஸ்சரித்திர மும் உள்ளது இவரைப்பற்றிப் பலகதைகள் வழங்கு கின்றன இவையாவும் பின்னுள்ளோராரற் புனைந்துரைக்கப் பட்டவை என்பா இவரைப்பற்றி எழுதினோ பலராவா எழுதிய நூல்களும் பலவே அந்நூல்களுள் பெரும்பாகம் இறந்துபோயிற்று எஞ்சி இக்காலத்துள்ளவையுளிற சிறந் தவை, பளேடோ (Plato), ஸேனோபன் (Zenophon) என்ற இருவரது நூல்களேயாகும் இந்த இரண்டு ஆசிரியர்களை யும் ஸாக்ரடீஸ்சுஷ்யர்களென்று பண்டிதர்கள் மாறுக்க கூறுவா ஸேனோபன் ஒரு போரவீரர், ததவஞானியல்லா, தம் நண்பராகிய ஸாக்ரடீஸைப்பற்றி ஜனங்களை கொண்ட கெட்ட எண்ணங்களை மாற்றும்பொருட்டு அவர்தமது நூல்களை * யாததார அந்நூல்களைப் படிப்பவா ஸாக்ரடீ

---

* (1) Memorabilia of Socrates (2) The Symposium or Banquet of philosophers.

ஊச சாமானியரான ஒருமனிதரென்றே மதிப்பார்கள் பளேட்டோ எனப்பா ததவஞானிகளில் ஒருவர் அவரது கொள்கைகளிற்பல ஸாகரடஸ்கொள்கைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுந்தனவாயினும், இரண்டிற்கும் பேதம் பெரிதுமுண்டு ஸாகரடஸு பிறரோடு சம்பாஷித்த விஷயங்களை இவரியற்றிய நூல்களில் ('The Dialogues') பரக்கக் காணாம ஸாகரடஸ்கொள்கைகள் எவை, பளேட்டோ கொள்கைகள் எவை என்பதை உறுதியாக அந்நூல்களிலிருந்து கண்டறிவது இப்போது இயலவதன்று.

மேற்கூறிய ஆசிரியரிருவரும் இருவிதீநோக்கத்துடன் தமது நூல்களை இயற்றினர் அப்புஸ்தகங்களிலிருந்து ஸாகரடஸ்சம்பாஷணைகளும், அவற்றின் சாரமும், அவர் சம்பாஷித்த விதமும், அதன் நோக்கமும், அவருடன் சம்பாஷித்தோருடைய மனநிலையும், அதைக் கேட்டனுபவித்தோருடைய அபிப்பிராயங்களும் வெளியாகின்றன ஒருவர் விட்டதை மற்றவர் நிரப்பிக்கொடுப்பதால், அந்நூல்கள் ஸாகரடஸ்சரித்திரத்திற்குச் சிறந்த சாதனங்களாகின்றன.

ஸாகரடஸின் குடும்பவாழ்க்கையைப்பற்றிய விவரங்களும், அவரது உருவம் தோற்றம் முதலியவற்றைக்குறித்த யாவும், மேலெடுத்தோதிய நூல்களிலிருந்தே முக்யமாய் வெளியாகின்றன. அவரது பெருமையை உணராமல் அவரைத் தூற்றிப் பழிகூறிப் நாடகக்கவிகளாகிய அரிஸ்டோபானஸ் (Aristophanes) முதலியோரெழுதிய நாடகங்களிலிருந்தும் அவரது சரிதரப்பகுதிகளிற்பல அறியக்கிடக்கின்றன.

மேற்கூறிய நூல்களின் ததையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு பலசரிதரநூல்களும் பிறநூல்களும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்

பட்டுள்ளனவாயினும், அவற்றுள் கரோட் (Grote) என்ற சரிதரவாசிரியர் எழுதிய கரீஸ்தேசசரிதரத்தையும், சாசு (F. J Church) என்பவர் எழுதிய 'ஸாக்ரடீஸ் விசாரணையும், மரணமும்' * என்ற புஸ்தகத்தையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு, ஸாக்ரடீஸ்சரிதத்தை ஒருவாறு சுருக்கிகூற இங்கு முயன்றுள்ளோம் பலவிடங்களிலும் இம்முதனூல்களின் மொழிபெயர்ப்புகள் விரிவாகவுள்ளன என்பதை முன்னம்கூறிக் கதையைத் தொடங்குகின்றோம்.

ஸாக்ரடீஸ் சரித்திரம்.

II இளமைப்பருவம்.

[ஸாக்ரடீஸின் பிறப்பு—வீவாகம்—இலவாமுகை—ஜீவ னோபாயத்தின் சிறுமை—தேகத்தோற்றம்—பழக்கவழக்கங்கள்—இளம்பிராயத்தில் அறிவுவிருத்திக்கு ஏற்பட்ட சாதனங்கள்—புத்தரங்கம்—பாடிடேயா—டீலியம்—ஆம்பிபாலிஸ்]

ஸாக்ரடீஸ் கி மு 469-இல் பிறந்தவர் அவரது பிதா ஸோப்ரானிஸ்கஸ் (Sophroniscus) என்ற ஒருசிற்பி. அவர்தராய பானீட் (Phaen. rete) என்ற ஒருமருத்துவசுசி. ஸாக்ரடீஸ் இளமைப்பருவத்திலேயே தமது குலவிதையை விற்ற கைதோரது பல சிலைகளைச் செதுக்கினார் அவற்றிஸ் மூன்று பிறகாலத்திலவெருநாளவரை† இவருடையவேலைப் பாடென்று ஆதனஸ் காட்சிசகாஸியில் (Aeropolis)

* The Trial & death of Socrates.

† Till the time of Pausanias about 180 A. D.

கிறுததப்படடிருந்தன ஸாந்திப்பி (Xanthippe) என்ற ஒருபெண்ணை அவா மணந்து முன்று ஆண்மகன்களைப் பெற்றா இவளை அவா மணந்தவருஷ்டம் நமக்குக் தெரியாது இவள் மிகவும் கொடியவள், பிடாரி, கணவனையும் குழந்தைகளையும் கடிந்து பேசுவாள், திட்டுவாள் தினமும் வீடு அமரக்களம்மேபால் விளங்கும் வெடித்த சொல்லு வேணும் போதெல்லாம் அங்குக் கேட்கலாம் தனது தூக்குணைகளால் மிகவும் பொல்லாதவளென்று போவாங்கின அவள் இழைக்கும் கொடுமைகளையெல்லாம் அவா அதிகப் பொறுமையுடன் சகித்துவந்தா ஒருநாள் தம் மனைவி கூறும் தீமொழிகளைப் பொறுக்கக்கூடாமல் அவா தமது வீட்டைவிட்டு வெளியேறி, வாயிற்படியில் உட்காராது யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தாரெனவும், கோபாகனியால் தடுக்கப்பட்ட அவரது மனைவி மேலமாடிசென்று அசுத்த நீர் நிறைந்த பாண்டத்தை எடுத்தது அவரது தலைமேல் கவிழ்த்துவிட்டாளெனவும், பர்லுமி ஸாகரடிஸ் ஒன்றுஞ் செயயத்தோன்றாமல் சிறிது திகைப்படைந்து, பின்னா புன்னகையுடன், 'முன்னே இடிபிடித்தது, இப்போது மழைபெய்தது!' என்று சொல்லிக்கொண்டே வீட்டை விட்டுப் போய்விட்டாரெனவும் கூறுவா, இன்னும், அவள் தனது குழந்தைகளையும் கொடுமையாக நடத்திவந்தாளென்றுங் கூறுவா இக்கூறுக்களெல்லாம், பின்னுள்ளோரால் வரையப்பட்டனவாகும் அவகை, குணத்திற் கெட்டவள் என்றும்மட்டுமெ ஸ்ரோபன் எழுதிப்போந்தாா. உலகின் நன்மைக்காகவே உழைத்து, வறுமையைத் தாமே மிகுதிபாக விரும்பி, குடும்பவிஷயங்களிற் சிறிதும் புற்றினறி, தமது வாழ்நாளையெல்லாம் வீட்டிற்குப் புறம்பே கழித்தவரை, அவாமனைவி கொண்டாடிப் போற்றுவாளென்று யாரேனும் எதிர்பார்ப்பார்களோ?

அநீனியருள கலைவனும் தலைவியும் சிறந்த நட்பு
 டன வாழ்வார்கள் அவர்க்கு உடல் இரண்டாயினும்,
 தாம் ஒருயிர்பெற்றதைபோல கருதி, இணைபிரியாது இனப
 துன்பங்களை ஒருங்கே அனுபவிப்பா உவவாற்றுகதம்,
 ஸாகரடஸுக்கு அவாமனைவி இவ்வனம் அபராதமிததத
 தரகச கூறுவதனால், அவா தாமரைபிலேமல தங்கும் தண
 ணிய நீரின துளிபோல பற்றற்றுக் குடுமபவாழககைபில
 நின்றொனவும், தம் மனைவியின் பொறுமைபை அவள்
 எகிர்பாராதபடி சோதிகதாரெனவும், அசேசாதனைகளைப்
 பொறுக்கக்கூடாத அபபெணமணி மதிக்கெட்டு மனம்
 நெருந்து கணவனையும் குழந்தைகளையும் பேணுது விடுத
 தாளெனவும் கூறுவதற்குப் பெரிதும் இக்கதை இடந
 தருகின்றது. பரம் சாதவிகரான ஸாகரடஸ, அவளது
 நீச்செயல்களையெல்லாம் சகித்துவந்ததாதவிர, அவள்
 செயவதெல்லாம் நனமையையே பயக்குமென்று தம்
 குழந்தைகட்கு எடுத்துக்காட்டி, தாயைப் பழிக்காமற்
 போற்றிவருமபடி அவர்கட்குப் புத்தியும் புகட்டிவந்தார

அவா, ஏழைக்குடியிற பிறந்தவராயினும், வறுமை
 யினவாயில் அகப்படாமல், ஏதோஉபாயமாகப் பொரு
 ளீட்டிக் காலங் கழித்துவந்தார. இவ்விதமாக, அவரது
 ஜீவனம் பலவருஷங்களாக நடந்தேறிபது

அவா திடசரீரமுள்ளவா, நோய்களாற பீடிக்கப்
 படாதவா, எவ்விதமான கடினவேலையையும் எளிதில
 முடிக்கவல்லவா, களைப்பென்பதைக் கனவிலும் அறியாத
 வா, வெயிலையும் பனியையும் ஒருபொருட்டாக எண்ணுத
 வா பிரதரணையையே அவா எக்காலத்திலும் அணிந்ததிலை.
 கரீஸதேசத்திலும், அதையடுத்த நாடுகளிலும், பனியும்

வெயிலும் அவ்வககாலங்களில் கொடுமையாக இருக்கும் தண்ணீர் பனிககட்டியாகவுறையும் கூதிரப்பருவத்திலும், நிலங்கொத்தகெழும் முதுவேளிற் பருவத்திலும் அவர் வெறுங்காலுடன் நடப்பாரா எப்பருவத்திலும் அவர்க்கு உடையொன்றே. பருவத்திற்கேற்ப உடையை மாற்றுகிற வழக்கம் அவரிடம் இல்லை அவர் உண்ணுமுணவு சாகாரணமானதாகான மிசமிஞ்சி அவர் ஒருபாதும புசிப்பார். திருவிழாககாலங்களிலும், வேறு விசேஷத்தினங்களிலும் அவர் தமது வரம்பைக் கடந்து எவ்வினும் அதிகமாகச் சுரப்பானமபண்ணுவாரா அசாமயங்களில், அவரது மன நிலை ஒருசிறிதும் தனபெற்றியிற் பிறழாது வயப்படலே நிற்கும்

உடற்பயிற்சிசெய்யும்போது சில கடினவேலைகளைப் பழகிவந்தால் எவரும் களைப்படைந்து மிதபோஜனஞ் செய்வது வழக்கமாகலின், அவ்விதக் கடினவேலைகளை ஸாகரமென அறிவே தவிரப்பாரா பரமாதமாவாகிய கடவுள், விருப்பு வெறுப்பு ஊனுறக்கம் முதலியவைபின்றி ஒரேதன்மையராயிருப்பதுபோல, அவரது சதவகுணங்களைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு உபிரவாழ்விந்நமும் ஒவ்வொருவரும், விருப்புவெறுப்புக்களை அடக்கித் தமது ஜீவனோபாயத்திற்குவேண்டிய சாதனங்களைக் கூடியவரை குறைப்பதும், இயற்கையாக எழுகின்ற பசிகாகமுதலிய வற்றை ஒடுக்கி வசப்படுத்துவதும், சுகவாசத்திற்காகத் தாமே ஏற்படுத்திக்கொள்வனவற்றைப் பெருக்கீடாது அடக்குவதும் மனிதரின் முகயக்கடமைகளென்று அவர் கூறுவார் வியக்கத்தக்க தேகவமைப்பும் மெய்வலையும் படைத்த அவர், தமது சிந்தையைப் புலன்களிற புது

விடாது எளிதில் வயப்படுத்திக்கொண்டா, உள்ளதைக் கொண்டு உவந்தா, பிறரை எதிர்பாராமலும், அவரது பகைமையைப் பொருட்படுக்காமலும், தமதிஷ்டம்போல அறிவைப் பெருக துவதிலேயே காலத்தைக் கழித்தா

இவ்விதே கதவழமும் சலிப்பினமையும் பெற்றவா, உடலழகு வாய்க்கப்பெற்றிலா அவரது தடடைமுகமும், தடித்த நாவும், வெருண்ட கண்ணும், கண்டோராக்ருநகைப் பைத் தந்தன யாவரும் அவரை ஏளனஞ்செய்தனா

அவரது உயர்ந்தகுணங்களைப் பற்றிப் பலா பலவாறு புகழ்ந்துள்ளார்கள் ஆயினும், அவர் இயற்கையில் மிகவும் கோபிஷ்டரெனவும், அககோபத்தைத் தலைகாட்ட விடாது அடக்கிவந்தாரெனவும், சிறசிலவேனாகாலை அது அடங்காது பெருகி மனமொழிமெய்களால் அவரைப் பிழைபடச்செய்ததெனவும் இவரைப்பற்றி எழுதினோ சிலா கூறுவா, மனவடக்கத்திற்குச் சாதனமாகுமென்று கருதியே அவர் மணந்தொண்டாரெனவும் கூறுப

ஸாக்ரடஸது அறிவும் ஒழுககமும் முதலில் எவ்வாற்றிருந்தன, பின்னா எவ்வாறு முதிர்ந்துவந்தன எனப் பவைய சிறிதும் நமக்குத் தெரிந்தில் நாற்பதாம் ஆண்டு வரை இவரைப்பற்றிய விஷயங்கள் ஒருவராலும் எழுதப்படவில்லை. இவா காலத்தில் ஆதனஸநகரம் பெற்றிருந்த சிறப்பையும், அநநகரத்தாரின் மேனமையையும், நாகரிகத்தையும், ஞானத்தையும் உற்றுநோக்கின, இவா குழந்தைமுதல் மனிதராகுமவரை நல்லாசிரியரிடங் கற்று நன்மக்க ளுடன் பழகி, அறிவுமுதிர்ச்சிக்குக் காரணமான பற்பல கருவிகளாற் குழப்பெற்றிருத்தலவேண்டுமென்பது திண

ணம அககாலத்து, ஆகனஸநகரம் கர்ஸதேசத்திற்குத்தில
கம்போல விளங்கிறது. அகற்கொப்பாக எலிஸபேத, விக
டோரியா சகரவாத்கினிகரினகாலத்துஇங்குலண்டையும்,
அகஸ்டஸ(Augustus) காலம், ரோமாபுரியையும், பாண
டியன நெடுஞ்செழியன காலத்துச் சேந்தமிழ்நாட்டையும்
கூறலாமேயன்றி, வேறெகையுங் கூறுவது பொருத்தது
ஆகனஸவாசிகளிற பவா,பலதுறைகளிலும் பெருமபண்டி
தாளாய விளங்கி, கர்ஸதேசத்துக்கு அந்நாளில் மேனமை
பெறச்செய்தனா கவிபாடுகல், பத்துமைவீனதல், கடடிட
மமைக்கல், சரித்கிரமெழுத்துதல், அரசியலுடாததல், பிரசங்
கஞ்செய்கல் முதலிய அரியபெரிய விஷயங்கட்கு இன்னும்
அவரே நமக்குதக்கல்யானவா உலகில் அவ்வகத்துறைகளில்
அவர்களிடப் பிச்சைக்கான இன்னமும் நின்று சிலவுகின்றது
இவ்விதமேனமக்கள் ஒருங்கே வசிக்கநாளில்தான மகானா
கிய ஸாகரமஸாபு தேசான்றனா அககாலத்தில் இன்னோ
ரன்னபலரும் ஒருங்கே குடிபிள்ளத்தை உற்றுநோக்கின,
அமமகானும் அமமம் மமக்கள் பருடண பழகி உறவாடி
யிருக்கல்கூடுமென்பது திரியாம, ஏனெனில், ஆகனஸ
நகரமிகப்பெரியதன்று அந்நகரினரும் தங்கள்பொழுதை
வீட்டினுள் கழிப்பதில்லை இவ்வகைசிறப்பற்றுகிய
நகரினகண் வசிக்கலே அவர்க்கும் உள்ளக்கிளாசியை
ஊட்டுவதோடு, அறிவையும் பெருக்குமென்பதற்கு ஐய
மின்று

ஆகனஸவாசிகட்கு மற்றொருவிதமாகவும் அறிவு
வளாச்சி உண்டாபிறது அது அவரது அரசாட்சிமுறை
யால் ஏற்பட்டது அந்நாளில் ஆகனஸநகரம் பலநாடு
களைக் கீழ்ப்படுத்திப் பெரிய ராஜாவகமாகத் திகழ்ந்தது

குடிகளே அவனிராஜயத்தை ஆண்டுவந்தனா குடிகள் ஒருங்கேகூடிய அவையில் ராஜாங்கனிடையங்கள் தீரமானிக் கப்பட்டன நகரத்தாராவ்வொருவரும் அந்தச்சபைக்குத் தவறு துவந்தனா அச்சபை, தற்காலத்திற்போல அமைச்சர்களால் நடைபெற்றவிலை, குடிகளால் தோந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் ஆளப்பெற்றவிலை இவ்விதமான ஏற்பாட்டால் ஆதனஸவாசியொவ்வொருவரும் ராஜாங்கத்திற்குரிய பெரியகாராயங்களில் தலையிடுமபடி நேரிட்டது அவருடைய அதிகாரத்திற்கும் ராஜயப்பொறுப்பிற்கும் அளவேயிலலை ஸவகேசராஜயவிஷயங்கள், சட்டவிஷயங்கள், சண்டைசமாதானவிவரங்கள், உடன்படிக்கைகள், பிறதேசவயவகாரங்கள், குடியேற்றநாட்டுச் சம்பந்தங்கள் முதலியவை சபையில் தீரமானிக்கப்படும்போது, ஜனங்கள் தம்முள் மாறுபட்டுச்சொல்லில் தாந்தாம கொண்டிருந்தனக்களை நிலைநிறுத்திப்பேசுவதை நாடோறும் அங்கு கேட்கலாம் இன்னும் ஒருதிறத்தாரின் கொள்கைகளை மறுத்து மிக்க திறமையுடன் கேட்போர் வியக்கும்படி மற்றொருசாராரை பேசுவதையுங் காலலாம் இவைகளைக் கேட்போரொவ்வொருவரும் இருவரமாறுகேள்வியும் சீர்தாகி, உண்மையினை ஒருதலையாகத் துணிந்துரைத்தல் அவசயமாயிற்று

இன்னும், அநீனியரின நயாயஸகலமும் வேறொரு விதமாக அவரறிவை வளர்த்தது நகரவாசி ஒவ்வொருவரும் வேண்டப்படும்போது நயாயதிபதியாய் அமர்ந்து வழக்குகளைத் தீரமானிக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தனா இதக்கைய காரணங்களினால் ஆதனஸவாசிகள் மிக்க அறிவாளராய் இருந்தனா அவர்களுக்குச் சமான்மாக இப்போது எத்தேசத்திலும் சாமான்யரில் ஆயந்தெடுக்கமுடியாது.

ஆதலின், ஐனசபையிலும் நயாயசபையிலும் நடந்த சம்பாஷணைகளையும் பிரசங்கங்களையும் கேட்டு, மனதெளிவடைந்து ஸாகரமஸி பிறாபோலிவாதங்களைத் துறவி உண்மையை நாடவல்லவராயினாரென்று சொல்ல என்ன சந்தேகம்?

இவ்விதம் அவரது இளமைப்பருவங் கழிந்தது அந்நாட்களில் அறிவினபெருக்கிற்குக் காரணமான பல சாதனங்கள் அவர்க்கு அமைந்திருந்தனவென்பது சொல்லாமலேயமையுமாயினும், அவர் இன்னது படித்தாரா, வாரிபததில் இவ்விதவுணர்ச்சியுடனிருந்தாரா, பிறகு எவ்வாறு அது வளர்ந்தது என்பனவெல்லாம் ஊகத்தின்கண் அமைந்தனவேயன்றி, உண்மையாய்த் தெரிதல்கூடாவாயின. அதீனியாகுமுநதைகளில் ஒவ்வொருவரும் வழக்கமாகக் கற்கவேண்டிய தேகப்பயிற்சியும், இசைநூலும் இவர நன்கு கற்றிருத்தலவேண்டுமென்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

ஹோமா (Homer) முதலிய பண்டைப்புலவரின் நூல்களில் அவர்க்கு நல்ல பயிற்சியுண்டென்பது அனரோநூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் அதிகபிரியத்தூண்ட அவர் அடிக்கடி எடுத்துக்கூறுவதனால் விளங்குகின்றமும் கரீஸ்தேசத்துப் பழையபண்டிதரேழுவரது * ரதனவாகயங்களைத் தம் நண்பர்களுடன் சித்தித்துக் களிப்பது

---

*இவர்களை, சுப்தழனிவர் (The seven sages) என்று கூறுவதுமுண்டு இவர்களுடைய திருநாமங்களாவன —ஸோலன் (Solon), கைலோ (Chilo), பிடேயியஸ் (Pittaeus), பியஸ் (Bias), பெரியாண்டர் (Periander), [இவருக்குப்பதிலாகச் சிலர் எபீமீனிடீஸ் (Epemenides) என்பாரை வைப்பார்], கீள்

படைவது வழக்கமென்று அவரோ பனமுறை கூறுவா, “உன்னை அறி” முதலிய அரியபெரிய வாக்யங்கள் அவ வெழுவாகம் நானில் உதித்தனவாகும் இவை, சுருங்கிய நனமொழிகளால் ஆழந்த கருத்தைவிளங்கவைத்து, நவீன றோகருக்கு இனிமைபயத்தலான, ஸாக்ரடீஸ் அவற்றில் எடுபட்டிருந்தா அவரது சித்தாந்தத்திற்கு மூலம் மேற கூறிய வாக்யியமேயாகும்

இனி, அவர்களுக்க கணிதமும் அக்காலத்தா உணர்ந தவரை இயற்கைசாஸ்தாழமும் தெரியும் வானசாஸ்தரம், ரோகாகணிதம் முதலியவற்றையும் அவர் நன்றாக உணர்ந திருந்தார். அக்காலத்து வழங்கிய சதவசாஸ்தரக்கொள கைகளிலும் அவர்களுக்க நல்லபயிற்சியுண்டு ஆயினும், தகவ சாஸ்தாநுட்பங்களை முற்றும் விசாரிப்பது தகுதியன றென்பது இவரது துணிவு வானசாஸ்தரம் மாறுமிகும், ரோகாகணிதம் நிலமளப்போனாகும் எவ்வாறு உபயோ கப்படுகின்றதோ, அதுபோல, பிறசாஸ்தரங்களும் மனித ருடைய வீரத்திற்கும் காரயநிவாகத்திற்கும் சிறந்த உத

போபூலஸ் (Cleobulus) தேல்ஸ் (Thales)

இவர்களுடைய அமுதவாக்யங்களாவன —

- (1) உன்னை அறி [Know thyself]
- (2) விளைவை உணு [Consider the end.]
- (3) சமயமறி [Know thy opportunity]
- (4) உலகில் அநேகா உறுதியோரே [Most men are bad]
- (5) உழைப்பினால் ஆகாததொன்றுமில்லை. [Nothing is impossible to industry]
- (6) அமிதமகல [Avoid excess]
- (7) பிணை முன்னறிகுறி பெருங்கேட்கே [Suretyship is the precursor of ruin]

விபா பிடுகக்கவேண்டுமென்று அவர் திடமாய்க் கூறினார். ஆகலின், மனிதர் மேம்பட வாழ்வதற்கு எம்மட்டுக்கறக்க வேண்டுமோ அம்மட்டே அவர் கற்றுணர்ந்தார்.

திருமுடிபடை

அவரது நாற்பகாம் ஆண்டுவரை அவரைப்பற்றி இப்பொதுவான விஷயங்களே நமக்குத் தெளிவாகின்றன இவையும் எழுத்துமூலமாக வந்தனவல்ல முகன முதல் எழுத்துமூலமாக அவரைப்பற்றி நாம் அறிபக்கிடப்பது யாதெனில், பாட்டி டேயா (Potidaea) என்னுங்கோட்டையை அநீனியாகள்முற்றுகைபோட்டபொழுது அவரும் அங்குச்சென்று கடுமேபார்புரிந்தனென்பதே. பாட்டி டேயாவென்பது, ஆதனஸராஜயக்திற்கு அடிப்பட்ட ஓங்கரம் சிலகாரணங்களினால் அதுகல்கஞ்செய்து ஸவராஜயத்தை நாட, அநீனியர் அதை முற்றுகையிட்டனா கி மு 432-முதல்கி மு 429-வரை நிகழ்ந்த நீண்ட இம்முற்றுகையில், ஸாகரடஸ் பசி தாகமுதலியவற்றைச் சற்றேறும் பாராட்டாமல், மற்ற அநீனியாகள் கண்டு வியக்கும்படி பகைவரைப் பொருது நூழிலாட்டிக் கலக்கினார். அததருணத்தில ஆலகிபியாடிஸ் (Alcibiades) என்பாரேரா ஆதனஸவாசியைப் போரக்கூத்திற பகைவீரர் கொலைப்பட்டாது காப்பாற்றி, பிசுந்த கருணையுடன் வெற்றிப்புகழ் அவர்க்கே கிடைக்கும்வண்ணஞ் செய்தாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது கி மு 431-இல் அநீனியாகளுக்கும் லக்கிடிமோனியாகளுக்கும் (Lacedaemonians) பெருமேபார் நிகழ்ந்தது கி மு 424-இல் டீலிய மேனற (Delium) இடத்தில் நடந்த சண்டையில் அநீனியர் தோல்வியுற்றுப் பின்னிட்டுனார். இப்போரில் ஸாகரடஸ், லாக்கஸ் (Laches) என்ற இருவரும் பகை

வருந் திகிலடையும்படி தம் வீரத்தையும் அஞ்சாமையை யும் வெளிப்படுத்தினரென்றும், ஏனையோரும் இவர்களைப் போல போர்புரிந்திருப்பின் அதீனியாக்குத் கோலம்பி னறியெற்றியேகிடைத்திருக்குமென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன இப்போரில் ஸாக்ரடீஸ் ஸெனாபன் எனபாருடைய உயிரைக்காப்பாற்றினாரெனவும், பின்னிட்டுச் செல்லும் ஸாக்ரடீஸைப் பைசுவா தருக்கி ஊறுபடுத்தாமல் ஆல்கிபியாடிஸ் சகாயஞ்செய்தாரெனவும் கூறுவதுண்டு கி மு 422-இல் ஸாக்ரடீஸ் மூன்றாமுறை ஆம்பிபாலிஸ் (Amphipolis) என்ற இடத்தில் நடந்த சண்டையில் மகாவீராவேசத்தோடு சத்திருக்களை எதிர்த்தாரா இவ்விதம் தாமபிந்த நகரக்காக்க அதிகவுதஸாஹத்தானும் தையத்தானும் தம்முயிரையும் ஒருபொருட்டாக எண்ணி உழைத்துவந்த சமயத்தில், அரிஸ்டோபானஸ் (Aristophanes) என்னும் ஓர் நாடகவாசினியர் நாடகமொன்றினை வரைந்து, அதில் ஸாக்ரடீஸைப்பற்றி ஏளனமாகக் கூறி, பிறர் அவரை வெறுக்குமாறு அவரோடு சிலகுற்றங்களைக் கற்பித்தாரா. அவர் அவ்வாறு செய்வதற்கு அவரது அறியாமையே முதற்காரணம் அவரைக் குறைகூறுவது சரியன்று கி மு ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஆதனஸ்வாசிகளுக்குள் ஒரு புதிய மனக்கிளாசசி உண்டாயிற்று அவர்கள் தம் முன்னோர்களின் ஒழுக்கங்களையும் மதக்கொள்கைகளையும் கணமூடித்தன்மரக் ஒப்புக் கொள்ளாமல், அவற்றைத் துருவி நாடித் தத்தம் அபிபராயங்களைக் கூசாமல் வெளிப்படுத்த முயன்றனர் இக்கிளாசசியே ஆதனஸ் நகரில் அக்காலத்து நிகழ்ந்த பல விஷயங்களுக்கும் அடிப்படையாக இருந்தன, அதைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவோம்.

அதீனியா மனநிபாசி.

[ஆதனஸநகரில் ஏற்பட்ட மனக்கிளாசசி—அதீனியாது ஏசுசுராதிபத்திபம்—சொலவனமையும், தாகசுராமாததியும —முற்காலத்தவசாஸதரிகளின் கொள்கைகள்—வலியாநகாத தவசாஸதரசங்கத்தாரா—ஸீனே]

கி மு ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கரீஸ கேசுமென்கும குடியரசுநகரங்கள் தழைத்தோங்கியிருந்தன பாரஸீகவரசனாகிய ஸெரகஸீஸ் என்பான் (Xerxes) அந்நாளில் கரீஸதேசத்தைக் கடடியான் எண்ணி, எண்ணி நரத்த படைகளுடன் மேற்றிசையை நோக்கிச் சென்று, ஆசியா ஐரோப்பாகண்டங்களின் இடையிலுள்ள பாஸ்பரஸ் (Bosporus) ஜசுசுநதியை அணுகினான் அதைக் கடந்துசெல்வதற்கு உபாயநடேடுகளில், படகுகளை வரிசையாக நிறுத்தி, அதனமேற் பலகைகளைப் பரப்பி, அப்படகுப்பரலத்தினமேல் சேனையைச் செலுத்திப் போவதே ஏற்புடையதென அவ்வரசாபெருமானுக்குத் தோன்றியது. அவ்வாறே அவன்கட்டளையால் படகுப் பரலம் எழுவே, அவனது எண்ணிநரத்த சேனைகள் ஏழுநாள இராப்பகல் ஓயாது அதன்வழிச்சென்று, கரீஸையொட்டிய நாடுகளைக் கைப்பற்ற அடிகோலின் இச்செய்திகளையாவும் கரீஸதேசத்தாராகு எட்டவே, அனனோ முதலில் அசுசத்தினால் பீடிகநப்பட்டு ஒன்றுநதோன்றாது திகைத்தனா பிறகு குடியரசுநாடுகளெல்லாம் ஒன்று கூடிப் பகைவரைத் தூத்தி அடிப்பதற்கு வகைதேடின. இங்ஙனம் ஒருங்குகூடிய நாட்டார கருதியபடியே சினனூளில் காராயம் நிறைவேற்றிற்று பாரசீகமன்னனை நீர்ப்

பேர் சிப்போபா ஆகிய இரு கூற்றினும் முறியடித்துப் புறங்
கண்டனா அவனும் வந்தவழியை நோக்கி விரைந்தோடி
உயிர்தப்பினான் இவ்விரியசெயலை இனிதாக முடித்தே காரில
தலுமைவகித்தவா ஆதன ஸ்கரத்திப பெருமக்களே.

பாரசீகப் பேரரசு முடிந்தவுடன், ஆதன ஸ்கரமான்து
மற்றநகரங்களை நாட்டிலும் பலத்திலும் புத்திலும் செல்
வாக்கிலும் ஓங்கிக் கலையைப்பெற்று, விரைவில் எதிர்த்திபத்
தவகொண்ட பெரியகோர ராஜ்யமாக மாறிவிட்டது.
கரிஸ்தேசத்திப பிற குடியரசுகளை பெருமபாலும்
ஆதன ஸ்கரக்குக திறநிமிமலைய வந்துவிட்டன இத்
னால் ஆதன ஸ்கரத்திற்கும் மற்றநகரங்கட்கும் ராஜாங்கவய
வகாரங்கள் ஏற்பட்டன ஆதன ஸ்கரவாசிகள் சிறந்ததோர்
அரசரிமையைக் கைக்கொண்ட காவத்தால் தமதுபூங்க
உன்னதநிலைமையினையும், கேசபகதியையும் இழந்து, பல
கட்சிகளாகப்பிரிந்துகொண்டு தத்தமநன்மையையே நாடி
னவாகளாய், தத்தம் எதிரிகளுடன் வாதித்துப் போராடி
வந்தனர் இதன்றியும், ஆதனவில நயாயவிசாரணை மிக
வும் பகிரங்கமாக நடத்தப்பட்டதனால், குற்றவாளிகளில்
ஒவ்வொருவரும் தாமே முன்வந்து தங்கள் கட்சிவாங்க
களை எடுத்துக்கூறி, சபையோரின் வரையும் தமவழிப்படுக
துதல் முறையாக இருந்தது இத்தகைய பலகாரணங்களி
னால் ஜனங்களையாவரும் தமது சொல்வனமையைப் பெருக
ருவதில் அதிகமாக முயன்றுவந்தார்கள் முதன்முதல்
சொல்வனமையிற் சிறந்துவிளங்கினவா ஸிஸிலித்தீவில்
அகரிஜண்டமென்ற ஊரிற பிறந்த எம்பிடாகளிஸ்
(Empedocles) எனப்பவா பிறரோடு சம்பாஷித்து அவ
ரைக் கேளவிகளால் மடக்கி வெற்றியடைவதில், இடலி
(Italy) தேசத்து எலேயா (Elea) நகரவாசியாகியஸீனோ
(Zeno) எனப்பவா முதன்முதல்பெயர்பெற்றார், இதுநிறக

ஸாகாமஸ்காலத்திற்கு முன்னுள்ள தத்வசாஸ்தரி
 களிற சிலா, உலகத்தோற்றங்களும் அவைகளின் மாறு
 பாடுகளும் கடவுளின் சிருஷ்டியால் உண்டானவையென்று
 தமது முன்னோர் கொண்டிருந்த நம்பாது, ஐம்புல
 வுணாச்சிக் கு எட்டிய யாவும் பூதமொன்றின் வேறு
 பாடாகுமென்றும், வேறுசிலா இரண்டுபூதங்களின் வேறு
 பாட்டால் ஆனவையென்றும், மற்றுஞ்சிலா நான்குபூதங்
 களின் சோகையால் ஆவனவென்றுங் கூறி ஒருவாறு
 மனச்சமாதான மடைந்தார்கள் எலியநகரத்துத் தத்வ
 சாஸ்தரிகள் அக்கொள்கைகளை அடியோடு மறுத்து, உல
 கத்தோற்றத்திற்கும் மாறுபாட்டிற்குங் காரணமாகிய
 புலனுகுகெட்டாத வஸ்துவொன்று உண்டென்றும், அவ
 வஸ்துவை நமது புத்தியைக்கொண்டு நாடிப் புகுததறிதல்
 கூடுமென்றும், அவ்வஸ்துவே மாறுபாடினறி என்றும்
 நிலையாகவுள்ளதென்றும், அதைத்தவிர தமக்குக் கட்புல
 னாவனவெல்லாம் ஒருவரையறையின்றித் தோன்றி மறை
 கின்றனவாதலின், அவை ஜனங்களுக்குத் தத்தமக்குத்
 தோன்றியவாறு மாறான அபிபிராயங்களைத் தருவன
 வென்றும், அவற்றை நம்பி எவரும் மதிமோசமபோகக்
 கூடாதென்றும் வற்புறுத்தினார்கள் இக்கொள்கைகள்
 தத்வசாஸ்தரிகளுக்குள் ஒரு புதிய கிளாச்சியை உண்டாக
 கிவிட்டன. அவ்வெலியநகரத்துத் தத்வசாஸ்தரிகளுக்
 குள்ளே ஸீனோவென்பார சமவாதஞ்செய்வதில் முதன்
 மைபெற்றுச் சிறப்புடன் விளங்கினா ஆதலின், அவரது
 கொள்கைகளைக் கண்டிகது நிலைக்கவொட்டாமற்செய்
 வதிலேயே பண்டிதர்கள் பலாக்குக் காலங் கழிந்தது
 வீரோ, ஆதனஸநகரக்குச் சென்று, சில அதீனியபிரபுக்
 களுக்குப் பாடஞ்சொல்லி, மிகுந்த பொருளை வேதன

மாகப் பெற்றாரா அப்போது அவர் பெரிகளிஸ் (Pereclis) ஸாக்ரடீஸ் இருவருடனும் சம்பாஷித்ததாகச் சொல்வதுண்டு ஸாக்ரடீஸுக்கு அந்தச் சமயத்தில் வயது பத்தொன்பது

ஸீனோ சிறப்புற்று விளங்கிய நாளில், பிறாக்கொள்கையை எதிர்ப்புற முகத்தால் வாதித்துப் பிழைக்கிற வழக்கம் முதலில் ஏற்பட்டது. அவர் தொடைவிடைமூலமாகச் சம்பாஷணை முறையை ஒழுங்குசெய்ததுபோலவே, பிறாக்கொள்கைகளை எதிர்ப்புற முகத்தால் துருவியாநது சீர்தூக்கி உண்மையை நாடுவதையும் முறைப்படுத்தினார் அதுமுதல் ததவஜூராய்ச்சியில் எதிர்ப்புற முகத்தால் ஆராயவது மிகுதியாகக் கையாளப்பட்டது கி மு 450-க்குப்பிறகு கீர்ஸதேசத்தில் இவ்வாறு சமவாதஞ்செய்யும் பண்டிதர்களும், தமது சொல்வனமையால் கேட்போரைத் தமவயப்படுத்திக் காராய்சித்திபெறும் பண்டிதர்களுமாகிய இருவகைவிதவான்கள் கிளம்பினார்கள் அந்நாளிலுள்ள சாஜாங்கமுறையும், செய்யுள்நூல்களின் மேம்பாடும், ததவஜூராய்ச்சிகளின் நிலையும், மேற்கூறிய இருவிதவிதவான்கள் தோன்றிப் பொல்வுபெறுவதற்குக் காரணங்களாயின

பண்டிதர்களுடைய நுண்ணறிவு இவ்வண்ணம் இருவேறுதுறைகளிலும் சிறந்துவிளங்கிற்று சிலா, நாட்டிற்குத் தாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளை மேலாகக் கருதி, வைதேசவுத்தியோகங்களில் அமர்ந்து, சொல்வனமை முதலிய தம் சாமாதயங்களால் சிறப்புற்றார்கள். சிலா, ஜனக்கொள்கைகளைச் சீர்திருத்தி உண்மையைத் துருவி நாடுவதில் தமதுநாடகங்கே கழித்துவந்தார்கள். இவ்விரு

கட்சியார்க்குள் தததம் துறையே மேலானதென்ற வாதம் நிகழ்ந்தமையின, ஒருவரையொருவா இகழ்ந்தது கூறினா ஸாமானயஜனங்களோ, இவர்களுள் ஏற்றத்தாழ்வைக கண்டறியச் செயலற்று, இருகட்சியாரையும் ஒருங்கே வெறுத்தனர் என ஜனங்கள் அவரை அவ்வாறு வெறுத் தாரகள் எனபதைக்குறித்து இனி விளக்குவேரம்

4-வது அதிகாரம்

ஸோபிஸ்ட்ஸ் என்ற ஞானிகள்.

[ஸோபிஸ்ட்ஸ் என்ற ஞானிகள்—ஆதனஸநகரில் ஏற்பட்ட கல்விததுறைகளின் விரிவு—ஸோபிஸ்ட்ஸ் என்னும் பத்ததின பொருள்—பளேடோ கற்பித்த பொருள்—அவர்களைப்பற்றிக் கொண்ட தவறான எண்ணங்கள்—அவரது போதனையால் அநீ னியவாலிபர்கள் அடைந்த நற்பயன்—குணக்கேடு செய்பவரல் லா]

ஆதனஸவாசிகளயாவரும், முன்னாளில், தேகத்தைத் திடப்படுத்தும் தேகப்பயிற்சியையும், மனங்கை குளிர விகும் இசையையும் கற்றுவந்தாரகள் வீணைவாசித் தல், பாடுதல், நல்ல கவிகளைச் செவிக்கு இனப்பழக்க கேட்டல், கேட்டவற்றைச் சிந்தித்தல், அவைகளில் எவை பேணும் குற்றங்குறைகள் உள்வாயின் அவற்றைக் கண்டறிதல், சொற்களின் இயற்கையான உச்சரிப்பை அந் நதுகொள்ளுதல் முதலியவை அவ்விசை நூற்பயிற்சியில் அடங்கின நாளடைவில் வானசாஸ்திரம், பூகோளசாஸ்த்

ரம, இயற்கைத்தவசாஸ்தரம் முதலிய கலைகளையும் அறிந்து பரசுவகவன்மையையும் பெறுவது அவாகடகு அவசயமாயிற்று இவையனைத்தையும் ஒருங்கே ஜனங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்குச் சிறந்த இசையாசிரியர்கள் முனவந்தார்கள் அவர்கள் மேற்கூறிய கலைகளிற கைதோந்து, தமது சொலவன்மையால் அவவறிவை மாணவர்குப் புகட்டிப் பிறருடன் வாதாடுவதில் வன்மைபெற்றிருந்தனர். இவ்வாசிரியர்களை ஸோபிஸ்டஸ் (Sophists) என்று ஜனங்கள் அழைத்தார்கள். ஸோபிஸ்டஸ் என்பதற்கு அறிவிற சிறந்தோர் அல்லது ஞானிகள் என்பது பொருள் இவர்கள் கலவிகேளவிகளிலும் கூறிய அறிவிலும் மறறெவரினுஞ் சிறப்புற்று விளங்கினார்தலின், அவர்கட்கு அப்பட்டம் நிலைத்துவிட்டது சிறிதுகாலத்திற்குள், அச்சொல்லுக்கு வேறு இழிவான ஓர்பொருளை, பளேடோ என்பவர கற்பித்துவிட்டார் ஸோபிஸ்டஸ் என்பவர்கள் அக்காலத்தில் மிகுந்த ஊதியத்தைப் பெற்றுப் பிறர்கட்குக் கற்பித்துவந்ததனால், செலவாகளே பெரும்பான்மையாக அவர்களிடம் கற்றுவந்தனர். ஏழைகள் அவர்களை அணுகுவதற்கும் இயலவில்லை குருசிஷ்ய முறையானது, தலைவன் தலைவியரின நட்பையும், இணைபிரியாத இருநண்பரின நேண்மையையும் ஒத்ததாகலின், பணத்திற்குப்பேபாதிப்பது அதனுணைச்சிறப்புறத்தனறெனவும், அவவாறுசெய்யின அணர்களிடம் பகதிவிசுவாசங்கள் ஏற்படாவென்றும் ஸாக்ரடீஸ் கூறினார். இதனால் அவர்களுக்கு அனனோரிடம் மிக்க வெறுப்பு எழுந்தது. இனி, பணம் பெற்றுப் படிப்பித்தற்காக, ஜனங்களும் ஸோபிஸ்டஸ் என்பவர்களை வெறுத்தனரெனக் கூறுவது முண்டு. அவர்கள் அவ்வண்ணம் பேராசைகொண்டு

பொருளீட்டினார்கள் என்பதை நிலைநிறுத்துவதற்குப் போதிய சான்றுகள் கிடையா. ஆயினும், பளேடோ என்ற தத்துவஞானி, அவர்களை ஞானமில்லாத பாஷண்டார்களென்றும், அறிவைக்கொண்டு வாணிபஞ்செய்யும் அறிவீனரென்றும் கூறியதனால், அரிஸ்டாட்டில் (Aristotle) முதலிய பிறகாலத்து ஆசிரியர்களும் அவவாறே அவர்களை இழித்துப்பேசினார்கள் இது பளேடோவின குற்றத்தால் ஏற்பட்டதேயன்றி வேறன்று பளேடோசிறந்த ஒருத்தவ் ஞானி, உண்மையைச் செவ்வனே நாடுபவா ஸோபிஸ்ட்ஸ் எனப்பவர்களோ, தத்துவஆராய்ச்சியை முற்றுக் கைவிட்டு, காலத்திற்கேற்றபடி தமது சொந்தவேலைகளையும், நகரத்திற்குத் தாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளையும் அதீனியா தெளிந்தசெய்யுமாறு அவர்களுக்குப் போதித்து, அவர்களைத் தேசபகதியிலும், நீதிநெறியிலும், சொல்வனமையிலும் மேம்பட்டோரென யாவரும் மதிக்குமபடி செய்தார்கள் இவ்விதம் செய்ததற்குக் கைமமாஞ்ச, அவர்களின் மாணாக்கர்கள் மிகுந்த ஊதியத்தை அவர்களுக்கு அளித்துத் தமது நன்றியறிவைக் காட்டினா. ஆதலின், இவர்கள் பொருளாசைகொண்டு போதித்தார்களென்பது பிழையான அபிபிராயமாகும்.

அதீனியவாஸிபர்களை இங்ஙனம் தமது நாட்டிற்கு ஊனுறுகோல்களாகக்கி, ஆதணஸநகரைச் சிறக்கச்செய்த மேலோராபேரில், அநயாயவழக்குகளைச் சரிபென்றே சாதிக்கவும், தீயவற்றை நல்லவைபோல தோற்றுவித்துக் கேட்போரைப் பலவிதஉபாயத்தால் ஏமாற்றி வயப்படுத்தவும், தமது சிஷ்யர்களுக்குக் கற்பித்தனர் என்ற அபவாதத்தைச் சுமத்துவது நியாயமாகுமா? ஆராயுங்கால, ஜனங்

சொற்சோலினமையையும், பரசங்கசகதியையும் பெற ஒவ்வொருவரும் முயலவேண்டும் என்றும், அவ்வாசிரியர் வற்புறுத்தினார். இக்கொள்கை ஸாக்ரடீஸுக்கும் உடன் பாடுதான் “ததவசாஸதரிகளெல்லாம் பித்தேறியவர்கள், அவரது கொள்கைகள் ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுள்ளவை, அவரது ஆராய்ச்சி பயனற்றது, நிலைபெறாதது, மதக்கோட்பாட்டிற்கு மாறானது கடவுளால் விரிக்கப்படாத மறைபொருள்களை ஆய்ந்துகேடுவது கடவுளுக்கு அதருபதியைக் கொடுக்கும் இவ்வாராய்ச்சியிற் செலுத்தும் காலத்தை நல்வழியிற் செலுத்துவது உத்தமம்” என்பா ஸாக்ரடீஸ்.

ஸோபிஸ்டீஸ் கூட்டத்தாரை, இவ்வாறு நாஸ்திகரென்று கருதியதோடமையாது, அதீனியவாலிபாகட்குத்திக்கொள்கைகளைக் கற்பித்து, அவாமனத்தைக் கெடுத்துவிட்டாரென்ற அபவாதத்தையும் ஐனங்கள் அவாதலை மேற் சுடித்தினார்கள் தீர நாடிப்பார்த்தால், அவர்களுக்குக் கொள்கையிலேனும், கற்பிக்கும் முறையிலேனும் ஒற்றுமை இல்லை ஊதியமபெற்றுப் பலவிஷயங்களைப் பற்றி நினைக்கவும், பேசவும், பேசியதுபோல நடத்தவும், வாலிபர்களைப் பயிற்றி, நல்ல தேசாபிமானிகளாகச் செய்வதிலேதான் அவர்கள் ஒத்திருந்தார்கள் அவர்கள் கொண்ட கொள்கைகள் வேறு, சென்ற வழிகளும் வேறு; நோக்கியநோக்கங்களும் வேறு, ஆதலின், அதீனியவாலிபாமனதை அவர் கெடுத்தாரென்று சொல்வது தகுதியன்று அமமேனமக்களின் உபதேசத்தால், குணத்திலும் ராஜாங்க நிர்வாகத்திலும், அதீனியவாலிபர்கள் மேம்பட்டு பாவராலும் நன்குமதிக்கப்பட்டார்கள், குடியரசு

அமமேனமக்களால் நன்கு தழைத்தது. கேவலம் உரை யாடுவதைமட்டும் அவா கற்பிக்கவில்லை, உரையின்வழி ரின்று வேலைகளை ஊக்கிச்செய்யவும் அவாவற்புறுத்தினார் தியவழிகளில் வாலிபர்களைப் புகுவித்தால், நஷ்டம் அவ வாசிரியர்களுக்கன்றோ? அவனிதம் புகுத்துவதை அறிந்த பெற்றோர் எவரேனும் தமது மக்களை அவரிடம் ஒப்பிப் பாரார்களா? ஆதனஸவாசிகள் அவரிடத்தில வைத்த மதிப் பையும், செலவம்படைத்த வாலிபர்கள் அவரிடம் கவிர ததையும் நோக்கினால், ஸோபிஸ்டஸ் என்ற ஞானியாரின் சிறப்பும், ஆற்றலும், மேனமையும், புலமையும் இனிதின விளங்காநிற்கும் உட்பகைகொள்ளல், பிறனிலவிழைதல், களஞ்ஞண்ணல், வெஃகல், வெகுளல், கயமை முதலிய கூடாவொழுக்கங்கள் கட்டவுட்குமுண்டென்று புராணங் கள் புகல்கின்ற கற்பிதக்கதைகளை முதனமுதல் கண்டித் துக்கூறியவரும் இவரே ஜனங்கள் இவரை வெறுத்ததற்கு இதுவும் ஒருகாரணமாகும்

இதுகாறும், கரீஸதேசத்திலும், அதன் தில் க ம போல விளங்கிய ஆகனஸநகரிலும் ஏற்பட்ட மனக் கிளர்ச்சியைப்பற்றிக் கூறினோம் ஜனங்களின் அறிவுப் பெருக்கிறகேற்ப அவரது நூல்களும் தழைத்தோங்கின. இதிஹாச புராணநூல்களும்,செய்யுணூல்களும் எவ்வாறு தழைத்தோங்கினவோ, அவ்வாறே அவரது நாடக காவ யங்களும் நாகரிகத்திற்கேற்பத் திருத்தமடைந்து விளங் கலாயின. பிறர்கொள்கைகளை மறுத்துரைப்பதற்கும், பிறரை ஏளனஞ்செய்வதற்கும், தமது கொள்கைகளைக் கலவியிலாத பலாகஞ் தெரிவிப்பதற்கும், பிறரை நல வழிப்படுத்திவதற்கும் நாடக அரங்கம் அநநாவில் சாதன

மாக ஏற்பட்டது. ஆதனநகரத்தில் அது அடைந்த பெருமையை உணராதாலன்றி, ஸாகரடீஸைப்பற்றி இனிக கூறப்படும் கிஷ்யங்கள் எளிதின உணரப்படா வாதின, அநநாடகத்தின் வரலாற்றைப்பற்றி இனிக கூறுவோம்.

5-ஆம் அதிகாரம்

கிரீஸ்தேசத்த நூடக காவய வரலாறு.

[கிரீஸ்தேசத்த நூடகவரலாறு—மதசம்பந்தமான விழாக் கண்—சோந்தபாடுவது—ஒருவன் தனித்துப் பாடுவது—சரியான நூடகம்—துக்கமுடிவுகொண்ட நூடகம்—நூடகவர்த்தகு செல்வது யாவாக்கும் எளிதானது—அதைப்பார்த்துவந்த அதீனியரது மனவேறுபாடு—மங்கல (சுக) முடிவுகொண்ட நூடகம்—அது விளைத்த கேடு—நூடகம் நாட்டைந்த மாறு பாட்டின இடைநிலையை விளக்கியது]

பண்டைத் தமிழ்நூல்களெல்லாம் இயல், இசை நூடகமென்ற மூன்றுபாகுபாடுகளில் அடங்குகின்றன. அதுபோலவே, ஸாகரடீஸ்காலத்தில், கிரீஸ்தேசத்தாரது நூல்களெல்லாம் அம்மூவகைப்பகுப்புகளில் அடங்கின. கற்றோர்கள் அவற்றை மிகுந்த ஊக்கத்துடனும் கிருபயத்துடனும் பயின்றுவந்தார்கள் ஸாகரடீஸ்காலத்திற்கு முன் இதத்கைய பகுப்புகள் இல்லை இயலிசையிரண்மும் இசைந்தேவந்தன. தமிழர்களில் தெருக்கத்தாடும்

வழக்கம் இருப்பதுபோல, அவர்களிடத்திலும் ஒருவிதக் கூத்து இருந்ததேயன்றி இக்காலத்திலுள்ளதுபோல நாடகம் என்பது நடைபெறவில்லை அக்கூத்துக்களெல்லாம் திருவிழாக்காலங்களில் நடிக்கப்படும் கூத்தின் கதைப் போக்கு, சுபமாக முடிவதில்லை புராண இதிஹாசங்களிலிருந்து கதைகள் கோந்தெடுக்கப்படும் நாடகத்தாநாயகர்கள் கேவலங்களும், புராணேதிஹாசகதலைவர்களும் மாவா, அக்கூத்து நடைபெறுங்காலத்து அதிற்சோந்தோரெல்லோரும் கூடிப்பாடுவார்களேயன்றி நடியா பிறகு அப்பாட்டுடன் ஒருவாகுற்றுக நீண்ட புனைந்துகையொன்று கூடப்படாது பின்னா, இருவா தம்முடன் சம்பாஷிப்பதை அதனுடன் சோததாரகள் முடிவில், முன்கூறிய பாட்டுடன் மூன்றுபாதங்கள் கொண்ட ஒழுங்கான நாடகமாக இது மாறிவிட்டது சோபோகளிஸ் (Sophokles) என்ற நாடகவாசிரியர் ஒருவித ஹாஸ்யநாடகத்தையும் (Satirical) அதனுடன் சோததார

இந்நாடகத்தை அரங்கேற்றுவதற்கு வேண்டிய செலவை, ஆகனஸ் நகரவாசிகளாகிய பதினவேறுகூட்டத்தாருள் வகைக்கொருவராகத் தெரிக்கெடுக்க கனவர்கள், தத்தம் கூட்டக்கைச் சோந்த ஆசிரியர்க்கு அளிப்பார்கள் தற்காலத்திலுள்ளதுபோல நாடகசாலையென்பது அன்னோரிடம் முதலில் இல்லை நம்மவா அமைத்துக்கொள்ளும் மேடைபோல, அவர்களும் வேண்டுமேபோது மாக்காலகீர் ஊன்றிச் சாரத்தைக் கட்டி, அதனைப் பலகையால் வேயத்து அம்மேடையைப் அரங்கமாகக் கொண்டு நடித்தார்கள் கி மு 500-க்குப்பிறகு ஒரு

முறை இவ்வாறு நாடகம் நடநகேறியபோது, சாரம் முற்றது விழுவே, சிலஜனங்களுக்கு உயிாசசேதமுண்டா யிற்று இவ்வித அபாயங்கள் மீட்டும நேராதவாறு சாச வதமான ஓர் அரங்கம் கற்களால் அமைக்கப்பட்டது ஸெர்க்ஸீஸ் (Xerxes) எனற பாரசீக அரசன கீர்வினமீது யடையெடுத்தபோது, இக்களரி, பிறகட்டிடங்களோடு தநாப்புண்டது அதீனியா அப்பாரசீகமன்னனைப் புறமி டத் தாககித் தமது நகரை மீட்டுக்கொண்டவுடன், அதைச் செவ்வனம் புதுப்பித்தாராகள் அப்போது நாடக் வரங்கம் பனமடங்கு பெரியதாகவும் அழகாகவும் கட்டப் பட்டது 30000 ஜனங்கள் ஒருங்குகூடி ஆட்டத்தைக் கண்டு களிக்கும்படி அது அமைந்திருந்தது. பாரசீகரைப் புறங்கண்டதுமுதல் ஆதனஸநகரத்தின் செல்வாக்கு ஓங்கி யதுபோலவே, அநநகரத்தாருடைய நாகரிகமும் அவா களுடைய நாடக் காவயங்களும் நாளுக்குநாள் வருத்தி யடைந்தன துக்கமுடிவைக்கொண்ட நாடகம் அக்காலத் தில் முதனமுதல் கவினபெற அமைக்கப்பட்டது அவ விதநாடகம் வரைவதில் முதனமைப்பட்டம் பெறுவதற் காக நாடகவாசிரியர்களுள் பெருமபோட்டி நிகழ்ந்தது இதுபற்றி ஆணடுதோறும் எண்ணிறந்த நாடகங்கள் எழு தப்பட்டன

இந்நாடகங்கள் ஆட்டத்தொடங்கியதுமுதல் சிலகாலம் வரை வந்துபாரப்பவரிடம் பண்மொன்றும் வாங்கவில்லை யிறகு உயர்ந்த நன்கமைந்த கட்டிடத்தில் இவை நடத் தப்பட்டபோது, ஆதனஸநகரம் பெரியதோர் ராஜ்யத்திற் ருத் தலைநகராயிருந்தமையின் அயலநாட்டார் (பாதேசிக ள்) கூட்டமாக எப்போதும் நகரில் தங்கி, அநநாடகங்

களைக் கண்களிதது வியநதுவநதனா அதுபற்றி, ஆதனஸை நகரவாசிகளுக்கு நாடகமபாராகக் இடங்கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டது இதைத் தடுப்பதற்காகச் சிறிது பணம் வந்துபாரப்போரிடம் வசூலசெய்யத் தீர்மானித்தார்கள் ஒவ்வொருவரும் இவ்வளவுதான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு முதலில் இல்லை செலவாகள் அதிகப்பணங்கொடுத்த இடங்களை அமாததிககொண்டதனால், ஏழைகள் நாடகமபாரப்பதற்கு இடமில்லாமற்போயிற்று இக்குறையை நீக்குவதற்கும ஏழைகள் செலவா யாவரும் கண்டு களிப்பதற்கும, பெரிகளிஸ் (Pericles) என்ற மகான ஒருபாயநதேடி, ஏழைகளிடத்தில

சிறிதுபணமும், கனவானகளிடத்தில மும்மடங்குபணமும் வாங்கும்படி தீர்மானித்து, திருவிழா இரண்டுநாட்களிலும் தனவான ஏழை யாவரும் நாடகத்தைக்கண்டு கழிபெருவகையெய்க நகரப்பொதுபபணத்திலிருந்து அப்பணத்தைப் பெறவும் அவர் ஏற்பாடு செய்தார். பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் நாடகசாலைசென்று நடபடனவற்றை நோக்கிக் களிகூரலாம் அன்றேல, அப்பணத்தை மிச்சப்படுத்தித் தமது சொந்தச் செலவுக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளினும் கொள்ளலாம் இவ்விதமாகநகரத்தாராவரும் பாரததுழகிழ்ச்சிபெற னெளகர்யம் ஏற்பட்டபோது, நல்லறிவும், மனோமயமும், நற்காட்சியிற் சுவையும் ஆதனஸைவாசிகளிடத்தில நான்கு நாள் வளாரிழைபோல வளரநதுவநதனவென்பது சொல்லாதேயமையும், துக்கமுடிவுகொண்ட நாடகங்களும், நாளடைவில், இயல்நூல்களினினறும் வேறுபடுத்திப்

* One obolus ($1\frac{1}{2}$ d.) for the poor and 3 oboli for the better.

பாராட்டப்பட்டு, நாடக நூல்களென்றே தனித்துப் போற்றப்பட்டன.

மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகம் (Comedies) இதற்குச் சிறிதுகாலத்திற்குப்பிறகே எழுந்தது நமமவர்களுள் காமனப்பண்டுகை என்ற விழா நடைபெறுவதை யாவரும் அறிவர். அவ்விழாநாளில், சிலவிடங்களில் விகாரமான பாட்டுக்கள் பாடப்படுகின்றன ஆண்பெண் என்ற வேற்றுமையை மறந்து ஜனங்கள் தகாத காரயங்களைத் தடையின்றிச் செய்கின்றார்கள் அதுபோலவே, ஆதனன் நகரில் ஒருவிதத்திருவிழா கொண்டாடப்பட்டது. அது நடைபெறுமபோது முற்றில்லம் நிகழ்க்கிடமாகும் தகாத காரயங்களை ஜனங்கள் கூசாது செய்துவந்தார்கள். இதை அடிப்படையாகக்கொண்டு மங்கல முடிவுற்ற நாடகங்கள் எழுதப்பட்டன புராணேதிஹாசங்களிலிருந்தும் அக்காலத்து மனிதர்களுள்ளும் நாடகத்திற்குத் தகுந்த பாகதிராகளைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் ராஜாங்க விஷயங்களில் ஜனங்களுக்குள் ஏற்பட்ட கட்சியானது நாடகம் வரைவதற்கு அதுகூலமாயிருந்தது நாடகவாசிரியர் அனேகர் கிளம்பி, மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகங்களை எழுதி ஜனங்களை மகிழ்வித்துவந்தார்கள் அவர்களில் முதன்மையாகக் கூறப்படுபவராக் மாக்னீஸ் (Mages,) க்ரேடீனிஸ் (Kratenes,) அரிஸ்டோபானஸ் முதலியோரே. க்ரேடீனிஸ் என்பவர மங்கலவீற்று நாடகங்களை ஒருவாறு ஒழுங்குபடுத்தியதோடு, துக்கமுடிவுகொண்ட நாடகங்களை (Tragedies) ஜனங்கள் மதித்துக்கொண்டாடுவது போலவே இவற்றையும் மதிக்குமபடிசெய்தார இம்மங்கல முடிவுகொண்ட நாடகங்களை வரைந்த ஆசிரியர், தகர்ப

பெரியோர்களைத் தங்கள் நாடகங்களில் பெயரூறித்துப் பழித்துக்கூறி, கேட்போரெவரும் அவரை இகழ்ந்துபரிசு சிக்கச்செய்தார்கள் பிறகு இவ்வாறு பெயரூறித்துத் தூற்றுவது ஒழுக்கவிரோதமானதென்று தடுக்கப்பட்ட தனால், சிறிதுகாலம் இந்நாடகங்கள் பழிமொழிகளின் றிப்பயினை நுவர்தன அரிஸ்டோபானஸ் கிளம்பியபின் னா, மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகங்கள், அவதூறு மொழிகள் நிரம்பப்பெற்று மனததாலும் நினைதலாகாத தாழ்ந்த நிலையை அடைந்தன கி பி 392-கூடுமல், இவ்வித அவதூறுமொழிகளை நாடகத்தில் அமைக்கக் கூடாதென்று அதிகாரிகள் தடைசெய்ததனால், விரைவில் அவை முற்றிலும் நீக்கப்பட்டன. மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகங்கள் பின்பு சீர்பெற்று விளங்கலாயின,

இவ்வாறு கொஞ்சகாலத்திற்குள்ளாக மங்கலமுடி வும், துக்கமுடிவுகொண்ட நாடகங்களை யாவரும் நோக்கிப் பெருமிகமாய்த் நகரவதிகாரிகள் ஏற்பாடுசெய்தத் தாலும், அதீனியர்களுக்கு அந்நாடகங்களில் கூறப்படும் தீப்பியகற்பனைகளும், சிருங்காரரசங்களும், புதிய அபிப் ராய பேதங்களும் எளியவர்க்கிடன துக்கமுடிவு கொண்ட நாடகங்களிற் கண்ட வீரசங்களும், சோகரசங் களும், கேட்போரமனதைக் கவாநது உருக்கின மங்கல முடிவுகொண்ட நாடகங்களோ, ஜனங்களுக்குப் பிறதூ ஷ்ணையாற்பெறும் பிரியத்தையும், நகைப்பையும் தந்தன. அதீனியர்கள் இயல்பாகவே மிகப்பொறுமையுள்ளவா கள், பிறா தமமைத் தூற்றினாலும் அதை ஒருபொருட் டாக மதியார். அவ்வாறிருந்தும், ஸாக்ரடஸ்காலத்தில் நகரமேனமக்களைப்பற்றிக் காண்கமேமான மொழிகளை

வெளிப்படையாகக் கூறுவதையும், அதைக்கேட்டு ஜனங்கள் மகிழ்வதையும் கோக்கினால், மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகங்களால் நகரவாசிகள் அடைந்த தாழ்வான நிலைமை நன்கு விளங்கலாகும். அவ்விதநாடகங்களை நோக்கிய ஜனங்கள், அதிசியசிரோஷ்டாகளைப் பற்றி மாறான அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டவர்கள் இவ்வண்ணம் கருதப்பட்டவருள் ஸாக்ரடீஸ்-ஓம் ஒருவர்.

இவ்வண்ம ஸோலன் (Solon)* என்ற மகானது காலத்திலே கேவலமாகக் கருதப்பட்ட நாடககாவியங்கள் ஒரு நூற்றாண்டிற்குள் இதிஹாசமுதலிய் செய்யுணூல்களினும் சிறப்பாக மதிக்கப்பட்டன. கதை நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் நாடகவாசிரியர் கூறிப்போகவில்லை. கதாநாயகர்கள் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்பப் பிறரோடு தாக்கிப்பதும், நீண்ட பிரசங்கங்களை அமையத்திற்கேற்றபடி இசைத்து ஆசிரியர் தனது சொல்வனமையைச் சோபிக்கச் செய்வதும், நாடகம் பாரப்போரிடம் நயரய அநயரயங்கள் இவையென உணரும் உணர்ச்சிகளைப் பெருக்குவதும், நாடககாவியங்களின் லட்சணங்களெனக்கொண்டு, நாடகவாசிரியர் தமது நூல்களை இயற்றினர் அவர் எழுதிய நாடகங்களே, பின்னர் எழுந்த பரசங்க நூல்களுக்கும், தாக்க நூல்களுக்கும், தவறுகளுக்கும் ஆதாரமாயின.

---

* The celebrated Athenian Law giver and Statesman who lived from B. C. 639-559.

6-ஆம் அதிகாரம்

ஸாக்ரடஸைப்பற்றிய அபவாதங்கள்.

[ஸாக்ரடஸைப்பற்றிய தீய எண்ணங்கள்—அரிஸ்டோபா
னஸ்—தன அறியாமையால் அவன் ஸாக்ரடஸுக்குச் செய்த தீமை
—ஆரகிஸுஸேபோரா—தளநாததா எண்ணமது விசாரணை—அச்
சமயத்தில ஸாக்ரடஸு காட்டிய உகதமகுணங்கள்—லியோனும்,
ஸாக்ரடஸும்]

மேற்கூறிப்போந்தவாறு, ஆதன ஸநகரில் உண்டான
மனக்கிளாச்சியையும், அநநகரின் மேனமையையும், நக
ரத்தார்களுள் எழுந்த கட்சியையும், நாடககாவயத்தின்
வரலாற்றினையும், பலகட்சியார தமது எதிரிகளைப் பங்கப்
படுத்தவதற்கு நாடகஅரங்கை உபயோகித்ததையும்,
இதை உற்றுநோக்கிய ஜனங்கள் நகரத்துச் சீரியோரமேல்
வீணாகக் கெட்டெண்ணங் கொண்டதையும் நன்றாக அறிந்
தோராகு, அரிஸ்டோபானஸ் செய்கை வியப்பாகத்
தோன்றாது அரிஸ்டோபானஸ் எனப்பா, புதிய அக்
கிளாச்சியை மனதார வெறுத்ததோடு, அது தீயவொழுக்
கத்திற்கு மதேவதுஷணைக்கும் இடந்தருமென்றும்
கருதினார்

தம முன்னோர்களுடைய சிறந்த ஒழுக்கங்களையும்,
அவாதம் வீரச்செயல்களையும், மறுவாரத்தைக் கூறுது
இட்ட கட்டளையை அவா தலைமேற்கொண்டு இனிதீனியற்
றியத்தையும், அரிஸ்டோபானஸ் நினைந்துநினைந்து, இவை
இப்போது இவ்வாயினவேவென்று இரங்கி, ஸோபிஸ்டஸ்

என்ற புதியகொள்கையாரைக் கண்டித்தற்காகவே அவர்தமதுநாடகத்தை (The Clouds) எழுதினா ஸாக்ரடீஸை எஸிலோரும் அறிவா அவரது விகாரமான தோற்றமும், பருத்த தலையும், தட்டைமுகமும், வெருண்ட பாவையும், வெறியன துபேபான்ற முகமும், வழுக்கைத்தலையும், இழிக உடையும், தளராத நடையும், கண்டோராககு நகைப்பை விளைத்தனவாதலின், அவரை நாடகபாத்திரராக அழைத்துத்தமதுநாடகத்தைவரைந்தனா மற்றவர்கொள்கைகளைக் கண்டித்ததுபேரலவே, ஸாக்ரடீஸ் தமவாழ்நாளமுழுவதும் புதிதாகக் கிளம்பின இந்த ஞானியாரின் (ஸோபிஸ்டீஸ்) கொள்கைகளையும் கண்டித்துப்பேசினா என்பதை அரிஸ்டோபானஸ் சிறிதும் கவனிக்கவில்லை ஸாக்ரடீஸ் முன்னோர்கொள்கைகளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை யென்பதைமட்டும் பேரதுமெனக்கொண்டு, நாடகத்திற்குத் தகுந்த பாத்திரமானதனால் அவர்தலையில் பெரிய பழிமொழிகளைச் சுமத்தி, அவரைப் பலவாறு சிறுமைப்படுத்தினா அந்நாடகத்தில், ஸாக்ரடீஸ் ஒரு சாமரணிய சநயாசியாக வந்து, கேட்டோர் நகைக்கும்படி இயற்கைத் தவசாஸ்தரத்தைப்பற்றி உளறுவதாகக்கூறியிருக்கிறது. இன்னும், உலகரகங்கரென்று கரீஸ்கீக்சுத் தாரால் மேனமையாகக் கொண்டாடப்பெற்ற தெய்வமாகிய ஸீயஸி (Zeus) மகுப பதிலாக, வாயு (air), ஆக்ரயம் (Ether), மேகம் (Clouds), வாகு (Tongue) முதலிய வேறுதெய்வங்களைப் புதிதாகத்தோன்றிய இப்பண்டிகாக்கள் கொண்டாடுகிறார்களெனவும், ஆதலின் அவரனைரும் நாஸ்திகரெனவும் ஜனங்கள் கருதுதற்கேதுவாக ஸாக்ரடீஸ்நடித்தாரெனக்கூறியிருப்பதோடு, தனிச்சொண்டோர் தமது கடனைக்கொடாதுபிறரை ஏமாற்றவும்; மகன் தகப்

பனை அடிக்கவும், தாயை அடிப்பேபென்று வலமுறுத்தவும், தகப்பன் மகனை அடிப்பதுபோலவே மகன் தகப்பனை அடிக்கவுந் தகுதியுண்டெனச் சமாதானமுரைக்கவும் இவரகற்பித்ததாகவும் அந்நாடகதில் வரையப்பட்டுள்ளது. நாடக முடியில், கடவுளை வேண்டுமென்றே பழித்ததாகவும் ஸாக்ரடீஸ் குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறார். ஆதனஸ் நகரத்தார்க்கு இயற்கைத்தவஞானிகளினமேல் மதக்கொள்கைக்காரணமாக நல்ல அபிபிராயம் இல்லை. அவரை நான் திக்ரென்றே கருகினார்கள். ஸோபிஸ்டஸ் என்று அழைக்கப்பட்டவர்களை ஒழுகுகங்காரணமாக ஜனங்கள் வெறுத்தார்கள். இவர்கள் ஆதனஸ்வாலிபர்களை நலவழிப்படுகதாமற் கெடுப்பவரெனவும், பொய்யை மெய்போல தோற்றுவிக்க வல்லவரெனவும், பிறரையும் தமபோல போலியறிவினராகக் எண்ணியவர்களெனவுங் கருதப்பட்டனர். இயற்கைத்தவஞானிகளேஸோபிஸ்டஸ் அல்லர். ஸோபிஸ்டஸ் இயற்கைத்தவஞானிகள்ல்லர். இவ்விரு திறகதார்க்கும் ஸாக்ரடீஸுக்கும் தொடர்பு ஒருசிறிது மில்லை. ஆயினும், அரிஸ்டோபானஸ் இவ்விரு திறத்தினர் கொள்கைகளையும் ஸாக்ரடீஸமேல் ஏற்றி, ஒருபெரிய அபராதத்தைக் கட்டிக்கொண்டார். அரிஸ்டோபானஸ் கற்பித்ததெல்லாம் எண்ணவுங் கூடாத கொடிய அபவாதம். இவ்வபவாதமே ஸாக்ரடீஸின் அகதயகாலம்வரை அந்நாயமாய் நிலைத்துவிட்டது. ஸாக்ரடீஸ் ஜனசபை முடிந்தபின், பின்னால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டபோது, பிற்கூறிய அபவாதங்களைத் தவிர அவர் மறுத்துரைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. அவையாவன:—

‘ஸாக்ரடீஸ் நிகவும் தீயவா கடவுளால் விரிக்கப்பட்டான். மறைபொருள்களைத் துருவியறிவது இவருக்கு

எப்போதும் பொழுதுபோக்காகவுள்ளது இவா கெட்டதை நல்லதுபோல நாட்டவல்லவா, பிறாக்கும் இவ்விததையைப் போதிக்கிறா' என்பன

இந்நாடகத்தால் கி. மு 423-கருமுன்னரே, ஸாக்ரடஸ் பலகற்றோம் யாமென்று தற்புகழ்ந்து காவமுற்றவர்களைக் கேளவிகளால் மடக்கி, அவரறியாமையை அவர்க்குப் புலப்படுத்தி, யாவரினும் மேனமையாக விளங்கினாரென்ற உண்மை அறியக்கிடக்கின்றது இந்நாடகம் வரையப்பட்டபோது ஸாக்ரடஸுக்கு வயது 46. இதற்கு அடுத்த வருஷத்தில் அவர் ஆம்பிபாலிஸ் (Amphipolis) என்ற இடத்து நடந்த போரில் கண்டோர் வியக்குமாறு கடுமையான புரிந்தனரென்பதை முன்னம கூறினோம்.

இச்சண்டைக்குப்பிறகு 16-வருஷகாலமாக ஸாக்ரடஸ் இன்னசெய்தாரென்பது யாதொன்றும் நமக்குப் புலப்படவில்லை. இதன்மேல் இவரைப்பற்றிய விவரங்கள் இவாழ்வுமாதலே வெளிப்பாடுகின்றன அவை இவரது அஞ்சாலை, மனோதிடம் முதலிய குணங்களைக் குறிப்பதோடு, ஜனசபையோரது கோபமும், செல்வர்கள் இடம் கொடுத்த ண்டண்பும் அவரைத் தீயவழியில் ஒழுகச்செய்யவல்லனவல்ல என்பதையும் தெரிவிக்கின்றன கி மு 406-இல் அத்தீனியரின கப்பற்படை ஆர்கினுஸே (Arginusae) என்னுமிடத்தில பகைவரைப் (Lacedaemonians) புறமிடத் துண்கிய போர் முடிந்தவுடன், தளகாததர்கள் சிலசாரணங்கினால் இறந்தவர்களின் உடலங்களைக் கொணரத் தவறினார்கள் காயத்தாற் குற்றயிராயக்கிடந்தவர்களை

யும் காப்பாற்ற அவர் வழிதேடவிலை இடைக் கேட்ட ஆகஸ்தவாசிகள கடுங்கோபமுற்றனர் சீஸிசேசதகாராக குள உகதரகரியை முக்கிபமான கடமைஞ்ஞ ஒன்று ஆகலின், தண்ணீருக்கிரையாகுபபடி ஈடப்பட்ட நேசா களையும் உறவினர்களையும் நினைந்து அநேகா பெரிதந் துக்கித்தனர் இதற்குக் காரணமாயிருந்த தளகாதகர் * அறுவரையும் ஜனங்கள் உடனே வரவழைத்து, ஜன சபையோராமுனபாக அவரமீது குற்றஞ்சாட்டினார்கள் தளகாததரும் தமமீது பிழை யாதொன்றுமில்லையென வும், தங்கள் கீழுதேயாகஸ்தாக்களை அவ்விதம் செய்யும் படி ஏவினதாகவும், அததருணம் புயலவிசி எண்ணிய வண்ணம் நிறைவேறுது தடுகதுவிட்ட தெனவும் சொன னார்கள் அதனால் விசாரணை தள்ளிவைக்கப்பட்டதுடன், தளகாததர்கள் உயாசபையோரால் (Senate) விசாரிக்கப பட்டுவண்டுமென்றும் தீரமானிக்கப்பட்டது குறித்தபடி உயாசபையார் விசாரியாமல், 'ஜனசபையாரே நேரிஷ் உபயவாசிகளின் கஷ்டிகளைக் கேட்டிருப்பதனால், அவா களே இன்னும் தீரவிசாரித்துத் தளகாததாமீது குற்ற மில்லையெனக் கண்டால் அவரை ஒருங்கே விடுதலைசெய்ய வேண்டும், அவர் குற்றவாளிகளெனத் தெரிந்தால் அவரை ஒருங்கே தண்டித்தலவேண்டும்' என்று முடிவு செய்தார்கள் இவ்விதமுடிவு மிகவும் பிழையானது குற்ற வாளிகளில் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே விசாரிக்கப பட்டுவண்டுமென பதும் தனித்தனியே தண்டிப்பெற வேண்டுமென பதும் அதீனியரது நயாயமுறை

இச்சமயத்தில், ஸாக்ரடனை உயர்ச்சையில் ஓர் அங்

கத்தினராக இருந்தனா இந்த ஒரு உதயோகஸ்தான் இவர் தமது ஆயுளிற் பார்த்தது இச்சபைகரு 500-அவ கத்தினா உண்டு பததுவகைகூட்டத்தாருள அடங்கிய அதினியாக்குள், கூட்டத்திற்கு 50-பெயராக இச்சபைக்கு அங்கத்தினர்களை நியமிப்பது வழக்கம் இந்த ஐந்தாறறு வரும், ஒருவருஷத்திற்கு வேலையை வகிகககடமைப பட்டவர்கள் ஒவ்வொருகூட்டகதாராரும் சோரத ஐம் பதினமரும், ஏழுநான்குப பததுபபெயராக அடுத்த தடுத்த 35-நான்கு காராயநிவாகமசெயவராகள், ஜன சபைமுன் கொண்டுவரப்பட்ட ஒவ்வொரு தீர்மானமும், சட்டப்படி இருக்கிறதாவென்று சில உதயோகஸ்தர்கள் (Proedri) சோதித்துப் பாரப்பார்கள் அவ்விதமில்லாத வற்றைத் தள்ளிவிடுவார்கள். இவ்வுதயோகஸ்தரிவொருவர், ஒருநான்கு உபாசபையிலும் ஜனசபையிலும் அக்ராசன்மவகிப்பா சபையோரபிராயத்தை வினவுவது இவ்வுதயோகஸ்தரின கடமையாகும் 'தளகாததா அறு வரும் ஒருங்கே தண்டிக்கப்படவேண்டும், அன்றேல, விடு தலைஒசய்யப்படவேண்டும்' எனற தீர்மானம் எடுத்து வைக்கப்பட்டபோது, ஸாக்ரடீஸ் அக்ராசன்மவகித்தார் இவ்விதமுடிவே சட்டத்திற்கு விரோதமானதென்பது தெளிவாயினும், தளகாததர்கள் இரக்கங்கெட்ட கொடிய வரென ஜனங்கள் வினாக நினைத்து, தாவகொடை கோபங் காரணமாக அத்தீர்மானத்திலு அடிகப்பற்று வைத்தா கன் ஸாக்ரடீஸுமட்டும் அதற்கிடங்கொடுக்கவில்லை. உயர விரோதமென்று தாம் உணர்ந்த தீர்மானத்தைச் சபை யோரின் அங்கீகாரத்திற்கு விடுவது தகுதியென்ப பிடிவாதமாகச் சொல்லிவிட்டார் அந்தக் கேட்ட ஜனங்கள் வெகுளிபொங்கி, அவரை வேலையைவிட்டு நீக்கிவிடுவதாக

வெருடடினாகள், சிறைசெய்வதாக அச்சுறுத்தினார்கள்; கடிந்த கோபிததார்கள குணமென்னுங் குன்றேற்றிநின்ற ஸாக்ரடீஸ், சிறையிலிருப்பதற்கும், உயிர்த்துறப்பதற்கும் உள்ளளவும் அஞ்சவில்லை, ஒன்றிற்கும் அசையாமல் சத யத்திலேயே நின்றார்

நயாயநெறியில் நிற்பதால் தாம் எக்கேடுறீனும், அதைக் தையமாக ஏற்றுக்கொள்வது தம் கடமை யென்றும், ஏனையோரின் அநயாயவழிகளுக்குத் தாம் உள்ளாவது சரியென்றென்றுஞ் சொல்லிவிட்டார் இவர அதிகாரமெல்லாம் மேற்சொன்னபடி ஒருநாளானவேயாகும் தீரமானம் மறுநாள் தள்ளிவைக்கப்பட்டது அன்று வேறொருவர் அகராசனமவகித்தார், தளகாததார்களும் தூக்குண்டிறந்தனர். இந்நிகழ்ச்சியின் ஈராண்டிற்குப்பிறகு ஹாகரடீஸ் தம் மனவுறுதியை மற்றும் ஒரீதடவை காண்பித்தார் கி மு. 404-இல் பகைவர்கள் (Lacedaemonians) ஆதன ஸ நகரைப் பிடித்துக் கோட்டைமதிலைத் தகர்த்து விட்டனர். ஆதன ஸ தகர்த்தாரது குடியரசு தொலைந்து போயிற்று. அதற்கு பரதியாக முப்பதுசெல்வாகன்து அரசாட்சி நிறுவப்பட்டது (Oligarchy of Thirty). இதுவும் ஓராண்டளவேனும் நிலைக்கவில்லை. மறுபடியும் குடியரசு ஏற்பட்டது ஆனால், நாட்டிற்குமட்டும் கேஷமம் ஏற்படவில்லை அப்பொழுது அதிகாரமவகித்திருந்தோரிற் சிலர் தம் விரோதிகளைக் காரணமின்றிக் கொலைபுரிந்தனர். பல பெரிதோர்கள் அஷாகையால் மடிந்தனர் நகரெங்கும் கொலையாளிகள் நிரம்பினார்கள் கொலைத்தொழில் நகரில் மலிந்ததுகிடந்தது இத்தருணத்தில் அதிகாரிகள் ஹாகரடீஸையும் மற்றும் நல்லவையுமு அழைத்து, லீனீர ஸுலாயிஸ்

(Salamis) சென்று எமது கையின் ஸ்தம்ப தடபியோடிய லியோன (Leou) என்பாரைப் பிடித்து இவ்வுகற்கொலை புரியக் கொண்டினென்ப பணித்தாராகள் மறற் றாலவரும் தங்களுடிககு அபாயம் வருமென்று அஞ்சி, ஸலாமிஸ் நகரக்கக்கி, லியோனைக் கட்டிக்கொணர்ந்தனா ஸாகரடீஸர், அதிகாரிகள் கட்டளையச சிறிதும் மதித் திலர், அதனால் விளையும் அபாயத்தையும் ஓர்நிலர், கவலை யினறித் கயதிலலஞ்சென்றா அவர் இறப்பதற்கு ஒரு சிறிதும் அஞ்சவில்லை யென்பதை ஜனசபையோரமுனபு தம் வாய்மொழிகளால் வெளிப்பிடப்படி இவ்வுக தம் செய்கையாலுங்குறித்தாரென்பது, இதனால் நனகு வெளி யாகினறதனோ? இத்தற்கு முன்னமே அதிகாரிகள், செய்த கொலைகளைப்பற்றித் தூஷித்துப் பேசினதற்காக, அவர் கள் ஸாகரடீஸை அழைத்து, இனி நீர் சிறுவராகளோடு முனபோலவே சம்பாஷித்தால் உயிரிழக்கவேண்டிவரு மென்று சூசுபித்தாராகள் இதனால் அதிகாரிகள் ஸாகர டீஸமேல் வைத்திருந்த வைரமானது நனகு புலப்படுகினை றது.

இவ்வண்ணம் ஸாகரடீஸது நீண்டகாலங் கழிந்தது. நகரில் இவருக்கு விரோதிகள் பலர் இருந்தாலும், அவ ருள் ஒருவரேனும் ஒருமுறையேனும் நயாயசபைமுன பாக அவரமீது குற்றஞ்சாட்டாததனால், அவரது சீரும், சிறப்பும், ஒழுக்கமும் நன்றாக வெளியாகினறன. அதினி யர் செய்யவேண்டிய கடமைகளையும் தெய்வவழிபாடுகளையும் இவர் ஒழுங்காகச் செய்துவந்ததனால், இவரது பெருமை யும் தேசபகதியும் தெய்வபகதியும் யாவாக்கும் நனகு புலனாகலாம்.

7-ஆம் அதிகாரம்

மூன்று சிறந்த அமசங்கம்.

[ஸாகரடஹிடம் தனிடே காணப்படும அமசங்கம்—பிற ரோடு பகிரங்கமாய் ஸம்பாஷித்தல்—கடவுள் தமமை ஒருவரே தேசத்துடன் அனுப்பினாரெனவண்ணியது—சரீரி— டல்பியிற் கேட்ட குறி—அறிவுடையோரென அகநகைகொண்டோரைச் சோதித்தல்—அசரீரியைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி—முகமது—ஜோன் என்ற பிரெஞ்சு மாகு]

ஸாகரடஹிடத்தில் சிறப்பான மூன்று அமசங்கம் காணப்படுகின்றன நாம் அவற்றை அறிந்துகொள்வது அதியவசயமானது அவை அவரது நிகரற்ற தனக்கமையை நன்கு தெரிவிக்கின்றன அவை வருமாறு —

1 வறுமையில் தருபதியும்செம்மையுங்கொண்டு தமது வாழ்காள்முழுவதையும் பகிரங்கமாகப் பிறருடன் சம்பாஷிப்பதில் போகுகிறது.

2 ஏதேன ஒருகாரயத்தை உத்தேசித்ததுக கடவுள் தன்னுடைய படைத்தாரென்றும், அதைப் பல குறிதளரல அவர தமக்கு வெளிப்படுத்தினாரென்றும், நிழலபோல தன்னுடைய நீங்காது தொடர்ந்து அசரீரியாகத் தமபககல நின்று தீயவற்றைச் செய்விடாது கடவுள் தமமை விலக கினாரென்றும் அவர் நம்பியது

3 ஸாகரடஹின் ஒப்புயரவற்ற முகிராத நுண்ணிய அறிவு, அவர் சம்பாஷித்த விஷயங்கள்; சம்பாஷித்த வழிகள், அவவழிகளால் எதையும் ஆய்ந்தறியும் படி பிறரை அவர் தூண்டிவை முதலியன

மேற்கூறிய மூன்று முகயாமசங்களும் ஸாக்ரடலி
டம் பாலுடன் கலந்த நீர்போலச் சோந்துள்ளனவாயி
னும், ஸாக்ரடஸ்சுக்கும் அவர்க்கு முன்னுமின்னுமுள்ள
ததவஞானிகளுக்கும் வேற்றுமை பெரிதும் உள்ளமை
பற்றி, அம்முன்று அமசங்கனையும் தனித்தனியே எடுத்துச்
சிறிது புகலவது ஏற்புடைத்தாகும்

முதலாவது — ஸாக்ரடஸ் வறியரெனவும், தமது குல
விததையில் தோசசிபடைந்து சிறிது பொருளீட்டிக் காலங்
கழித்துவந்தாரெனவும், வறுமைபிற செமமைபூண்டு
குடுமபவிசாரமின்றிப் பற்றற்ற மனத்துடன் வினையிருந்து
வந்தாரெனவும் முன்னாக கூறினோம் ஸாக்ரடஸ் சிறப்பத்
தொழில் விட்டுப் பிறருடன் சம்பாஷிப்பதையே தமக்
குப் பொழுதுபோக்காகக் கைக்கொண்டது எப்போது
என்பதை ஊகித்தறிய இடமில்லை இவரது மதய அடைய
காலங்களில் தமது சொந்தவேலைகளைச் சற்றுங் கவனிக
காமல், குடுமபாஷ்ணை நகரன் ஊதியகதையும் தேடாமல்,
பிறருக்குப் போதிப்பதில் கமது வரண்கை கழித்து வந்
தாரென்பதுமட்டுமே வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது
ஆயினும், கி மு 423-இல் அரிஸ்டோபானஸ் இவரை
நாடகத்தலைவராக அமைத்து, புதிதாகக் கிளம்பிய கூட்
டத்தாரை இகழ்ச்சிசெய்திருப்பதனால், அவ்வருஷத்திற்கு
முன்பே இவரை நகரத்தாராயாவரும் அறிகதிருந்தாரென
பதுவெள்ளிடைமலை ஸாக்ரடஸ்சுத் “தனக்கென வாழாப்
பிறாகுகுரியானன்” என்று கூறுவது புகழ்ச்சியாகாது
அவர பிறருடன் சம்பாஷிப்பதைத் தமது கடமையாக
எண்ணினார் அவராயுளமுழுவதும் தம்மையும் பிறரை
யும் பரீக்ஷிப்பதற்கு கழிந்தது பிறரைக் கேள்விகளால்

மடகருவதில் அவா மிகவும் வலலவா, எவரையும் கேள்கள கேட்பார, கேட்போர் இருந்தால் எவருடனும் பேசுவார அவரவாழசைக்கும் சம்பாஷணைக்கும் ஒளிமறை வென்பதேயில்லை சிறியோர் பெரியோர், செலவா வறியா யாவராயினும் தம்மை வினாவினாலும், தமதருகிஷ் நின்றாலும் அவருடன சம்பாஷிப்பார, ஒருசமயம் அலகிபியாடிஸ் (Alcibiades) ஜோராஜியஸ் (Georgias) பரோடோகோரஸ் (Protagoras) முகலிய நிருணாகருடன் உரையாடுவார, மறஞ்சாமயம் சாதாரணமான கூலியாடகருடனும், வாஸிபாகருடனும், படைவீரகருடனும் பேசுவார, காலேப்போதில் ஜனங்கள் உலாவிச் செல்லுமிடங்களிலும், தேகப்பயிற்சிச்சாலைபிலும், கலவிச்சாலைபிலும் அவரைக் காணலாகும் சந்தைகூடி நெருக்கமாயிருக்கும் போது, அவரும் அங்கு வந்து உலாவித்திரிவார ஜனங்கள் என்கெங்கே கூடுவார்களோ, அவ்வவவிடங்களில் அவர் வராமற்போகார அவர் ஆதனஸ் நகாக்குப் புறத்திற போவதேயில்லை “நான் அறிவை நாடுபவன், நகரில் மனிதரிடம் ஏதேனும் நான் அறிந்துகொள்ளலாம், வயல்களும் மரங்களும் எனக்கு ஒன்றுங் கற்பியா” என்று அவர் சொல்லுவார, நகரிலுள்ள ஆண பெண்ககளுள் சிறந்தோரைக் கண்டு வாதாடுவதில் அவருக்கு பரிதியதிக்கம், அவருடைய சம்பாஷணை நூதனவழியாகவும், கேட்பதற்கு இனிமையாகவும், கேட்போராமனத்தைக் கவரவல்லதாகவும் இருந்தமையால், பலர் அவரை இடைவிடாது தொடர்ந்து, அவரது சம்பாஷணைகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்து வந்தனர் இவ்வாறு அவரை நேசித்துக் கொண்டாடிவந்தோரை ஸாகரமஸ்து சீடாகொன்று சொல்லுவது வழக்கம், ஸாகரமஸ்து யாதொருநூலுமெழுதவில்லை, நிலையாகக்

கொள்கையொன்றையுஞ் சித்தார்த்தஞ்செய்யவுமில்லை, இவரைத் தமது குருவென்று ஒருவா கொள்ளவுமில்லை ஆயினும், இவரது புசுழைக்கேளவியுற்று மெகாரா (Megara), த்ரேஸ் (Thrace) முதலிய வேற்றுநகரங்களிலிருந்தும் வந்த இவரது முதுமைபில் இவருடன் பழகினோர் பலராவா கைமமாறுவேண்டாது ஸாக்ரடீஸைப்போலப் பலருடன் உரையாடித் தம் அறிவைப் பெருக்கினோர் கரீஸ்தேசத்தில் எவருமேயில்லையெனக் கூசாது கூறலாம் அவரை அறியாதவர்கள் கரீஸ்தேசத்தில் ஒருவரும் இல்லை யாயினும், அவரது பேச்சைக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவரைக் கொண்டாடினோர் சிலரே பல்லோர் அவரது கேளவிகளால் மடக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கொடிய விரோதிகளாயினர் அக்காரணம்பற்றியே அரிஸ்டோபானஸ் (Aristophanes) முதலியோர் கூறிய தூஷணைகளெல்லாம் பெரும்பாலும் நம்பப்பட்டு விரைவில் நிலைபெற்றன

இரண்டாவது — இனி, ஸாக்ரடீஸைப்பற்றிய மற்றொருவிசேஷத்தைக்கவனிப்போம் தம்மைக்கடவுள் ஒருவனாகேனாகத்ததுடன் படைத்தாரென்று அவர் மனப்பூர்வமாக நம்பினார். தாம் யாதேனுமொரு தீயகாரயத்தைச் செய்யப்புகின், அதைவழி அச்சுரிப்பாக நின்று தம்மை அவனினுஞ் செய்யவொட்டாது தமது குழந்தைப்பருவமுதல் தடைசெய்தவந்ததாகவும் அவர் கூறிவந்தார் மறுவாரத்தைமொழியாது அதைடைக்குக் கட்டுப்பட்டு வாளா இருந்துவிடுவார் ஸாக்ரடீஸ் இவ்விநோதநிகழ்ச்சியை அவர் வெளிப்படையாகப் பிறர்க்குக் கூறிவந்ததனால், அவரது நண்பரும் பகைவரும் இதை நன்றாக அறிந்திருந்தனர். அவரை எவ்விதவுத்தியோகத்தையும் வகிக்க

வொட்டாமல் தடைசெய்ததும் அவ்வசரீரிதான நயாய சபையோரமுன பின்னால இவாமேற் குற்றஞ்சாட்டப் பட்டபோது, அவர் கூறவேண்டிய எதிர்வாதத்தைப்பற்றி ஒருசிறிதும் சிந்திக்கவொட்டாமற்செய்ததும் அவ்வசரீ ரியே விசாரணைக்காலத்தில் சபையோரமுன பேசுவத யில், அவ்வசரீரி தம்மைத் தடைசெய்யாததால், தாம் எடுத்துப்பேசிய வழியே சரியானதென்று அவர் எண்ணிக் கொண்டார் இவற்றையறிந்த அவரண்பரிற் பலர் ஸாகர டிஸஸ் நன்குமதித்துக் கொண்டாடினார் அவரது எதிரி களும் ஏனைய ஆதனஸவாசிகளும் அசரீரியைப்பற்றிய கூற்றுக்களை நம்பாது, தெய்வத்தை அவர் அவதூறுசெய்தாரெனவும், வேறு புதிய தெய்வங்களை வழிபட்டுவந்தாரெனவுங் கருதினார்கள் இவை விபரீதவுணர்ச்சிகளெனப் பதற்கு ஐயஞ்சிறிதுமில்லை இளமைப்பருவந்தொட்டு அவ்வ சரீரிவர்களை அவர் கேட்டுவந்ததாகக் கூறிவருவதனால், அவ்வசரீரிக்கும் அவரது ததவங்களுக்கும் தொடர்பு யாதொன்றுமில்லை

அசரீரிமூலமாகவன்றி, குறி, க ன வு மு த லி ய பலவழிகளாலும் கடவுள் த ம க கு க் கட்டினாயிடுருப் பதாக ஸாகரடிஸ் கூறிவந்தார் இதற்குச் சான்றாக டெல்பி (Delphi) என்ற ஊரிலுள்ள பூசாரிப்பெண்கூறிவகுறியை முகமாய அவர் எடுத்தாபுக்கலவா அக்குறி யாதெனில், ஸாகரடிலின் நடபின்ராகிய கேரீபான் என்பவர் (Charrephon) அப்பூசாரிப்பெண்ணிடஞ் சென்று, 'ஸாக்ரடிலி னும் புத்திமான்கள் க்ரீஸ்தேசத்திலுள்ளாரோ? எனக் குறிகேட்க, 'ஒருவருமில்லை' என அவள் பகாந்திட்டான் எனபது இதினைச் செவியேற்ற ஸாகரடிஸ் திகைப்படைந்து

ஓரணுவும் பொய்கூறுள் அவவுத்தமியாதலின், அததெய்வவாககின் உணமையைப் பரீட்சிக்கவெண்ணி, யாவராலும் அறிவுடையோரென மதிக்கப்பெற்ற ஓரதிகாரியைக் கண்டு சம்பாஷித்தபோது, தாம் எதிர்பாராதபடி அவர் அறிவாளராக இருக்கக்கண்டிலா பின்னா, அவரது அறிவீனத்தை ஸாக்ரடீஸ் எடுத்துக்காட்டியபோதும், அவர் அதை உணரக்கூடவில்லை இதனால் ஸாக்ரடீஸ் கருக குறியினது உணமை அங்கையிற் கனியென சங்கையறத் தெரிந்தது. அதாவது, ஜனங்கள் பெருமபாலா தமமை அறிவுடையோரென அவமே நினைப்பதனால், தமது அஞ்ஞானத்தைத் தாமே உணர்ந்திலா, பிறா எடுத்துக்காட்டியபோதும் அதை உணரத் தகுதியற்றவராயினா ஸாக்ரடீஸே, அவ்வாறு தமமை மதிக்காமையால் தம அஞ்ஞானத்தை நன்குணர்ந்தார ஆகலின், ஸாக்ரடீஸ் யாவரினும் புத்திமானாகிவிட்டார தமமைத் தாம் அறியவேண்டுமென பது பண்டைப் பெரியோரின அறிய கொள்கையன்றோ?

இவ்வாறே, ஸாக்ரடீஸ் எதிர்ப்பட்டோராவாயவாயும் வினாவிப் பரீட்சித்தாக குறியினதுணமையைக் கண்கூடாகக் கண்டறிந்தார் இக்குறிசொல் ஒருதூண்டுதேகால போலாகி, அக்காலத்துக் கலவியின் சிறுமையை வெளிப்படுத்தவும், மெயஞ்ஞானத்தைச் சாஸ்திரோகதமாக நிறுவவும் அவர்க்குச் செவ்வனே உதவியது. குறி கனவு முதலியவற்றால் கடவுள் தமக்கிட்ட கட்டளைப்படி மனிதரைப் பரீட்சிப்பது அவச்யமெனவும், அவ்வாறுசெய்யத் தவறினால் கடவுளுக்குத் தாம் அபராதஞ்செய்வதாகுமெனவும் எண்ணிப்பட்டபாகப் பனமுறையும் அவர் கூறினா கலவிச் செருக்கால் தமமை யாவரினும் சிறந்தோரென மதித்து

அகநடைகொண்டோரைப் பலவினாககளினினி, ஒன்று
மறியாத மூடனென நிரூபிக்கும் ஸாகரமனை அவ்வக
காரிகளதாம் மதிப்பாரோ? பலபோகள அவரை வெறுத
தாரொனச சொல்லவேண்டியது அவசயமில்லை. சில மதி
யினர் அவரை அடித்துத் தொந்தரையுஞ் செயதனர், பன்
முறை மானகேடுமசெய்து அவரைப் பரிகசித்தனர்.

8-ஆம் அதிகாரம்

தேய்வகுறி

[ஸாகரமனை அறிவாற்றலின் சிறப்பு—அவா கற்ற முறை—
ஞானிகளின் உபதேசம்—பள்ளேடோலின் கருத்து—நீதிவிஷயங்
கள சாஸ்திரோகதமாக ஆராயத்தகுந்தவை என (ஸாகரமனை)
காட்டியது—ஸாகரமனை காக்கவழி—யூதிமென, யூதிபிரான்—
அவாபோதனையை ஒட்டி எழுந்த சித்தாந்தங்கள்]

இனி, இத்தெய்வகுறியைப்பற்றிச் சிறிது புகல்
வேரம். இதைக்குறித்துப் பலபோகள பலவாறுகக் கூறு
கின்றனர். அது அசரீரிபோன்ற ஓர் அரிய வாகக்கென
றும், 'இன்னது செய்யத்தகுந்தது, இன்னது செய்யத்
தகாதது' என்று வியகதமாக ஸாகரமனைக்கு அது அறி
வித்ததென்றும் ஸௌகுபான் கூறுகிறார். யாதேனும் ஒழுக
விரோதமான காரயத்தை அவா செய்யப்படுகின், அது
அவரைத் தடைசெய்ததேயன்றி, நற்கருமமொன்றைச்
செய்யும்படி அவரைத்தூண்டவேயில்லையென பள்ளேடோ

உரைத்துப்போயினா மதயகாலத்து கரீஸதத்வசாஸ்திரி களெல்லாரும் அவ்வசரீரிவாககு, பேய, பிசாசு, சாததன முதலியவைபோன்ற குடடித்தெய்வங்களால் நிகழ்ந்த தென்று நினைத்தாராகள சமீபகாலத்திலுளவகிய மேன மக்கள பலா, அது அசரீரியுமன்று, குடடிச்சாததனு மன்று, அவரது மனச்சாட்சியே அவ்விதப்பகுத்தறிவை அவர்க்குப் புகட்டியது' என்றனா இவ்விதம் ஒவ்வொரு வரும் தத்தம் மனத்திற்குத் தோன்றியவாறு காரணங்க ளைக்கறபித்துக்கொண்டாரேயன்றி, அதன் உண்மையை நாடியறிவது எவர்க்குவு கூடாதாயிற்று அததெய்விகக் குறி தமக்கே சிறப்பாக அமைந்துள்ளதெனவும், யாதே னும் ஒருகருமத்தைச் செய்யப்புகும் மக்களின் மனத்திற பொதுவாக எழுகின்ற நயாய அநயாயவுணர்ச்சிகட்கும் அதற்கும் தொடர்பு சிறிதுமில்லைபெனவும் ஸாக்ரடஸே பலமுறை புகன்றுள்ளார பின் நிகழ்வனவற்றை முன னமே அவர்க்குத் தெரிவிப்பதற்கு ஓர் சிறந்த கருவியாக அது ஏற்பட்டது குறி, ஆநுட்ப முதலியவைகளை ஸாக்ரடஸ நம்பினாராதலின், பின் விளைவனவற்றைத் தெரிந்து எச்சரித்துக் கூறும் தமது அறபுதச்சக்தியைத் தெய்வத்தினது அருளவாக்கென்று கொண்டாரெனப் புகலவது ஏற்புடைத்தாகும் தம் மனத்தை வயப்படுத்திய விழுமியோர் மெய்மறந்து யோசனையில மூழ்குவது சாவ சாதாரணமானதன்றே? அததருணங்களில் தம்மைத் தூண்டிச் சிலகாரயங்களைச் செய்யச் செப்பும் அசரீரி வாககை அனனோ பனமுறை கேட்டதாகக் கூறுவா. இத்தகைய மகான்கள் முற்காலத்தில் எத்தனையோபோ கள் இருந்தனா தற்காலத்திலும் அவ்விதமகாபுருஷா களும் ஸ்திரீகளும் இல்லாமற்போகவில்லை இதற்கு உதார ணங் காட்டுதும்.

முகம்மது என்ற மகாபுருஷா குழந்தைப்பிராய முதலஆலோசனைகிரமயியவா. பாலயத்தில மற்றைப்பிள்ளைகளோடு விளையாடுவதை அவா தவிர்த்து, ஏகாந்தமான இடங்களில் தனித்துத் திரியதிலும், தாம் எண்ணிய எண்ணங்களில் ஆழந்து கிடப்பதிலும் அவாதுமனம் ஊக்கிச் சென்றது இங்ஙனம் இவரது இளமை கழிந்ததுபோலவே, காளைப்பருவமும் பலபெரிய விஷயங்களைப்பற்றித் தீரவிசாரிப்பதில் புகுந்து கழிந்தது தம் மனதைத் தாமே உசாவினால, எத்துணைப்பெரிய தடைகளுக்கும் விடை மனதில் உதயமாடுமென்பது அவரது கொள்கையாதலின், மக விஷயங்களில் தம் மனதில் எழுந்த பல ஆசங்கைகளை நீக்குமென்பாருடும், மலைபுச்சியில் தனித்து வீற்றிருந்து நெடுநேரமவரை ஆலோசனையில் ஆழந்திருப்பாரா. அப்போது காலச்செலவை அவா அறியார இவ்வண்ணம் மெய்ம்மறந்து பரவசமாக இருக்கருதருணத்தில், ஒரு நூதன மதத்தைச் சித்தார்த்தஞ்செய்யும்படி கடவுள் அசரீரிவாக் கரல தம்மைத் தூண்டினதாகவும், பன்முறைபும அவ்வாக் கைச் செவியுற்றதனால், கடவுளின் கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சித் தமது மதத்தை (இஸ்லாமதம்) ஸ்தாபித்ததாகவும், பின்னரத் தம்மை மதியாது வருத்தித் தம்முயிரைபுற கவரவெண்ணிய பகைஞர்களைப் பின்வாங்காது முடுக்கி மாயக்கவும் கடவுள் ஏவியதனால், அவ்ங்ஙனமேயகையக களைந்து தம் மதத்தை நாடுவதும் பரப்பியதாகவும் அததீரக்கதாசி கூறினா

இதுபோலவே, இவர்குப்பிற்காலத்திலிருந்த ஜோன் (Joan) என்ற பரானஸ தேசத்துப் பெண்மணி பொருத்தி தான் பலமுறை தேவதூதனுடைய வாககைக் கேட்ட

தாக்க கூறினா. அவன் வசிகதநாளில் பரான்ஸ் (France) தேசத்தார்க்கும் ஆங்கிலேயார்க்கும் தீராப்போர நடந்துவந்தது பதினேராம் நூற்றாண்டின் இடையில பரான்ஸைச்சாரந்த நாராமண்டி (Normandy) மாகாணத்து பம்புகள் இங்கிலாண்டைக் கைப்பற்றி ஆண்டுவந்தனா அவருடைய ஆட்சி இங்கிலாண்டில் திடப்பட்டுச் சின்னா ளில் பரான்ஸுதேசத்துத் தென்பாலுள்ள பிறமாகாணங் களிலும் பரவிபது ஆபினும், பரெஞ்சுககாரருடைய ஒற் றுமை தேசாபிமானம் முதலிய பலகாரணங்களால் ஆங்கில வாட்சி பின் குறைந்துகொண்டேவந்தது. போரிற் சுவை கெழிய சில ஆங்கில முடிமன்னர்கள் பரான்ஸு தேசத் தில் தம் முன்னேரால் ஆளப்பட்டுப் பின்னா நடுநிய மாகாணங்களைக் கைப்பற்றப் பெருமுயற்சியெய்துவந்தா ர்கள் இவ்நன்ம ஏற்பட்ட போர 126 வருஷங்கள் (1327 முதல் 1453வரை) நடந்ததாயினும், தொடர்ச்சியாக நடை பெற்றவிலை இப்போரைச் சரிதரவாசிரியர் சதவருஷப் போரென்று (The Hundred Year's War) குறிப்பார்கள் முதலில் பரான்ஸுதேசத்தில் ஒற்றுமை குன்றியிருந்ததனால், அதன் வடபாகங்களில் ஆங்கிலேயரின ஆட்சி சிறிது காலம் நிலைத்தது மத்திய தென்பாகங்களையும் கைப்பற்று வதற்கு அவர் பெருமுயற்சியெய்துவந்தனா இம்முயற்சி பலன்பெறாதபடி செய்ய பரான்ஸுதேசத்தார் எடுத்ததுக் கொண்ட கஷ்டத்திற்கு அளவிலை ஆனால், கஷ்டத்திற் குத் தஞ்சுவாறு பலன் கிட்டவில்லை ஆங்கிலேயரைப் பொருது ஓட்டமுடியாமல், அவர்களுத் தோலையே பலமுறையும் சம்பவித்தது நாட்டினமீது பகதிமேலிட்ட ஜனங்களில் ஒவ்வொருவரும் ஆற்றத்தயரடைந்து மனம் புழுங்கினா. நாடு இவ்வாறு ஈனநிலையுற்றுச் சின்னபின்

னப்பட்டித் தளர்வுற்றகாலத்தில், நாட்டை உயர்நிலை யடைவித்து உயலிகுமபொருட்டு ஜோன் என்ற நங்கை யொருத்தி அததேசத்தின் ஒரு குககிராமத்தில் 1412-இல் அவசரிகதாள அவள் சிறுவயதுமுதல் நற்குணமும், நன் னெறிதிறம்பா வனமையும், இன்சொல்லும், தெய்வபக்தி யும் வாயககப்பெற்று, பிணியாளாககு அருள்கரந்து, இரவலரை இனிதிற பேணிக தனஞ்சியனற உதவியை யாவாகும் தையபுடன் புரிந்துவந்தாள் இவ்வண்ணம் துன்புற்ற உயிரகளிதம் அன்புறறுவந்த மங்கைககு நாட் டைந்த அலங்கோலம் எட்டவே, அவளும் துயருள் மூழ்கி, இறைவனை இடைவிடாது தொழுதேத்தித் தன் நாட்டை நற்கதியடைபுமபடிசெய்ய வேண்டினாள் அவள் வயது 13 அடையவே, கடவுளின் அருளவாககு அவளது காதுககு எட்டி, மனததுகும் களிப்பை ஊட்டிற்று. இதற்குமேல் அவள் தனது ஆட்டுக்கிடையை மேய்த்துக் கொண்டிருக்கும்பாது, தன் நாட்டைந்த நிலைமையை யும், நாட்டாரககு நேரந்த கொடுமைகளையும் நினைந்து நினைந்து பரிதபிக்குங்காலையெல்லாம் அவ்வருள்வாககை அவள் கேட்பாள சிலசமயங்களில் தேவதூதனை நேரில் தரிசித்து, மெய்சிலிர்த்துக் கண்ணீர் ததுமபுவர்ள் இது தெய்வவாககைக் கேட்கும் தருணமும், கேர்விலில் னணி யடிக்கும் தருணமும் ஒத்திருக்கும், அச்சமயங்களில், 'பரானஸ்தேசம் மேனிலையுறும், நீயே. அநநிலையை அடைவிப்பாய' என்று அததெய்வவாககுத்தொனிக்கும். இதைக்கேட்டு அவள் மனம் பூரிப்பாள

இவடகு வயது ஆகவாக, தெய்வக்காட்சியும் அடிக் கடி இவளுககுக் கிடைத்தது, இததெய்வவாகககுக் கூறிய

படி இவள நடக்கவேண்டியவளாதலால், இந்நிகழ்ச்சிகளை வெளியிடாது சுமமா இருக்கும்படி அது சொன்னது. அவள் அவவாறே இருந்துவிட்டாள் அவளது 17-வது ஆண்டில், தனது ஊரை நீக்கி நாட்டின் தண்டநாயக நெருவனிடஞ் சென்று, அவன்முலமாக அரசுமுனைக் கண்டு, அவனைத்தேற்றிச் சேனையுடன் சென்று ஆங்கிலேயரைப் பொருதோட்டி வடபாக்கங்களைக் கைப்பற்றி, அரசுமுன்னுக்கு முடிசூட்டிவருமாறு, அததெய்வ வாகஞ் அவளை ஏற்றி அங்நடம் உடனே அவனிதஞ் செய்யத் துணிந்து, தண்டத்தலைவனிடஞ் செல்லவே, அவன் இவளது இளமையையும் உறுதிப்பாட்டையும் கண்ணுற்று, மனக்கொருப பித்தேறியதென்று பரிசுசித்த படி புறம்பே போக்கினான் ஜோன முன்னிலும் முமமடி ஊக்கவகொண்டு, தெய்வம் தனக்கிட கடடனையை வாவாக்கும் எடுத்தாரைத்து, தன்னையன்றி வேறெவரும் நாட்டைக் காப்பாற்ற வல்லல்லவென பதை வறபுறுத்தினான். இதற்கேற்ப, இதற்குள் பின்னும் பாராணசேனை தோலவியுற்றது. கடைசியாக, சேனைத்தலைவனுக்கு இவளது வார்த்தைகளில் சிறிது நம்பிக்கை பிறந்தது, சில ராணுவத்தலைவருடன் இவளை அரசனிடம் அனுப்பினான். அரசனும் இவளது மொழிகளை முதலில் நம்பாமல இவளுக்குப் பேட்டிக்கொடுக்கச் சமமதிகக்கவில்லை. பிறகு கனனுடைய முக்பவதுத்தியைக்களதாது வேண்டுகோட்கொங்கி, முந்நாறுபோகள்ளெனில் அரசனின்ம யாதுமணியாது சபாமண்டபத்தில் வீற்றிருந்து ஜோனை வரவழைக்க, அவள் அரசுமுனை எளிதில் உணர்ந்து, அவனிடம் தனக்குக் கடவுளிட்ட பணியைக் கூசாது கூறினாள். அரசு

குமரனும் அவளது வராததையின் உண்மையை அறிய
 விருமபி, அவளுக்கு வெள்ளைக்கவசமும், கரிய தொய்
 யுளைப்புரவியும் ஈந்தது, போருக்கெழுந்தன்ன ஜோனும்
 கடவுளிட கடடளைப்படி கொடியொன்றை அமைத்துக்
 கொண்டு, ஒரிடத்தில் புதைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கட
 வுள் கூறிய கூறாகத்தியைக் கொணரச்செய்து, கைக்
 கொண்டு, புத்தககோலமபூண்டு, சேனை பின்வர, வரத்திய
 முழுகக், கொடிகள் துவளச் சென்றாள் இவளது வீரத்
 தையும், தேசபக்தியையும், சாந்தகுணத்தையும் கண்ட
 வீரனைவராகும் மனக்கிளாசியுண்டாயிற்று சதருக்கன்.
 மனநடுக்கமுற்றுப் பின்னிடநதனா புறப்பட்ட நான்கு
 தினங்களுக்குள் அப்பெண்மணி சதருக்கனை முறியடித்து,
 வடபால ஆங்கிலா முற்றிய கோட்டைகளை மீட்டு, அரசு
 குமரனையும் அவனது மூதாதைகள் முடிசூடிய இடத்
 திற்கு அழைத்துச்சென்று, அவனுக்கு முடிசூட்டி, தேவ
 னது கட்டளையை இனிதின் நிறைவேற்றினாள் தேவனது
 கட்டளைப்படி தான் ஒருவருஷமே இன்னும் உலகில்
 இருக்கவேண்டுமென்றதால், தன்மூலமாக வேண்டிய
 நன்மைகளை நாடு பெறுவதற்கான நன்முயற்சிகளைத்
 தேடுமபடி அரசனை வேண்டிக்கொண்டாள் அவனும்
 அவவாறே பலநகரங்களையும் ஜோனது உதவியால் மீண்
 டும் கைப்பற்றிக்கொண்டான் கடைசியாக, ஜோன ஆங்கி
 லேயாகையில் சிக்கிக்கொண்டாள் அவர்கள் இவனை
 மாயக்காரியென மதித்துக் கடுஞ்சிறையில் இருத்தவே,
 கடவுளின் ஆஜைக்கு விரோதமாக அவள் தப்பியோட
 முயன்றதனால், அவளை ஆங்கிலேயா இரக்கமின்றி இருப்
 புத்தூண்டிற் கட்டிச் சுற்றிலும் நளியெரி மூட்டி அவளைச்
 சுட்டுக் கொன்றனர்.

ஸாக்ரடீஸ் கேட்ட அருள்வாகுதம் இம்மாதிரி
எழுந்திருந்தலவேண்டுமென்பார சிலா சிந்தனையிலே
ஆழ்ந்து உலகத்தை முற்றும் மறந்திருப்பது ஸாக்ர
டீஸுக்கு வழக்கந்தான். ஒருமுறை அவர் யுதகாங்கத
திறகுச்சென்றிருந்தபோது, அதிகாலையில் குணதிசையை
கோக்கி ஏதோவொன்றைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்
டிருந்தார் நின்றவிடத்தை விட்டு மறுகாட்காலவரை
அவர் அசையவேயில்லை பரிதி உதித்தவுடன் அவரது
விஷ்டை கலைந்து அருக்கனை வணங்கிக் குதித்து அவ
விடமிலிட்டுப் பெயர்ந்து ஸாக்ரடீஸும் அகன்றார்

இவ்வாறன்றி, தம்காலத்து ஜனங்கள் மூடத்தன்
மாக இருந்தகாரில் முழுநம்பிக்கை வைத்துவந்ததனால்,
தமது மனத்தைத் திருப்பித் தலவழிப்படுத்த நினைத்தே,
தமமிடமும் அவனிதசுகதி இருப்பதுபோல ஸாக்ரடீஸ்
பாசாங்குசெய்தாரெனச் சில அறிவாளர் கூறுவர்

இங்ஙனம் ஸாக்ரடீஸ் நமரிய தெய்வக்குறியைப்
பற்றிப் பலவாறு கூறுவதெல்லாம் உண்மையினபாற்படிற்
படுக; ஆன்றி, படாதொழியின ஒழிக ஏதோவோ அபூரவ
சக்தி அவரிடம் இருந்ததென்பதும், நயாய அந்யாய
உணர்ச்சி அவரிடம் சிறந்து காணப்பட்டதென்பதும்
ஒப்பமுடிந்தவை

9-ஆம் அதிகாரம்

கூரிய அறிவு.

[நீதிவிஷயங்களில் அவர்கொண்ட கருத்து—அறிவே தர்மம்—இக்கொள்கையின் குறைபாடு—அவா அவ்வாறு கொண்டதற்கு நயாயங்கள்—தொழிவுகளோடுள்ள ஒற்றுமை—ராஜாங்க விஷயத்தைப் பற்றி அவா கொண்ட கொள்கைகள்]

முன்னாவது விசேஷமாக ஸாகரடிவியின் கூரிய அறிவைச் செபிபிளோம முற்கூறிய இரண்டு முக்கியமசங்களுக்கும் இதவே அடிப்படையாக உள்ளது தமது அறிவின முதிர்ச்சியால் அவா ஜனங்களைப் புதிததோர் வழியிற் புத்ததிறை தமது ஆராய்ச்சிக்காக அவா எடுத்ததுக்கொண்ட விஷயம் புதியது, அவா காட்டிய வழியும் புதியது, அவா கையாண்ட கொள்கையும் புதியது.

ஆகிகாலத்துள்ள ததவசாஸத்திரிகள் உலகத்தோற்றம், பரம்பொருளின் தன்மை முகலியவற்றை நாடியறிப முயன்றதோடு, வானசாஸ்தரம், ரோகாகணிதம், இயற்கைசாஸ்தரம் முதலிய பலகலைகளையும் ஒருங்கே கற்றுவந்தார்கள பின்னாளில் இயற்கைசாஸ்தரத்தைச் செவ்வனே நுணுகி ஆய்ந்த மதிவல்லோர், பலவகையான கொள்கைகளைத் ததமக்குக் தோன்றியவாறு கற்பித்துவந்தனர். ஸோபிஸ்டஸ் என்ற ஞானிகள் இயற்கைதுட்பங்களை நோக்கியறிவதை முற்றிலும் நீக்கி, கணிதம், வானசாஸ்தரம், ரோகாகணிதம் ஆகிய மூன்றையும் தனித்தனியே பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்துவந்தனர் ஸாக்ரடீஸ்காலத்தில் இம்மூன்றும் தனிசாஸ்தரங்களாகப் பாராட்டப்பட்டதனால், அம்மூன்றையும் ஸாக்ரடீஸ் கற்றுத்தோர்தார. வாலிபத்தில் ஆர்க்கேலஸ் (Archaulus) என்ற பண்டிதரு

டன் ஆகனஸாகரிவிருந்து ஸாமாஸ் (Samos) நகரக்கு ஒரு முறை ஸாக்ரடஸ் சென்றதாக அறியப்படுவதனால், அம் மஹானிடத்தில் இயற்கைசாஸ்தரத்தின் றுட்பங்களை அவர் கற்றதாகக் கொள்ளலாம். பிறகு இவர், ஸீனோ (Zeno) என்பவரிடம் எதிர்மறைமுகத்தால சம்பாஷித் துத் தீர்ணத தெரிந்துகொண்டார் அக்காலத்தார் உணராதவரை இவரக்குத் ததவசாஸ்தரத்திலும் நலவு பயிற்சி உண்டு இவர் எதற்கும் சான்றுகள் தேடுப வராதலின், இயற்கைறுட்பங்களை ஆராயவதைச் சிலபேர தில் கைவிட்டு, மனிதர் சாதாரணமாகக் கையாளுகிற நீதிலிஷயங்கள், கடமைகள் முதலியவற்றை ஆராய்ச்சி செய்து, அவற்றின் உண்மைகளைக் கண்டறியத்தலைப் பட்டார்.

ஸாக்ரடஸ்காலத்திற்குமுன் விளங்கிய ஸோபிஸ்டஸ் என்ற ஞானிசனும் நீதிலிஷயங்களையும் ராஜாங்ககலிஷயங களையும் ஜன உட்குப் பேர்த்துள்ளாராயினும், அவரது கொள்கைகள் ஒருவரையறையில் அடங்காமைமயின், அவை சாஸ்தரோக்தமாக நிறுவப்பட்டனவாகா. அக்காலமனிதர் கள் கண்மூடித்தனமாய்ப்பெருமபாலும் நம்பியவைகளை அந்த ஞானிகள் மெய்ப்பொருளுெனக் கருதிவந்தனர். பாரம ஜனங்கள் ஒப்புக்கொண்டவைகளெல்லாம் ஒழுக் கத்திற்கிறந்தவையாகா என்பதை அவர் ஒருசிறிதும் உண ரக்கூடவில்லை அவ்வாறு உணர்ந்த சிலபெரியோர்களும் அவற்றைத் திருத்த முயற்சியெய்யவில்லை அவர் தமது சிஷ்யர்களை ராஜாங்கவயவஹாரங்களிலும், ஜனசாரம கூட் றெய் முதலிய இதரவிஷயங்களிலும் தோசசிபெறச் செய் வதிலேயே மனம் ஊன்றியவராதலின், தாம் கற்பிக்குங்

கொள்கையிலுள்ள குணத்தையும் குற்றத்தையும் நாடியறிய ஆசையேனும் அவகாசமேனும் அவாகக்கில்லை. “பொருளாசை மேலிட்ட (ஸோபிஸ்ட்ஸ்) ஞானிகளை ஸாதாரணஜனசமமதமான கொள்கைகளே ஞானமாத் கத்திற்குத் துணையாகுமெனக் கடைப்பிடித்து, பிறாக்கும் அவற்றைக் கற்பிக்கிறார்கள் இவ்வாறு அவர்கள் செய்வது, அரிமா வரிமா முதலிய வனவிலங்குகளுடன பழகி, அவற்றின் விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கண்டறிந்து, பயமின்றி எப்போது அவைகளிடம் நெருங்கலாம், எவ்விதத் தொனி அவைகளுக்குக் கோபத்தை மூட்டுகிறது, எவ்விதம் அவைகளைச் சாந்தப்படுத்தலாம், அவைகளிடம் சபங்கதால் அறியப்படுவன யாவை முதலிய விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்ட ஒருவன் தான் கற்றவைகளை முறைப்படுத்திப் பிறாக்கு அவ்விவங்களை வயப்படுத்தும் விதத்தை யைக் கற்பித்தலை ஓசுகும் மிருகங்களுக்கு உவப்பானதைச் சரியானதென்றும், அவை வெறுத்ததைச் சரியானதென்றென்றும் சிறிதேனும் பகுத்தறியாது அவன் சாதிப்பதுபோலவே இந்த ஞானிகளும் பலதலை விலங்காகிய ஜனசமுகத்தின் மனநிலையை நன்றாக உணர்ந்து கொண்டு, அதற்கேற்றவாறு கொள்கைகளைத் தீரித்து, அவற்றையே நற்போதமெனச் சாதிக்கிறார்கள். தமது கூற்றை நிலைநிறுத்த அவர் கூறும் நயரூபங்களை மிகவும் இழிவானவையாதலின், அவரை முழுமூடரெனப் புகல்வதற்கு வேறு சான்றுகள் வேண்டா” என இக்கூட்டத்தாரைக் கண்டித்து பளோடோ என்பாரை வரைந்துள்ளார்

இவ்வாறு நீதிவிஷயங்கள், ராஜாங்கவிஷயங்கள் முதலியவை ஒருவரைப்பற்றியினை, தலைதடுமாறி நடைபெறுகின்ற காலத்தில், ஸாக்ரடீஸ் தோன்றித் தமது நுண்ணிய அறிவாற்றலால் அவற்றைச் சீர்பெற ஆராய்ந்து, அவற்றைப் பற்றிய உண்மைஞானத்தைப் பலரும் அறியுமவண்ணம் பரப்பினார். ஸோபிஸ்டஸ் என்ற ஞானிக்ஷோபபோலவே, அவர், ததவவாராய்ச்சியை முற்றத்திறந்து, நீதியியல் அரசியல் விஷயங்களை ஆராய்ச்சிக்குச் சிறந்தவையென எடுத்துக்கொண்டார் 'மக்களை உணரவது மக்களின் கடமை' என்பதை முதன்முதல் தெரிந்து வெளியிட்டவர் இவரே.

அவர் னுதனமாகக் கண்டுபிடித்தது இதுதான். இதைக் கொண்டாடின கிகரோவெனற் (Cicero) ரோமர்புரிநிபுணர், 'ததவசாஸ்தரத்தை விண்ணுலகினின்றும் மண்ணுலகிற்குக் கொண்டாந்தார் ஸாக்ரடீஸ்' என்று அவரைப் புகழ்ந்துள்ளார் சாஸ்தரோக்கமாக அத்தாட்சிகண்டறியப்படுவனவற்றிற்கும், மகாபிமானம்பற்றி மூடபகதியால் முடியப்படுவனவற்றிற்கும் முதன்முதல் வேற்றுமையை விளக்கினவரும் ஸாக்ரடீஸ்தாம் சாஸ்தரம் விட்ட எல்லையை மதசித்தாந்தந் தெரிகிறதென்பதையாவரும் அறிவார்கள் இவ்வண்ம ஆராய்ச்சிக்குரிய வல்வென விலக்கப்பட்ட விஷயங்களுக்குப் பதிலாக ஏராளமான புதிய விஷயங்கள் அவரால் ஆராய்ச்சிக்குக் கொண்டரப்பட்டன. பகதியென்பது என்ன? பகதியினமையென்பது என்ன? கீமனமை இழிவு என்றால் என்ன? நயாயம் அநயாயம் என்பன யாவை? தையம் அல்லது பயம் என்பது யாது? நகரமென்பது எது? நகரவாசிகளுக்குரிய குணம் எது? மன்தா மேலதிகாரஞ் செலுத்துவதென்ப

தற்குப் பொருள யாது? அவவசிகாரத்தைச் செலுத்த பவாககு வேண்டிய முகய குணகுணங்கள் எவை? இவை போன்ற கேள்விகளை ஆராய்ந்து அவா மிதந்த இன்பமும் பயனும் பெற்றா இவற்றைச் சீர்பெற உணராதோரை உயராதோரென்றும், அங்ஙனம் உணராதோரை அடிமையினம் இழிந்தோரென்றும் அவா மதித்தா

இப்பொதுச்சொற்களின் உண்மைப்பொருளை அறிய மாட்டாத அநேகா, அந்நாளில் அவைகளை வழக்கில் உபயோகித்துவந்தார்கள் 'உலகில் எது நயாயமானது? எது அநயாயமானது? சதயமானதெது? அசதயமானதெது?' எனப் பவற்றைத் துணிந்து கூறுவதற்கு யாதொருவழியும் இல்லை ஒவ்வொன்றும் அவ்வவர்களுக்குத் தேர்ந்துகிற படியே அமையும் என்று ஞானியர் (ஸோபிஸ்ட்ஸ்) கூறிவந்தார்கள். இக்கொள்கையை ஸாக்ரடீஸ் அறவே மறுத்து, ஒவ்வொருவருடைய எண்ணமவே உபபட்டாலும் யாவையும் உற்றுநோக்கினால் பொதுவப்பிராயம் என்பதொன்று அவைகளில் இருப்பதை உண்கித்தறியலாமென்றும், இவ்வப்பிராயத்தைக்கொண்டு மேற்கூறிய மொழிகளுக்கு மெய்ப்பொருளைக் கற்பித்தல்கூடுமென்றும், ஒவ்வொருவரும் இப்பொதுவுணர்ச்சியை இப்பற்கையில் அடைந்துள்ளாரென்றும், அவ்வுணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த வேண்டுமாயின் அவரைப் பலகேள்விகள்கேட்டு மடக்கிச் சிந்திக்கச்செய்யவேண்டுமென்றும், இவ்விதம் பலபெயர்களால் வெளிவந்த அபிபிராயங்களை ஒன்றுசேர்த்து உற்றுநோக்கிப் பொதுவான அம்சங்களைத் தெரிந்தெடுத்தால், அச்சொற்களின் உண்மைப்பொருள் முடிவில் விளங்காநிற்குமென்றும் கூறினா. இவ்விதஞ் செய்வதால்

பொதுச்சொற்களின் மெய்ப்பொருள் தெளிவாவதோடு, அவையிறறில் அடங்குகிற சிறப்புச்சொற்களும் யாவை யெனத் தோன்றுகிறதும் அதாவது, ஒன்றுட பலவற்றையும், பலவற்றுள் ஒன்றையும் நாம் காணலாம்

இவ்வழியே ஸாக்ரடீஸ் புதிதாக ஏற்படுத்தினது. அந்தநாளிற் பலபோகளையாவராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டிருக்கிற சிறந்தவியங்கியதனால், அனஞ்ஞா போகங்காரிகளாயினா; தாமறியாதது ஒன்றுமில்லையென எண்ணினார்கள். அவர்களை ஸாக்ரடீஸ் நயாயமென்றென்ன முதலிய பல கேள்விகள் கேட்பார். உடனே அவர்கள் தடையின்றி விடைகூறுவார்கள் அவர்கள் கூறிய பொருளிலுள்ள குறைவை ஸாக்ரடீஸ் எடுத்துக்காட்டினால், அவர்கள் அதைச் சற்று மாற்றிக்கூறுவார்கள் மறுபடியும் அப்பொருளின் சிறப்பினைமையை ஸாக்ரடீஸ் எடுத்தேரதுவரா திருமபவும் அவர்கள் அதன் பொருளைச் சிறிது மாற்றியுரைப்பார்கள் இவ்விதமாகப் பலமுறை கேள்விகள் கேட்டு மடக்கி, அவர்களது அஞ்ஞானத்தை வெளிப்படுத்தி, அவர்களைச் சிந்திக்கச்செய்து, அவர்களது அகந்தையை ஒடுக்கிவிடுவார் ஸாக்ரடீஸ் இவ்வண்ணம் சற்று வழிகளால் ஒருமொழியின் பொருளைத் தொடைவிடை முடிமகண்டறிவதை ஸாக்ரடீஸ்வழி (Socratic Method) பெய்ந்து உரைப்பார் மேலோர் * இவ்வழி அவராலேயே சிறப்பாக எடுத்தாளப்பட்டது அவர்க்கு முன்னுள்ளோர் இந்தவழியை அறியார் அவர்க்குப் பின்வந்தவர்களுள் பளேடோவைத்தவிர வேறெவரும் அதை விசேஷமாகக் கையாளவில்லை

ஸாக்ரடீஸ் கேளவிகேட்குமபோது மனிதருடைய போகயதைக்குத தக்கவாறு தமது வினாக்களை மாற்றிக் கொள்வார தாம் ஒன்றும் அறியாதவாபோலவும், பிறரிடத்திற் பலவற்றைத் தாம் கேட்டறிந்துகொள்ள விரும்ப முடையவாபோலவும் நடித்து, “உடையாரமுன் இல்லார் போல ஏககற்று” * மெனமையாக வரதாடுவார. ‘இவர் அறியாதவாபோல நடித்துக் கேட்பது பிறரைத்தினைக்கரசு செய்து தாம் களித்தற்குப்போலும்’ எனப் பாரததேவராக குத் தோற்றினாலும், ஸ்வபாவத்திலு் பிறரை வினாவுவதற்குச் காரணமொன்றை வேண்டியே அவர் அந்நவனஞ் செய்தாரென விளங்குகின்றது. எதிர்மறைமுகத்தால் இவ்வாறு சுற்றுவழியாக ஜனங்களுக்குக் கற்பித்ததைப் பள்ளே டோ விரித்துவிளக்கி, ஸாகரடீஸுக்கு ஓர் புகழுடம்பைக் கொடுத்திருக்கிறார் கேளவிகளால் மடக்கி அவரது அறியாமையைப் புலப்படுத்தினபிறகு, தினைத்துநின்றவாக்கு உபயோகமான செவ்விய கருத்துக்களை மிகவும் எளிதாக நோவழிலும் ஸாகரடீஸ் போதிப்பாரா என்று ஸெனோபன் கூறுகிறார் இஃது உண்மையாக இருக்கலாமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை ஆயினும், ஸாகரடீஸுக்கு இதனால் பெருமை யாதொன்றும் ஏற்படுகிறதில்லை நீதிசாஸ்திரத்தை ஒழுங்குபடுத்திப் பாசுபாடுசெய்ததிலும், சுற்று வழிகளால் பிறருடைய கருத்தை எழுப்பி நீதிவிஷயங்களை ஆராய்ச்சிசெய்வதில் அதை ஊக்கிச்செவ்வலுமாறு தூண்டியதிலும் ஸாகரடீஸின் பெருமை ஒளிருகின்றது. எவ்விஷயத்தை எடுப்பினும், எக்கேளவியைக் கேட்பினும்

*குறள் 895—செல்வாழுந் கலகூர்தார கீற்குமாறுபோல ஆசையால் தாழ்த்து என்பது இதன் பொருள்.

அவரது நோக்கமொன்றே அது மனிதரின நன்மை, இன்பம், அறிவு முதலியவற்றைப் பெருக்கவேண்டுமென்பது அவர்தம் போதனா முறையில் நோவழியாக ஒன்றைக் கற்பித்தல் அருமையே அவ்வாறு செய்யினும் விளையும் பயன் மிகச்சிறிதளவேயாகும் விஷயங்களின் ஒண்மைபை காடி அறிவதில், பிறருடைய மனதைப் பிறிதாவதுதான் அவரது முதன்மையான கருத்து பச்சுவேதனியில் மகப் பேற்றை எளிதாகச் செய்யவல்ல தமது தாயைப்போலத் தாமும் பிறாமனதில் உதிகின்ற கொள்கைகளை எளிதாகப் பிறப்பிக்கும் மருத்துவனென அவர் கூறினார்.

கிரீஸ்தேசுததில் இதுவரை நிகழாத ஒருகிளாச்சியை ஸாக்ரடீஸ் நிறுப்பி, தத்துவவாராய்ச்சியை வளர்த்தார் இவரைப்பினப்பற்றிப் பலபண்டிதர்களால் விதக்கொள்கைகளை ஸ்தாபித்துச் சீடர்பலருடன் புகழ்பெற்ற பின்னால்தான் விளங்கினாராயினும், ஸாக்ரடீஸைப்போல பிறருடைய மனதைக் கவராத அறிவைப் பெருக்கினார் எனருயிலை எனலாம் அவர்காலந்தொட்டு கிரீசுநாஸ்தரமென்பது தத்துவநாஸ்தரத்தின் ஓர்பகுதியாகத் தனியே பாராட்டப்படவிருக்கின்றது.

ஸாக்ரடீஸ் ஸ்திரமரக யாதொருகொள்கையையும் கற்பிக்கவில்லையாயினும், அவரது அமுதவாக்யங்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பலபண்டிதர்கள் பலமதங்களை ஸ்தாபித்தனர் அவைகளில் முக்யமானவை காண்கு.

முதலாவதுமதம் — இது மகாராகரத்து யூக்ளிடிஸ் (Euclides of Magara) எனப்பலராலறிந்துவப்பட்டது. இவர்

நர்க்கசாஸ்க்ரததையே முதனமையானதெனக் கருதிப்
பிறிஷ்யதக்ஷிப பரராட்டாமல் விட்டுவிட்டார், உலகின்
பொருள்களின் தோற்றம் வேறு, உண்மை வேறெனக்
கொண்டனர் இவர எதையும் எளிதில் நம்புகிறதில்லை;
எதற்குங் குறைகூறுவார இவரது வழிபைப்பற்றி நடந்
தோரை நம்பிக்கையற்றவரென (Sceptics) ஜனங்கள்
உரைத்தார்கள் ஒருகொள்கையை நிலைநிறுத்த எவ்வளவு
காரணங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு காரணங்கள்
அக்கொள்கையைச் சிதைப்பதற்கும் இருக்கின்றனவாத
லின், யாவும் அவரவரது அபிபிராயத்தை ஒட்டியிருக்கு
மென்பதை நம்பி, மனக்கடுமாரற்றமின்றி ஒருவழித்தாய்
நிற்பதே சரியான மாரககமென்பு கனறனா.

இரண்டாவது மதம் — ஆண்டிஸ்தீனிஸ் (Antis-
thenes) எனப்பவா ஸகாபித்தது இமமத்ததைத் தழுவி
வேரை ஒழுககவாதிகளெனலாம இவர்கள் அறிணைப்
பெருக்குவதில் விசேஷக்கருத்தை வைக்காதவர். இவர்
ஸ்டோயிகஸ் (Stoics) என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

மூன்றாவது மதம் — இது கைரினி நகரத்து அரிஸ்
டிப்பஸ் எனப்பவா ஏற்படுத்தியது இமமத்ததினர் குறு
கிய கருத்தைக் கொண்டவர், உலகவின்பத்தையே முக்ய
மாக நாடுபவர்; ஊனை வாட்டாது பெருக்குவதில் கண்
னுடையவர்

மேற்கூறிய மூன்றுமத்ததினரும் ஸாக்ரடீஸ்வழிகளை
அரைகுறையாக அறிந்து இடரப்பட்டவர்.

நான்காவது மதம் — ஸாக்ரடீஸின் அநாதாக்கண்ப
ராகிய பளேடோவென்பார் நாட்டியது. இவர்மதமே

மிகச்சிறந்தது. ஒழுகாக நடைபெற்றதும், சாணத்
ரோகதவினதும், யாவராலும் கொண்டாடப்பட்டதும்
இதுவே. இதைப் பின்வந்த அரிஸ்டாட்டில் என்ற நபுணர்
சொப்படுத்திச் சிறக்கச்செய்தார்.

10-ஆம் அதிகாரம்

ஸாக்ரடீஸ் கொள்கைகள்.

[அவரைக் குற்றஞ்சாட்டியது—அவர செய்கையில் ஜனங்
கள் வெறுப்புக்கொண்டது—அன்டஸ் என்பானது கோபம்—
ஆல்கீபியாடிஸ், கீரியஸ் என்ற இருவருக்கும் அவர்களுள்ள
சம்பந்தத்தைப்பற்றிய தப்பெண்ணங்கள்—கவிவாணரும் பிர
சங்கவல்லாரும் ஸாக்ரடீஸுமீது காட்டிய விரோதம்]

தாமம் அதாமம் என்பனவற்றை முதன்முதல் நன
ருக விளக்கி அவற்றின் பொதுவான அபிபிராயத்தை
கிலைநிறுத்தினவா ஸாக்ரடீஸென்று முன்னரக் கூறினோம்.
அறிவு அல்லது ஞானமே தாமமென்றும், அறிவினமை
அல்லது அஞ்ஞானம் அதாமமென்றும் அவர் கருதினார்.
நல்வழியில் நடப்பதனால் யாவரும் இன்பத்தை அடைய
லாம். அவ்வின்பத்தை அடைவதற்கே எல்லோரும் கார
யங்களைச் செய்கிறார்கள் ஆயினும், பலாதமது அறிவின்
மையால் நன்னெறியை உணராத தீநெறியிற் புகுபுப்
பழியொடு பட்டவைகளைச் செய்கின்றனர். மிகவறிகி
னாக்கும் எப்போதும் நல்வழியில் தவறாது செல்வதென்
பது சாத்யமாகாது. ஒருவன் தனக்குததானே விரோதி
னாகமாட்டான். ஆதலால், வேண்டுமென்றே கெடுதலை

எவனுஞ் செய்யான. யாதேனுங் கெடுதியை ஒருவன் செய்வானாகில, அவனைச் செய்வியின் விளைவறியாச் சிறியோனென ஓரநது, அவனுக்கு அவனினாவை அறிய வல்ல புத்திநுட்பத்தைக் கற்பிக்கவேண்டும் அப்பொழுது தான் அவன் திருந்தவான். அவ்வாறு கற்பிப்பதற்குமுன் அஞ்ஞானத்திற்கும் அகம்பாவத்திற்கும் காரணமாகிய அவனது தன்மையை அவனுக்குப் புலப்படுத்தவேண்டும்.

தான் சாவஜனுன்னு ஒருவன் நினைப்பாளுயின் அவன் ஒருபோதும் திருந்தான் தன்னு அறிவினமையை அறிந்துகொண்ட ஒருவன் நன்மைதீமை ஈதென முதலில் தெரிந்து தன்னு கராயங்களை நடத்தாவிடினும், சிறிது சிறிதாக நலவழிகு நாளடைவில் வந்துவிடுவான் ஆதலின், மக்களின் பகுத்தறிவைப் பெருக்குவதே மேலான காமமென்று ஸாக்ரடீஸ் எண்ணினார்.

இக்கொள்கை யாவாகும் ஒப்பமுடிந்ததொன்று மனிதருடைய ஆசை, பரிதி, பகதி, பயம் முதலிய மன நிலைகளும் தாம்மராகத்திற்குச் சாதனமாவதை இதிற் காண்கின்றிலமென்று குறைகூறுவாசிலா, அவனும்கூறு பவா ஸாக்ரடீஸ்கருத்தை நன்கறிபாரென்பா வேறுசிலர். 'தாம் செய்யும் காமம் எத்தகையது? அதனால் விளையும் பயன் என்ன?' எனப்பதைணராது தொழில்புரியும் மரக களைத்தான் அவர் திருந்துவதற்குக் கங்கணங்கடிக் கொண்டார் அவ்விதமாக அவரது பகுத்தறிவை வளரத் தாலன்றி, அவரைச் சோதிருத்துவது ஒருபோதும் இயலாதேன்பதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதே.

ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கார்யங்களைச் சிறக்கச் செய்வதையே தம்முகயநோக்கமாகக் கொள்ளவேண்டு

மென்று ஸாக்ரடீஸ் கூறுவார். சிறக்கச்செய்தலென்பது ஒருவிஷயத்தை நன்றாயறிந்து திடமாக அதைச் செய்வ தென்பர். குடிதனத்தொழிலைச் சிறக்கச்செய்யவேண்டும் குடிதனவன் மருத்துவன் வைத்தியத்தைச் சரிவரச் செய்தலேவேண்டும் நாட்டிற்கும் பிறாக்கும் தான செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நகரவாசி நாடிச் செய்தலேவேண் டும் இவ்வாறு செய்வோரே சிறந்தோராவா கடவுள் அனாதை அருளாளராய் இவ்விதம் தமது காரியங்க ளைச் சிறக்கச்செய்யாத மாக்களைப் பதிகளென்றே அழைக்கவேண்டும் கடவுளின் கருணைக்கு அவர் இலக் காகார் இவ்வாறு நலவாழ்க்கைகாரணமாக மனிதர் தமது தொழில்களைச் சிறக்கச்செய்யவேண்டுமென்பதி லேயே ஸாக்ரடீஸ்மதேதாபதேசமும் தாமோபதேசமும் சென்றன.

மேற்கூறியபடி மனிகரின நலவாழ்ச்சைகளுக்கு காரண மானவைகளையே முக்கியமாய் ஸாக்ரடீஸ் உபதேசித்தார் னும், சிந்தையைப் புலன்களிற புதவிடாது அடக்கி நன் னுடக்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நன்னெறியில் ஒழுங்குவத னால் எழுஞ்சிறப்பை அவர் எடுத்துரைப்பாரென்பதில்லை. மனிதர் தங்கள் சௌகரியங்களைக் கூடியவரை குறைத்துக் கொள்ளவேண்டுமெனவும், உணவு முதலியவற்றுள் மித மாக இருத்தல் அவசியமெனவும், தமக்கு யாதுநீரிடினும் அதைக்கவனிப்பாமல், பிறருடைய விருப்பு வெறுப்பையும் பாராட்டாமல், தமது கடமைகளைச் செய்தோமென்ற திருப்தியையும் மனமகிழ்ச்சியையும் அடைதலே தலையாய அறமெனவும் பலமுறை ஸாக்ரடீஸ் கூறியிருக்கின்றார்.

இராஜாங்கவிஷயங்களைப்பற்றி அவர் கொண்ட அபிப்பிராயங்களும் மேலோதிய நீதிசாஸ்திர அபிப்பிராயங் களை ஒட்டியவைதாம். அரசியல்முறைகளை நடத்துபவர்

ஜனங்களின் சௌகரியத்தையும் நன்மையையும் நாடிக்கொண்டிருக்கின்ற செய்து திறமை வாய்ந்தவராவதில் வேண்டுமென்பது அவரது துணிவு செவ்வோரிலே கையிற் பிடித்த ஒவ்வொருவரும் அரசனும் அதிகாரியுமாகா; கீழாரால் அவையுபத்திக்குத் தோஷமெடுக்கப்படாது, அதருஷ்டவசத்தால் அநிலைமையைப்பெற்றவனும், வலிதாக்கவும் வஞ்சனையாகவும் அப்பத்தியைக் கவந்தது கொண்டவனும் அதிகாரிகளாகா, எவன்நீதியைச் செவ்வனே நடத்துகின்றானோ, அவனே அப்பத்திக்கு உரியவனாவான் கப்பலுடையோடு மாறுபாடுக்குப் பணிந்து பிரயாணிகள் நடக்கிறார்கள். கோயாளிகளிடில் மருத்துவனே யுடையானாகிறான். இதுபோலவே, அரசியல் நன்குணருந் திருவோனே ராஜாங்கத்தில்தலைமைவகித்தறகுத் தகுதியுடையவனாவான். அவ்வாறன்றி, அதீனியா செய்வது போலச் சீட்டுப்போட்டுப்பார்த்து அதருஷ்டவசத்தால் பெற்றவர்களுக்கு உயர்த்த உத்தியோகங்களைக் கொடுப்பதும், தமது கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்வாருண்டு அவர்களை எதிர்பார்ப்பதும் அறிபாணியின்பாற்படும். மாறுபாடுதொழிலைக் கண்டறிவ கண்டறிபாத ஒருவனை நம்பிக் கப்பற்பிரயாணம் எவ்வோ ளுஞ் செய்வாரோ? கண்டபோகத்தை தச்சாகவும் பாடகராகவும் நியமிப்பார்களோ? அவ்வதொழில்களிறகைதேர்ந்தோரே அவ்வதிறைகளில் தலைமைவகிப்பதற்கு உரியவராவர்.

இவ்வபிப்பாயத்தை எவ்விதம் அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவதென்பதைப்பற்றி ஸாக்ரடீஸ் விரிவாக விளக்கிக் கூறவில்லை. உத்தியோகம்பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவன் எவனெனக் காண்பதற்கும், தகுதிபற்ற உத்தியோகம் தரவே நீக்குவதற்கும், ஒருவன் உத்தியோகத்தில் அமர்த்

திருக்கையில் அவனினுஞ் சிறந்த ஒருவன் கிளம்பினால் பாதுசெய்வதென்பதற்கும் அவர் வழிகுறினிலை. மாணியி, மருததுவன், தொழிலாளிகள் முதலியோரை ஒப்பிட்டதைக் கவனித்தால், ஜனங்களை ராஜாங்க உத்யோகஸ்தர்களைத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டுமென்பதும், சிறிதுகாலஞ் சென்றபின் வேறு உததியோகஸ்தர்களை முன்போலவே தெரிந்தெடுப்பது அவசயமென்பதும் அவரது கருத்துக்களென ஒருவாறு கொள்ளலாம் எவ்வாறெனின், தொழிலாளிகளை ஜனங்கள் சதாகாலம் அபிமானிப்பதில்லை சிலரைச் சிலகாலங் கொண்டாடுகிறார்கள். வேறு சிறந்த தொழிலாளிகள் கிளம்பினால், அவர்களிடத்தில் அதிகமதிப்புவைத்து முன்னுள்ளோரை நீக்கிவிடுகிறார்கள்.

மேற்கூறியவாற்றால் நாம் அறியக்கிடப்பது யாதெனில், ஸாக்ரடீஸ் அரசியல்பற்றிக் கொண்ட அபிபிராயங்களும், நீதிமராககங்களைப் பற்றி அவர் கொண்ட அபிபிராயங்களைப் போலவே குறைபாடுடையன எனப்பேத்யாம். ராஜாங்க உததியோகம் வகிப்போர்க்கு அறிவுமட்டுமன்றி நிறைந்தால் போதுமென அவர் கருதியது உண்மை முழுவதையுங் கூறியதாகாது எதிர்ப்பறைமுகத்தாலுஞ் சில அபிபிராயங்களை அவர் வெளியிட்டிருக்கிறார் குடியரசும் செல்வர்களரசும் நன்மைபயக்குமென அவர் எண்ணவேயில்லை ஆதனஸநகரத்தினது அரசியல்முறையில் அவர் அபிமானமேனும் நம்பிக்கையேனும் வைக்கவில்லை. அது போலவே, செல்வா நானூற்றாவரும், முப்பதின்மரும் முறையே ஆதனஸநகரை வலித்திற்கையகப்படுத்தி ஆண்டு வந்தபோதும், அவர்களை இவர் இறையும் மதிக்காமல் வெளிப்படையாக வெறுத்ததைத்தான்.

11-ஆம் அதிகாரம் குற்றஞ்சாட்டினோர்.

[மூன்று குற்றங்களின் ஆராய்ச்சி—“மேகங்கள்” என்ற நாடகத்தைப்பார்த்து ஸாக்ரடீஸ் து ஜனங்களைத் தவறான எண்ணம் கொண்டது—தீயவழியிற் புகுததினா என்ற குற்றம் ராஜாங்கவீயவழாரவிலையமாக ஏற்பட்டது—அவரது போதனைகளின் குறைபாட்டினால் குற்றங்கள் ஏற்பட்டன]

இவ்வண்ணம் நீண்டகாலமாக ஸாக்ரடீஸ் தாமளமுத்துக்கொண்ட காமத்தைக் கைவிடாது நடத்திவந்தார். அரிஸ்டோபானஸ் நாடகமவரைந்த காலத்திலேயே இவர் “நுணமாணுழைபுலமை” * வாயநதவென்றுயாவராலும் நன்குமதிக்கப்பட்டவராகத் தெரிதலான், சுமார முப்பது வருஷங்களாக இவர யாவரையும் பரீட்சித்து அறிவைப் பெருக்கிவந்தாரென்று கூசாமற் கூறலாம். கிமு 399-இல் மேலீடஸ் (Meletus) எனபவர, அனீடஸ் (Anytus) லைகான் (Lykon) என்ற இருவரின உதவியைக்கொண்டு, ஸாக்ரடீஸ்து மூன்று குற்றங்களை ஏற்படுத்தி, சகலரும் அக்குற்றங்களை அறியுமாறு வைத்து, வழக்கப்படி நயாயஸ்தலத்தின் வாசலில் நாலவிட்டார அவர் சாட்டிய குற்றங்களாவன —

1 ஸாக்ரடீஸ் தமது முன்னோர் தொழுத தெய்வங்களைப் போற்றவில்லை.

2. அவர வேறு புதிய தெய்வங்களைக் கற்பித்தின்றார்

3 அவர ஆதனஸ்வாஸிபர்களைத் தீய வழிகளிற புகுத்திக் கெடுத்துவிடுகினார்.

---

* நுண்ணியதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலதூய்மையினுஞ் சென்ற அறிவு என்பது இதன் பொருள்.

இக்குற்றங்களுக்கு மாணதண்டனையே ஏற்றது

சேன்ற முப்பது வருஷகாலமாக ஸாக்ரடீஸ் பிறகுடன் சம்பாஷித்தவருநிருந்தும், அவரது 70-வது வயதில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது மிகவும் வியக்கதக்கதே. இவரது சம்பாஷணையினைத் தாமதொடங்கினது முதலிதுவரை ஒருவழிதகாகவே இருந்தது எதனையோ பெயர்கள் அவரது சம்பாஷணையைக் கேட்டு உபாநிலையை அடைந்திருந்தும், அதைச் சுற்றமுபராட்டாமல் இவர்களுக்குக் கொலைதண்டனையை விதித்ததற்காக இவரது நண்பராகிய ஸோஸுபன், அதீனியரைச் செயநன்றிகொன்ற சிறியோரென இகழ்ந்துபேசுகிறார். இவ்வளவுகாலத்திற்குப்பிறகு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது ஆச்சரியமானதன்று. 70-ஆம் ஆண்டுவரை அதீனியர்கள் அவரைக் குற்றஞ்சாட்டாமல் பகைக்கமாய்த் தடையின்றிச் சம்பாஷிக்கும் படிவிட்டதுதான் அதிசயமானது இதனை நன்கு விளக்குதும்.

ஸாக்ரடீஸ் கைக்கொண்ட கராயம் சாதாரணமானதன்று எவ்விதத்திலும் அது பகைமையை விளைவிக்கக் கூடியதே. சீருஞ் சிறப்புமுற்று அறிவிறகுத நாமே என்னை யென்று அகந்தைகொண்டிருந்தோரைப் பலவினாக்கள் வினாவி, அவரை ஒன்றுமறியா முழுமூடென நிரூபித்தால், அதிகாரமும் சொல்வன்மையும் செல்வமும் நிரம்பிய அக்கர்கள் ஸாக்ரடீஸைச் சும்மா விடுவார்களோ? நாளடைவில் நகரெங்கும் அவர்க்குப் பகைவாளிகள் நிறைந்திருந்தனர். சினேர அவரை வழிபட்டுக் கொண்டாடினர். இங்ஙனம் பகைவா நிறைந்த ஊரில் முப்பது வருஷகாலமாக

இவர் தமதிஷ்டப்படி சம்பாஷித்தவரத்தி லியக்கத தருததனோ? வேறெநகரினும் இவவண்ணஞ் செய் வது சாதபமாகாது இதுகாறும் ஒருவரும் அவரைக் குற்றங்கூறுது வாளா இருந்ததற்கு ஆதன்ஸ் நகரத்தின் பெருமையே காரணமாகும். அநகரில தமது அபிப்ரா யத்தை எவருந் துணிவுடன் எடுத்தபேபசலாம். பிறர் கூறுககளைக் கூசாது எவருங் கண்டிக்கலாம். உண்மையைத் துருவிநாடுவதில் ஜனங்களுககு கிருப்பமதிகம தம்மைப் பிறா கண்டித்துப்பேசினால், பெறுகையுடன், அதை ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். குடியரசுநாடுகளில் இவவிதவுரிமையைப் பெற்றது ஆதன்ஸ் ஒன்றே. பிறருடன் சம்பாஷிப்பதிலேயே தமதுவாணாஜமுமுவுகையுங் கழித்தவர நமக்குத் தெரிந்தவரை ஸாக்ரடஸ் ஒருவர்தாம். அவர் இதுவரை குற்றஞ்சாட்டப்படாமல் தமது 70-ம் ஆண்டில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டதற்குக் காரணங்கள் வேறுள்ளனவென்பது இதனால் ஏற்படுகின்றது. அவைகளைக் கண்டறிய இனி முயலவேரம்.

அஜீனடஸ் எனபானுக்கும் ஸாக்ரடஸுக்குஞ் சில காரணங்களினால் மனஸ்தாபமேற்பட்டது. அஜீனடஸ் என்பவன் ஓர் தோலவயாபாரி அவனது மகன் ஸாக்ரடஸ் சம்பாஷணையில் ஈடுபட்டு, அவரைப்போற்றிப் பணிந்து வந்தான் அவனது அறிவின் முதிர்ச்சியைக் கண்ட ஸாக்ரடஸ், அவனை நல்வழிப்படுத்த எண்ணி, குடும்பத்தொழி லாகிய சர்மவ்யாபாரத்தில் அவனை துழைக்காமல், அவனது அறிவிற்கேற்ப ஒத்தொழிலை நாடுமபடி அவன்தகப்பனை வேண்டினார். ஸாக்ரடஸ் முக்யமாய் வரலீபாகளுடன் சம்பாஷித்துவந்ததனால், அவ்வரலீபர்கள் தாம் துதனமாக உணர்ந்துகொண்ட கொள்கைகளையும் அபிப்

ராயகனையும் தமது பெற்றோர் உற்றோர் உறவினாக்கும் போதிப்பாராயினர் அவையாவும் புதியவைபாக இருந்தமையால், அன்றோ அவற்றை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை; தவிரவும், ஸாக்ரடீஸ் வாஸிபாகளைத் தீவழிப்படுத்துவதெனக் கொடியோரென்று அவர்கள் கருதினார்கள் அண்டஸ் என்பானும் ஸாக்ரடீஸைப்பற்றி அவ்விதமொருன எண்ணங் கொண்டான்.

அண்டஸ் என்பான் மிகக் செல்வம்படைத்த ஓர் வணிகன், ராஜாங்கத்தில் தலைமைபெற்றவருள்ளும் ஒருவன், நகரத்தில் அதிகச்செல்வாகுடையவன், ஆதனனை வலிதாக்க கைக்கொண்டு ஆண்டுவந்த முப்பாள் செல்வரைத் தூரத்துவதில் உதவிசெய்து தனது தேசாபிமானத்தை வெளிப்படுத்தினான், முப்பாள் செல்வரது ஆட்சியில் டலா இழந்ததுபோலவே, தனது சொத்துக்களையெல்லாம் ஒருங்கே இழக்கப்பெற்றவன், குடியரசுமறுபடியும் நிறுவப்பட்டவுடன், தனது வயாபாரத்தை வருத்திசெய்து, தானிழந்த செல்வத்தை மீளவும் அடைவதில் கருத்தானறியவன், புதிதாகத் தன் காலத்தில் போதிக்கப்படுகின்ற கொள்கைகளில் சிறிதும் நம்பிக்கையற்றவன், ஸோசிஸ்டீஸ் என்பாரையும், ஸாக்ரடீஸையும் ஒருங்கே வெறுத்தவன், தன்மகன் ஓர் பித்தனைக் கைவிட்டு வேறொருதொழிலைக் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்பதைக் கேட்ட அண்டஸின் மனநிலை எவ்விதமிருக்குமென்பதை யாவரும் நன்குணரலாகும். தன்மகன் தன்னிடத்தில் வைத்ததைவிட அதிகமாகவே ஸாக்ரடீஸிடத்தில் அன்பும் மதிப்பும் வைத்துவந்ததனால், தன்மகனைத் தீவழிபிற புருத்தியதாக ஸாக்ரடீஸீது அவன் குற்றஞ்சாட்டினான். இதுவே அணிததான காரணம். இது நிக்.

ஆதன்னகரில் ஸாகரமணிகாலத்தில் ஆல்கிபியாடிஸ் (Alkibiades), க்ரீடியஸ் (Kritias) என்ற கொடிய பாதக ரிருவர் வசித்தனர் அவ்விருவரையும் கரீஸசரிதரம் படிப பேரா ஒவ்வொருவரும் நன்றாயறிவர். இவ்ருள் முன்னவன் வன்னெஞ்சன், காழ்கன், தீயவொழுக்கினன், நகரத்தின் நன்மையைச் சிறிதும் நாடாதவன், நகரத்தோகியென்றே யாவராலும் நிர்த்திகப்பட்டவன் அவனது தீயவொழுக கத்தை வெறுத்த ஜனங்கள், அவனை நகரத்தினின்றும் தூரத்திவிட்டமையால், அந்நகரத்தில் தனது அந்தய ணலத்தைக் கழித்து இறந்தான்

க்ரீடியஸ் எனபவன் முப்பானசெலவரின் கொடுமை கட்டு மூலாதாரமாயிருந்தவன் இவனுடைய ஏவலால் பலா தமது உயிரை இழந்தனர் அதுபற்றி இவனைச் சாவ ஜனங்களும் தெழித்தார்கள்

இவ்விருவரும் தமது இளமையில் ஸாகரமணிகாலை அணுகி, பயப்பகதியுடன் அவர்களுடைய தொண்டுபூண்டொ முகி, அவருடன் சம்பாஷித்துவந்தார்கள் எவ்வளவுகாலம் அவர்கள் அவ்விதம் பழகிவந்தார்களென்பது நமக்கு வெளியாகவில்லை ஸாகரமணிகாலை பழகிவந்தால் நன்று கத் தாக்கிக்கவும், இராஜாங்கவிஷயங்களை நன்குநடத்த வும் கற்றுக்கொள்ளலாமென்ற எண்ணத்துடன், அவ்விரு வரும் கொஞ்சகாலம் ஸாகரமணிகாலை அடுத்தபுறம் பயின்று வந்தனரென்பதும், அக்காலங்களில் ஸாகரமணிகாலை அவா களது தீயவொழுக்கங்களைக் கண்டித்துவந்தாரென்பதும், சிறிதுகாலம் அவ்வாறு அடங்கியொழுகிக் கற்றபிறகு அவ் விருவரும் நீங்கியாரென்பதும் ஹெனூபுனது கூற்றுகள். அவ்விருவரும் நீண்டகாலமாக ஸாகரமணிகாலை சம்பா

விததுவந்தனரெனவும், அவருள ஆல்கிபியாடிஸை அதிக பிரியத்தாடன் ஸாக்ரடீஸை பாராட்டிவந்தாரெனவும் ப்ளேடோ எழுதியுள்ளார். ஆல்கிபியாடிஸை மன்மதமேனியிப் படைத்தவன் கரீஸவாசிகள் ஆடவரழகைப் பெரிதும் மதித்துவந்தனரேயன்றிப் பெணடிராது எழிலையும் அத்துணைப் பேணுவதில்லை ஸாகரடீஸும் முக்கியமாய் ஆடவரது வடிவழகையே ஆரவத்தாடன் மெச்சிவந்ததனால், அழகிற சிறந்த ஆல்கிபியாடிஸை அன்புடன் பாராட்டிவந்தாரென்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஒருமுறை பேராசுகளத்தில இவனதுஉயிரைக் காப்பாற்றி வெற்றிப்புகழையும் ஸாகரடீஸை அவற்றை எந்தாரென்று முன்னாக் கூறினோம் கி மு 420-இல் ஆல்கிபியாடிஸை ராஜாங்ககாரயத்தில தலைமைவகித்து நடத்தத் தலைப்பட்டான் கி மு 415-இல் இவனை ஜனங்கள் நகரினினும் ஒட்டிவிட்டதனால், நெடுநகரலமாக இவன் ஸாகரடீஸுடன் பழகிவந்தாரென்று சொல்வதற்கு இடமில்லை. க்ரீடியஸென்பான் ப்ளேடோவின பந்தர்; சிறந்த ஞானவான், பலனுல்களிறாயின்று தோச்சிபெற்றவன் ஆதலின், இவன் ஸாகரடீஸுடன் நெடுநகரலம் பழகியிருக்கலாமென்பது ஒருதலை

இவ்விருவரையும் ஸாக்ரடீஸிஷ்யர்களென ஜனங்கள் விபரித்தமாகக்கொண்டு, அவர்களிடத்திற்கண்ட தீத்குணங்களை ஸாகரடீஸுமேல் ஏற்றிவிட்டார்கள் முப்பாள் செல்வரது ஆட்சி முடிந்தபிறகு, ஸாகரடீஸுமேல் ஜனங்கட்கு விரோதம் அதிகரித்துவிட்டது க்ரீடியஸ் தானபவனது ஞானாசிரியா ஸாகரடீஸை என்ற தப்பான் எண்ணமானது, முன்னமேயே ஸாக்ரடீஸுமேல் அண்டீஸ்கொண்ட கோபத்தைப் பனமடங்கு பெருக்கியது.

அவரமீது குறறஞ்சாட்டிய மற்றைய இருவருள, மெலீடஸு எனபவா ஓர் கவிவாணர் லைகான் எனபவா ஒரு பாஸங்குபாதகர் இவ்விருவகுப்பினரும் முன்னமே ஸாகரடிஸு கேட்ட கேளவிகளால மடக்கப்பட்டுப் பங்க மடைநதுள்ளாராகள, எவ்வாறெனில, உததமக்கிகளென்ற பெயர்பெற்று விளங்கிய சிலர், ஸாகரடிஸால் பரீக்ஷிக்கப் பட்டுத் தாங்கள் எழுதிய கவிகட்கே உணமைபுரைகாண முடியவில்லை வேறுவிஷயங்களிலும் தமக்குத் தெரியாத தொனறிலையென அவர்கள் கொண்டசெருக்கை அடக்கி அவர்களைப் பலமுறை முறக்கையராக்கிவிட்டார் ஸாக்ர டிஸு. இவ்வாறே, பாசங்குபாதகரையும் பலமுறை ஸாக்ர டிஸு கேளவிகளால மடக்கி, அவர்கள் அறிவீனததைத் துலக்கினார் அவ்வவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் ஸாக்ரடிஸு மீது வைரங்கொண்டு, அவரை அடக்குவதற்குச் சமயம் பார்த்திருந்தனா அது இப்போது அவர்களுக்கு வாயத் தது. மெலீடஸு, லைகான் இருவரும், அனீடஸுடன் சேர்ந்துகொண்டு, தங்கள் கூட்டத்தாரை மாண்பங்களு செய்த ஸாக்ரடிஸுக்கு விரோதமாகக் காரயங்களை நடத்தினார்கள்

12-ஆம் அதிகாரம் முனறு குற்றங்கள்.

[ஸாக்ரடீஸ்செய்த ஈதிரவாதம்—யதனமினறியிருந்தது—
குற்றவாளியெனத் தீரமானித்தது—அதினியா தண்டிக்கும்
முறை—ஸாக்ரடீஸ ரியமித்த பிரதிதண்டனை—அவா நடத்தை
யால் ஜனங்களேகொடுக்கொண்டது—மரண தண்டனையை அவா
தாமேவரவழைத்துக்கொண்டது—ஸாக்ரடீஸ அடைந்த தருபதி]

நயாயசபைமுன் உபயவாதிகளும் எடுகதுரைத்த
மரற்றவகள் இவையெனக் கண்டறிவது இப்போது இய
லாது படுகின்றது, ஸெனாபன் எனப்போ எழுதிய நூல்
களிலிருந்துசிலப்பகுதிகளை மட்டுமே ஊகித்தறியலாம் ஸாக்ர
டீஸமிது ஏற்படுத்திய குற்றவகள் முறகூறியபடி முனறே
அவற்றை இரண்டாவதாகிய 'வேறு புதிய தெய்வங்களைக்
கற்பிக்கிறார்' எனப்பதை நினைந்துத்துவது வாதிக்குக்கு
எரிதாகிவிட்டது ஏனெனில், அசரீரி முதலிய அபூதக்
தீதரற்றவகள் தமமைகல்லழிப்படுத்திவந்ததாகப்பலமுறை
ஸாக்ரடீஸ கூறியிருக்கிறார் அதுபற்றி அவா அதை மறுத்
துரைக்கவில்லை 'தமது முனறேனா தொழுதுவருந் தெய
வங்களை இவா போற்றுவதில்லை' எனப்பது முதலாவது
குற்றம் இதை ஸாக்ரடீஸ முற்றிலும் மறுத்துரைத்து, தம்
மைக் குற்றஞ்சாட்டும் மெலீடஸைச் சபையிலேயேகண்
டித்தபி பேசினார் மற்றவர்களைப்போலவே தாமும்
தமது வாழ்காள்முழுதும் மதவிஷயமான கடமைகளைச்
செயதுவந்தாராயினும், அரிஸ்டோபானஸ் ஸாக்ரடீஸைப்
பற்றி அவதூறுகள்கூறிய நாண்முதல் ஜனங்கள் அம்ம
'ஹானைப்பற்றி விபரீதமான எண்ணங்கள் கொண்டே, அவ

ரைத தூற்றிவந்தனா இப்போது குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட
வுடன், ஜனங்கள் முன்கொண்ட தூயிராயங்களுக்கு
ஸாகரடிஸ் அஞ்சினோயென்றி, குற்றஞ்சாட்டினோது கட்
டுரைக்கு அவர் அனுவளவும் அருசுவிலலை பழைய அவ
தூறுகள் மறுபடியும் கிளம்பி ஜனங்களால் ஆகிரிக்கப்
படப்போகின்றன நிலையென்று அஞ்சி, சபைபிலுள்ளோரை
நோக்கி, 'அதமான கொள்கைகளை எப்பொழுதேனும்
பிறாசருக ^{யான} போதிதகை எவரேனாவ கேட்ட
துண்டோ?' என் வினாவி, அக்குற்றத்தை வலியுறுத்படி
செய்து, வாதிக்கப்பலவிதமாக கண்டித்துப்பேசினார்.

புனருவது குற்றமாகிய 'ஆகனஸ் வாலிபர்களைத்
தம் தூட்டோர்களைப்பால் தீயவழிகளிற புருத்திக் கெடுத
துவிடுகிறார்' என்பது முதற்குற்றகூடுடன் சோககப்பட
டது வைதிகவிரோதமான கொள்கைகளைப் போதித்து
வாலிபரது மனத்தைக் கெடுத்துவிட்டாரென்று ஸாகர
டிஸைக் குறைகூறியதோடு அமையாது, எதிரிகள் வேறுபல்
குற்றங்களையும் அவரமேல் சுமத்தினார்கள் பெற்றோரை
மதிப்பாதிருக்கவும், நாட்டின் சட்டங்களை உட்படசைசெய
யவும், தம்மை மதிவல்லாரென எண்ணிக் காவமடைய
வும், உற்றுநுறவினரை அலக்ஷயஞ்செய்யவும், பண்டைப்
பேராசிரியரின் அமுதவாக்யங்களுக்கு வலிந்து விபரீதப்
பொருள்களைக் கூறவும் கற்பித்து, வாலிபர்களை நற்குண
மற்ற கன்னொஞ்சாராகிக் கெடுத்துவிட்டார் ஸாக்ர
டிஸென்று ஜனங்கள் கூறினார்கள்.

ஸாகரடிஸ்கொள்கைகளையும் அவரது நடத்தையையும் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்தோர்க்கு, மேற்கூறியவையெல்லாம்

பொய்பொதி கட்டுரையாமென்பதும், அவரது விரோதி
களின் கட்டுப்பாட்டால் ஏற்பட்டவையென்பதும் வெளி
யாகும் அக்காலத்தார்களுள் ஞானஜீபம்போல விளங்கின
ஸாக்ஷியின் அறிவுமுதிர்ச்சியையும், அவரது கொள்கை
களையும் உண்மையாகப் பாமரஜனங்கள் உணரக்கூட
வில்லை பலர்தமக்குத் தோன்றியவாறு அவரைப்பற்றித்
தப்பான அபிபிராயங்களைக் கொண்டார்கள். சிலர் அவ
ரது விரோதிகள் எழுதிவைத்த கூற்றுக்களை நம்பினார்கள்.
சிலர் நாடகத்தில் நடித்துக்காட்டியதை மெய்யென நம்பி,
அவரிடத்தில் வீணாக் வெறுப்புக்காட்டினர். ஸமயோசித
மாக அவர் கூறிய மொழிகளைத் திரித்து, சிறிதுமொவ
வரத் கருத்துக்களை அவர் வெளியிட்டதாகக் கூறினர்
சிலர். மூழ்கூறியபடி, தாமதமாகத்திறகு ஞானமே முக்ய
ஸாதனமென்று ஸாக்ஷி நினைத்து, மறறைய மனநிலை
களை அங்கனம் வற்புறுத்தாது விட்டமையால், அவற்றை
அவர் முற்றிலும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென அவரது
விரோதிகள் தீர்மானித்தார்கள் இதுபோலவே, அவர்
குடியரசைப்பற்றிக் கூறிய சிலமொழிகளைக்கொண்டு,
அவர் அக்குடியரசையே பழித்துரைத்தாரெனப் பலர்
கருதினார்கள். இவ்வாறு காரணமின்றிப் பிறரைக் குறை
கூறுவது மிகவும் அசம்பாவிதமாகும் இவரைப்போலச்
சட்டதிட்டங்களுக்குப் பணிநதுநடந்தவா ஆதனஸநகரில்
எவருமில்லையென்னலாம். நகரின் நன்மையையும் மேன்
மையையுட்கவனியாமல் கலாமவிளைத்தாக குடியரசை நிலை
குலைத்தமற்றிய செலவருடன் இவா சிறிதும் உறவாட
வில்லை. முப்பானசெலவா நகரை வலிதிறகவாநதுகொண்ட
நகரத்தில், அவருடைய ஒழுகுக்கத்தைப்பற்றித் தூஷித்
துரைத்ததற்காக அச்செலவர்கள் அவரை வெருட்டி, தம்

கொள்கைகளை எவாகும் போதிக்கக்கூடாதென்று தடைசெய்தாகள. அப்படிச் செய்தால், அவருடைய உயிரை வாகுகிவிடுவதாகவும் அச்சுறுத்தினார்கள், உயிரினுஞ்சிறந்த அவரது நண்பராகிய கேரீபாளை (Chaerephon) நகரினின்றும் துரத்தினார்கள். இதுநிறக

மேற்கூறிய ஜனவிரோதமுதலியவை ஸாக்ரடீஸ் தண்டனையடைவதற்குக் காரணங்களாகக் கருகப்படினும், வேழம் வெண்பூமுதியை மேற்பெய்துகொண்டு அனைவது போலவும், குளிக்கப்போய்ச் சேறறைப் பூசிகொண்டது போலவும், தாமே அததண்டனையை வருவித்துக்கொண்டாரென்று ஒருவாறு சொல்வதற்கு இடமிருக்கின்றது. ஆதலின், பரோபகாரமே பெரிதென்று நினைத்துத் தாம எண்ணியவண்ணம் சுடமைகளைக் கழித்துவந்த ஸாக்ரடீஸை, தள்ளாத வயதென்று சிறிதும் இரங்காது, அநீனியா அநீதமாய்க் கொலைபுரிந்தாரென்று ஸெனோபன் பழிகூறுவது நிலைபெறுததாகும் இதை இனி விளக்குவோம்.

13-ஆம் அதிகாரம்

எதிர்வாதம்.

[சிறைச்சாலையாசனம்—அப்பாலோ உதஸவம்—ஸம்பாஷணை—ஸாக்ரடீஸ் மனநிலை—தப்பியோட உபாயமதேடியது—வாழ்வு உஸ் அதை ஏற்காதது]

ஸாக்ரடீஸ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டபோது தம்மை விடுவித்துக்கொள்வதற்காகத் தாம சொல்லுவதென்பது

எதிர்வாதத்தைப்பற்றி இறையும் சிந்திக்கவில்லை அவரது நண்பர் ஹெர்மோஜீனிஸ் (Hermogenes) என்பவர் அவ லிதம் வாளாவிருப்பதனால் விளையும் கெடுதியை அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டியபோது, ஸாக்ரடீஸ் பின்வருமாறு கூறினார் —

“எனது தீகற்ற வாழ்வே நான் கூறும் தகுந்த எதிர்வாதமாகும் யானயாதுசொல்வதென்பதைப்பற்றிச் சற்று நினைத்தால், அசரீரி என்னைத் தடைசெய்கின்றது இதுனால், நான் இறந்துபடுவது கடவுளுக்குச் சமம்தந்தா னென்பது வெளியாகின்றது இதுகாறும், குணத்திலும், அறிவிலும், ஒழுக்கத்திலுஞ் சிறந்து, நண்பர்பலராலும் போற்றப்பட்டு தருபதியுடனே காலத்தைக் கழித்துவந்தேன் எனது ஆயுள் இன்னும் பெருகும்படியின, யான மூட்படைந்து, பராவை குன்றி, காது கேளாது, அறிவு கெட்டுப்போய், எனது வாழ்க்கையையே வெறுத்துரைக்க வேரிடும் எதிரிகள் வேண்டுகிறபடி மரணதண்டனையை எனக்கு விதித்தாராகளேயாயின, அதனால் எனக்கு அவமானமொன்றும ஏற்படாது, நயரயாதிபதிகளுக்கே அவமானம் ஏற்படும் நான் இறந்தபின் என்னை அறிவை வளராதத பெரியோனென ஜனங்கள் முன்னிலும் முமமடி கொண்டாடிக் கணப்படுத்தவார்களா.”

இவ்வாறு, எதிர்வாதம் யாதுசொல்வதென்பதைச் சற்றும் சிந்திக்காமலும், பிறரை மதிக்காமலும், நயரய கபைமுன்னே யாதொருகவலையுமின்றி எழுந்தாறின்று, தம்க்குத் தோன்றியவாறு கம்பீரமாக ஸாக்ரடீஸ் பதி துரைப்பதுதற்குப் புகுந்தாரா, சபையோரை வயப்படுத்தித்

தாம் உயிரவாழவேண்டுமெனற எண்ணம் அவரிடம் அஹு
வளவுமிலை. அரிஸ்டோபாணஸ்காலமுதல் தம்மீது ஐனங்
கள் கொண்ட கெட்டவெண்ணங்களை அவர் முதலிற கண்
டிததுக்கூறி, பின்னா தாம் உலகில் தோன்றியதன் கழற்
ணததையும், தம்மையும் பிறரையும் பரீட்சித்து அறிவை
வளாகருமபடி கடவுள் தம்மைப்பணிதததையும், கிருபபு
வெறுப்பினறித் தாம் அதொழிலை இதுகாறும் நடாததி
வநததையும், விநிகலைபற்றறலும் அவவிதமே இனியுஞ்
செய்ய உதிகேசித்திருப்பதையும், தம்மைத் தண்டித்தால்
கடவுளையே பழித்ததாகுமென்பதையும், தமக்கென
வாழாது பிறரொருடடே வாழ்நான்க கழிததுவரும்
தம்மைப்போல வேறொருவரையும் காண்பது அரிதென
பதையும், தாம் வாலிபர்களைத் தீய வழியிற புத்ததிய
தாக்க கூறுவதற்குப் பேரதிய சான்றுகள் கிடையாவென
பதையும், தாம் இதுவரை ஐனங்களுக்கு உபதேசித்தவை
யெல்லாம் நற்போதமென நிலைநிறுத்துவதற்கு அநேகர்
தமக்குப்பின் வெளிவருவாரென பதையும், விஸ்தாரமாக
எடுத்தொழிந்துகன்மழையென்பிரஸங்கமாரிபொழிந்
தார் குற்றவாளிகள் பணிவுடன் பேசுவதையும், மனறு
டிககேட்டுச் சபையோரது மனதைப் பலவழியாகத்
திருப்புவதையும் பாராததோர்க்கு, ஸாகரமஸ்செய்கை
வியப்பையும் வெகுளியையும் தந்தது. அவரது பாஸங்
கத்தைக் கேட்ட நண்பர்கள், மனநொந்து மிகவுருதுகித்
தனர், அவரது பகைவார்களோ, கழிபேருவகை பூததனா
அங்குக் குழுமியிருந்த பலரும், சபையினது தீரமானம்
ஈதாருமெனத் தெளிவாக உணர்ந்தனர் தம்மை ஸாக்ர
மஸ அவமதித்ததாகச் சபையோரனைவரும் எண்ணின

கொண்டனா விசாரணை முடிந்தது சபையோரது அபிபிராயம்கேட்கப்பட்டது 276 பெயர்கள் * ஸாக்ரடஸுக்கு அதுகூலமாயும், 281 பெயர்கள் அவர்களுக்கு பரதிகூலமாயும் தீர்மானித்தார்கள் அதிகமாகவுள்ள ஐவாதீர்மானத்தைக் கொண்டு, ஸாக்ரடஸு குற்றவாளியென அழைக்கப்பட்டது. இவ்விதம், சபையோருள் ஸாக்ரடஸுக்கு அனுகூலமாயுள்ளவர்களும் விரோதியாகவுள்ளவர்களும் ஏறக்குறையக் தொகையில் சமமாக இருந்தது வியப்பினும் வியப்பே

குற்றவாளியெனத் தீர்மானித்த சிறகு எவ்விததண்டனையை விதிப்பது தகுதியாகுமென்பதை நியாயசபையார் நிர்ணயஞ்செய்வதுண்டு வாதிகள், தமக்குத் தகுதியாகத் தோன்றும் ஒருகண்டனையைக் குற்றவாளிகு விதிக்கும்படி சபையோரைக் கேட்டுக்கொள்வார்கள் குற்றவாளி, அதற்குக் குற்றவான் ஒருதண்டனையைத் தனக்கு விதிக்குமபடி இரந்து வேண்டுவான் பின்னர் நியாயசபையார் அவ்விண்ணு வேண்டுகோளில் யாகேசனுமொன்றை உறுதிப்படுத்துவது வழக்கம் சபையார் அவர்க்கிருக்குமாறு கூடியவரை தக்க தண்டனையைத் தான் குற்றவாளி பரதிகாரக் விதிக்குமபடி கேட்பான் அம்முறையையொட்டியே ஸாக்ரடஸுக்கு மாணத்தண்டனையை விதிக்குமபடி வாதிக்கக் கேட்டுக்கொண்டனா அத் தண்டனைக்குப் பதிலாக

* 281 to 220 acc to F J Church சபையோர் 500 பேர்கள் என்றும், 501 பேர்கள் என்றும், 667 பேர்கள் என்றும், பலவாறு கூறுவதோடு, பரதிகூலமாக உள்ளவா்களினதொகை அனுகூலமாயிருந்தவா்களின தொகையைக்காட்டிலும் 3 அதிகமான தென்றும், 30 அதிகமானதென்றும் கூறுவர்.

அபராதம், சிறைக்காவல், நாடுதிறத்தல், ஸ்வதந்திரமீழத் தவ் முதலிய தாழ்ந்த தண்டனைகளில் யாதேதனுமொன்றை ஸாகரமே வேண்டுவாரென்று சபையோர்னைவரும் எதிர்பாராதாரகன் அவனிதம் ஸாகரமே வேண்டியிருந்தால், அவரது வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி, சிறிய தண்டனை யொன்றை அவர் விரும்பியபடியே சபையோர் விதித்திருப்பாரகன் ஆனால், அவனிதக்குறைவான தண்டனையை அவர் பணிந்திரக்கவில்லை குற்றவாளியெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டு, வாதிகள் வேண்டிய தண்டனையைக் கேட்டவுடன், அவரது மனம் அமுன்றெழுந்தது அவனித தண்டனைக்குள்ளாவதற்குச் சமமகமாவென்று சபையோர் கேட்டபோது, அவர் சீற்றங்கொண்டு சிலமாரற்றங்கள் பகர்தார அமமொழிகள், எதிரவாதஞ்செய்யும்போது அவர் கூறியவற்றினும் மிக்ககொடுமையாக எழுந்தன

“மேலீடஸ் விதிக்க தண்டனைக்கு பரதியாக நான் எதை வேண்டுவது? உங்களிடத்தில் நான் பெறக்கூடிய தகுந்த மரியாதையைக் குறிக்கவேண்டுமா? ஆயின, கூறுவேன் நகரப்பொதுமாளிசையில் (Prytaneum) எனனை வைத்துக் கௌரவப்படுகதி, நகரப்பொதுச்செலவில எனனைப் போஷித்துவரவேண்டுமென்பதே என்கோரிகதை, குடுமபக்கவலையை அறவே ஒழித்து, வறுமையை விரும்பியேற்று, நீலர் ஒவ்வொருவரும் மனத்தூயமையும், குணமேனமையும் பெறுவது அவசயமென்று போதித்து, பொதுநன்மைக்காகவே பாடுபடுவந்த எனக்கு, அகதகைய சமமானமே ஏற்றது நீலர் எள்ளளவும் எனக்குத் தீவருவினாகுமபடி நான் நடந்துகொண்டேனென்பதை ஒருநாளும் ஒப்பமாட்டேன் மரணத்தண்டனைவை

நீங்கள் விதிப்பீராகளாயின, அது ஒருபேர்தம் எனக்குக் கெடுதலை விளைக்காது. அதற்குப்பதிலாக நாட்டைத் துறத்தல், சிறைப்படுகல் முதலிய தண்டனைகளுக்கு உள்ளாவதாக நான் கூறுவது சரியன்று உண்மையில் பலநீமைகளையும் இவையே எனக்கு விளைவிக்கும் அபராதத்தண்டனையை விதிக்கும்படி ஒருவேளை நான் கேட்டுக்கொள்ளலாம். அஃது எனக்கு அத்தனைக்கெடுதியைத் தராது. ஆனால் யான் வறியவன் என்னிடம் பொருள் அதிகமாகக் கிடையாது என்னிடம் இருப்பதெல்லாம் ஒருமைனா * வெள்ளிதான் ஆகலால், ஒருமைனா அபராதம் விதிக்கும்படி நான் கேட்டேன் என்னருளுள்ளபளேடோ முதலிய என்னு ண்பர்கள் இவ்வபராதத்தொகையை முப்பது மைனாவாக உயர்த்தும்படி என்னை வேண்டுகின்றார்கள், அவர்களே அந்தத்தொகையைச் செலுத்துவதாயும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகலின், 30 மைனா அபராதத்தை மாணத்தண்டனைக்கு பரதியாகக் கூறி, உங்களுடைய தீர்மானத்திற்கு அதை விட்டுவிடுகிறேன்.” என்று வெண்கலக்கடையில் மதயானை புகுந்ததுபோல வாயகூசாது தட்டதவென்று ஸாக்ரடீஸ் பேசினார்

இவ்வசனங்களைக் கேட்டதும், சபையோருக்குக் கோபத்தீ மூண்டது நகரத்திற்குச் சிறந்த நன்மைகளைச் செய்தோரக்கு, ஆதனவைசிகள் தமது நன்றியறிதலைக் காட்டுமபொருட்டு, அவரை நகரப்பொதுமாளிகையில் வசிக்கச்செய்து, நகரப் பொதுச்சாக்கறையிலிருந்து அவருக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் செலவிற்கு அளிப்ப

* Mina=A Greek unit of value equivalent to 100 drachmas or 100 Shillings=Rs 75

துண்டு ஸாகரமஸ குறறவாளியென்று தீர்மானிக்கப்பட்ட
மே, பணிவுடன் தமது தண்டனையைக் குறைசகும்படி
மன்றாடிக் கேளாமல், நகரத்துக்கு நனமைசெய்தவருள்
ஒருவராகத் தம்மை மதித்து இவ்வாறு புகன்றது, சபை
யோராகத் அடாத காரியமாகத் தோற்றியது. காவல
கொண்டு ஸாகரமஸ நயாயசபையை நிரந்தரமாகச் சபை
யோர எண்ணுகொண்டனர் ஸாகரமஸ உரைத்தமாத்
றவகள், பனோடோ, கரைடோ முதலிய நண்பர்களுக்காதின
நாராசம்பேரல் படவே, புணமேல் வெநீர் நுழையத்
துடிக்கின்றவர்போல் துடித்தனர், மனம் பதைபதைத்
தனர், ஆறாததுயர்க்கடலுள் அழுந்தினர், சதருவிலேயின
ஸாகரமஸ தாமே போய்ச்சிக்கொண்டாரென்று பரித
பித்தராகத் தம்மை உயர்த்திக்கூறுது, யாதொருபிடி
கையுமின்றி, 30 மைனா அபராததண்டனையை அடைவ
தற்கு ஸாகரமஸ ஒப்புக்கொண்டிருந்தால், சபையோர் அதை
அங்கீகாரஞ்செய்திருப்பார்களென்பதற்குத் தடையிலலை.
சபையோரைச் சிறிதும் மதிக்காது, தாம்கொண்ட கருந
தைக் கூசாமல் ஸாகரமஸ வெளியிட்டபடியால், மரண
தண்டனையைத் தாமே வரவழைத்துக்கொண்டார் என்று
கூறுவது சரலவும் பொருந்தும்

வாதிகள் கேட்டுக்கொண்டபடி மரணதண்டனை
விதிக்கப்பட்டது முன்னிலும் எண்பதுபெயர்கள் அதிக
மாகவே இதீர்மானத்தை ஆமோதித்தார்கள். விதிக்கப்
பட்ட தண்டனையைக் கேட்ட ஸாதரமஸ, தமது தன்மை
யில சிறிதும் மாறவில்லை சபைமுன்பாக முன்னாக கூறிய
மொழிகளுக்காக ஒருசிறிதும் அவர் மனவருத்தமடைய
வில்லை சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டுவரப்படுதற்குமுன்

சபையோரை நோக்கி அவர் ஒரு சிறிய உபநயாஸம் செய்கார் அவர் அருளிச்செய்ததாவது —

“நான் இதுகாறும் நடந்துகொண்டவிதமும், அதன விளைவும் எனக்குப் பூரண தருபதியைக் கொடுத்தன. நான் காரயங்களை எண்ணிக் கணினித்து செய்யுமபேராகும், யாதேதனும் ஒன்றைப்பற்றிப் பேசப்படுகுமபேராகும் நயாய வழியை விலகிச்சென்றால், அசரீரி அறப்பவிஷயங்களிலும் எனனை இதுவரை தடுக்கதிருக்க, இன்று நான் இச்சபைக்கு வந்ததுமுதல் நான் பேசுமுடித்ததுவரை, ஒரு கடைவை யேனும் அது எனனைத் தடைசெய்யவில்லை இதுவரை எனனைத் தவறுகள் செய்யவிடாது, நலவழிப்படுத்தி, எனக்கு வழிகாட்டிபோல நின்ற அது, யாதொன்றுஞ்செய்யாமல், இன்று எனனை விடுதகதை உற்றுநோக்கினால், நான் சபையோரமுன் சொன்னவை யாவும் சரியானவை என்பதும், எனக்கு விதித்த மரணத்தண்டனை எனக்கு நன்மையெய்யக்குமென்பதும் வெளியாகின்றன தற்காலத்தில இறப்பே எனக்கு யாவற்றினும் மேனமையைத் தரக் கூடியது இறப்பென்பதைக் கனவற்ற அறிதுயிலுக்கு ஸ்மானமாகக் கொண்டால், அது கிடைப்பதால் எனக்கு லாபமேதவிர நஷ்டமில்லை, அவ்வாறன்றி, புரணத்தைக் கன கூறுகிறபடி, இறப்புப் புதியதோர் உலகில் (Hades) * புதியதோர் வாழ்வைத் தருகின்றதென்பதே உண்மை

* Hades—the abode of the dead conceived either as a dark and gloomy subterranean realm or as a remote island beyond the western ocean. At its entrance was the three headed watch dog Cerberus, beyond was the stink, across which Charon the dark ferryman conducted the souls of those who had been buried with due rites, while yet other rivers were Acheson, the river of woe, Phlegethon, the river of fire, Coeytus, of wailing, and in later myth, Lethe, the stream of forgetfulness. Hades and persephone presided over this realm, while Hermes acted as conductor thither of the souls of the dead

யாயின, அவவுலகிலுள்ள பேராவீரர்களுடனுமபிறமேன
மககளுடனும கூடிப் பழகி, நீதிசாஸ்தரங்களைப்பற்றி ஒரு
வரையொருவர உசாவித் தொடைவிடைகளால் ஆராய்சி
செய்யலாம் '

மரணதண்டனையைப்பற்றி ஸாகரடஸ்கொண்ட கரு
தது இதுகான அவரை இழக்கேநாத தருணத்தில், அவ
ரது நண்பர்களுக்கு அங்ஙனம் புலப்படாததேபாதினும்,
பிறகு அவ்வாறே அவரகட்கும் கோற்றியது விளையும்
பயனை அறிந்துகொண்டே ஸாகரடஸ அவ்வண்ணம் பரதி
வாதம்செய்கார கடவுள் தம்மை இவவுலகில் ஸ்ருஷ்டித்த
தன் காரணத்தைபுற, அஞ்சரமை, நெஞ்சுறுதி முதலிய
தமது சிறந்த குணங்களுமும் உலகத்தாராக்குக கண்கூடா
கக காட்டுவதற்குத் தகுந்த இடமும் காலமும் அன்று
அவராகு வாயகதன் அந்நாளவரை அதீனியாமகதியில்
ஞானசகடாபோல விளங்கிக் கமவாழ்காளமுதலவதையும்
அவராகு நற்போகனைவைய அளிப்பதினேயே கழிக்கவா,
அன்று மரிக்கற்கஞ்சிப் பின்னிடநகால், அவரையாரே
னும் மகிப்பாரோ? அபாயம் வருங்காலத்திலன்றோ பெரி
பேராகா தாம் கூறுவதைக் கத்திக்காட்டிப் பிறருடைய
வியப்பையும் மதிப்பையும் பெறுகவேண்டும் அப்பொழு
தன்றே, அப்பெரியாரது குணங்கள் மாசுநீங்கிய மணி
போல, யாவராலும் போற்றப்பட்டுச் சிறந்து ஒளிரும்!
காண்போ கண்கூச வெஞ்சுடர்வீசி என்கும் ஒளிபரப்பிய
கதிரவன், ஒருகணத்திலே குடகிசைகுளித்து மறைந்தாற
போல, சென்ற முப்பதாண்டுகளாகக் கூர்றிவாலும்
மனததூய்மையாலும் ஆதனஸ்கரில் தமது புகழைப்
பரப்பிநின்று மிவ்விய ஸாகரடஸ, யாவரும் விசனிக்கத
தக்கவிதமாக, “கருங்கொணமு வாயதிறந்த மின்னலின்”
கடிதாகத் திடெனறு தண்டிக்கப்பட்டு மறைந்தார.

14-ஆம் அதிகாரம்

சிறைச்சாலை.

[க்ரைடோவுக்கும் ஸாக்ரடீஸுக்கும் சிறைக்கோட்டத்தில் நடந்த சம்பாஷணை]

மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டபிறகு, வழக்கப்படி சிறைச்சாலையில், மறுநாளே, ஸாக்ரடீஸ், விஷத்தை அருந்தி இறந்திருக்கவேண்டும் திருவிழாவொன்று குறுக்கிட்டதனால், தண்டனையை நிறைவேற்றுவதற்கு முப்பதுநாட்கள் ஆபீஸ் அவலிழா, வருஷத்திற்கோர் முறை வெகுதனிப்புடனும் ஆடம்பரத்துடனும் அப்பாலோ (Appollo) என்ற தெய்வத்தை உதேசித்து, ஆதனஸ்கரில் கொண்டாடப்பட்டது அச்சமயத்தில், அதீனியர்கள் ஒருவங்கத்தை அலங்கரித்துச் சில சடங்குகளை நடத்தி, டீலாஸ் (Delos) என்ற நகரத்திற்கு யாத திரைபோயவருமபடி சில முகயஸைகளை அனுப்புவார்கள் அவர்கள் திருமபிவர ஒருமதிசெல்லும் இதனமத்தியில் நகரில் மரணதண்டனைகளை நிறைவேற்றுவது பெரும பாவமென்று ஜனங்கள் கருதினார்கள் அதுபற்றி, ஸாக்ரடீஸ் திங்கள்ஒன்று சிறையில் இருக்கவேண்டியதாயிற்று பாரதேதரது மனம்புண்படுமாறு, அவரதுகாலில் விலங்கிட்டு அவரைக் கடுங்காவலில் வைத்தனர் அவரது நாணயரிடப் பலா, சிறையில் அவருடன்கூடவே இருந்து காலங்கழித்துவந்தார்கள் தப்பியோடி அயலதேசம்போய்ப் பிழைக்கும்படி நண்பர்கள் பணமுறை இவரை வேண்டினார்கள். அவரது உயிராதேதாழாகிய க்ரைடோ, சிறைக்

காவலருக்கு வேண்டிய பொருளளிதது ஸாக்ரடனைத் தப
புவிக்க ஏற்பாடுசெய்துமுடிததா. அவ்வடாத கார்யத்
தைச் செய்வது தமக்கு அமிககாதென்று ஸாக்ரடனை பிடி
வாதமாயச சொல்லிவிட்டாராதலால், அது நிறைவேறு
வதற்கு வழியிலலாமறபேயிறறு. நயாயசபையோமுன
பலவாறுகத தமமை மீக்கறித தமமினும சிறந்த நயாய
வானகள எவருமிலையென்று நிலைநிறுகதிய ஸாக்ரடனை,
நினைக்ககிடமாதும் அப்புனதொழிலைச் செய்து கமக்கு
இரவிமதியுள்ளவம இழிவையும் பழிப்பையும் வினைவித
துக்கொளவாரோ?

பன்னெடுகளாய அவாகது இன்பமும் ஊக்கமும்
அளித்தது, ஐனசமூககதிற்குரிய விஷயங்களைபும் நீதிவிஷ
யங்களைபும்பற்றிய ஆராயவலவா? அவனிதஆராயசசி
யிலேயே, இவா சிறைசிறுக்க நோந்த முப்பதுநாள
களும் கழிந்தன ஒவ்வொருநாடகாலையிலும் அவரது
மனைவி புகதிரா நண்பா முகலியோரா அவருக்கடிப பல
விஷயங்களைப்பற்றி ஸம்பாஷித்துவருகனா. சிறைபில தாம
தனியாயிருந்த காலகங்கள்ல தெயவத்தினமேல (Apollō)
தோத்திரப்பாக்களகட்டியும், ஏஸாபஸ் (ÆSops) எழுதிய
கற்பிதக்கதைகளைச் செய்யுட்படுத்தியும் வினோதமாகப
பொழுதுபோக்கினா அதுவரை அவர் செய்யுளமைக்கப
பயிலவேயிலலை; இத்தருணத்தான அஃரா முதனமுதல
பயினரா அதுவே அவரது கடைசெய்துக்கமாதவும் ஆகி
விட்டது. ஆதமாவின் நிதயத்தைப் பழாறி ஸாக்ர
டனைகளும் ஸிம்மியஸ் (Simmias), கேபீஸ் (Kebes),
பேடோன் (Phaedon) முதலியோராகும் சிறைச்சாலையில
சம்பாஷனை நடந்ததாக பளேடோ தமது புஸ்தகத்தில்

கூறுகிறா. அஃது, உண்மையாக ப்ளேடோ கூறுவது போல நடந்ததோ அன்றோ நமக்குத் தெரியாது அதிற காணப்படுகிற விஷயங்களும் கொள்கைகளும் பெரும்பாலும் ப்ளேடோவுடையவை என்ப பலர சாதிகிறார்கள் அஃது எவ்வாறுபின்னுமாகுந் ஸாக்ரடீஸ் தமது மரண தசையில் காட்டிய மனவமைதியும், மனவுறராகமும் ப்ளேடோவைப் படிப்போர் ஒவ்வொருவராகும் நினைக்குநோறும் நெஞ்சிலெழும் அவா காலில் தளைப்பூண்டு கிடப்பதும், அழுத கண்ணும், சிரதிய மூக்கும், புண்பட்ட நெஞ்சமும் பொருத்திய நண்பர்பலர், அவரை நிழல போல தொடர்ந்து குழந்து அரற்றுவதும், மகாசாந்தகுண சீலராயப் பொறுமையுடன் யாவற்றையும் அடக்கிக் கொண்டு பற்றற்ற மனத்துடனும் மரதஹாஸ் முகத்துடனும்; அரற்றுகின்ற நண்பரைத் தேற்றி, இதுவரை நடந்தவையெல்லாம் நயரயமானவை என்றும், மரணதண்டனை தமக்கு நன்மையையே பயக்கின்றதென்றும் அவர் எடுத்தப் புகலவதும், சாந்தனையும் மனிதரின அபிவருத்திக் குரியவைகளில் அவர் தமது அவாவைக் காட்டுவதும், அம்மகானிடத்தில்பகதிபூண்ட ஒவ்வொருவரது மனது மூலமாகின்று உள்ளுதொறுள்ளுதொறுள்ளமுருக்கும் இவ்விதமாக ஸாக்ரடீஸ் தமது மீதிககாலத்தைச் சிறைச் சாலையில் கழித்தார். நாட்செல்லசெல்ல, அவரது நண்பர்களின் துயரம், “அலகுநிழற்போலக் அகன்றகன்று” ஓடிற்று. க்ளேடோவின் துக்கத்திற்கோ அளவில்லை தப்பி போடி உயிர் பிழைக்குமாறு ஸாக்ரடீஸை அவர் மீண்டும் மீண்டும் மனறுடிக் கேட்டுக்கொண்டாலும், அவர் அதற்கு

உடனபடவிலை கடைசிமுறை இருவாகும் தப்பியோடு வதைப்பற்றி ஒருசமபாஷனை நடந்தது அதைப் படிப்ப வாகது, ஸாகரடவின் குணங்கள் நனகு விளங்குமி. ஆதலின், அதை ஈண்டு எழுதுவேராம்.

சிறைச்சாலை யில் ஸாகரடனாகும், க்காரடோவுக்கும் நடந்த சமபாஷனை.

ஸாகரடஸ் — இவவேளை ஏன் இவகு வந்தாய்? க்கார டோ! இப்போது அதிகாலையல்லவா?

க்காரடோ — ஆம், அதிகாலையான

ஸாக — இப்போது உத்தேசமாய் மணி ஏனென இருக்கும்?

க்கார. — விடிகிற சமயந்தான்.

ஸாக் — நீ உள்ளே வருவதற்குச் சிறைக்காவலன் உடனபட்டது மிக்க வியப்பைத் தருகின்றது

க்கார — நான் பலமுறை இவகு வருவதனால் என்னை அவன் நன்றாயறிவான், இதுவன்றி, அவனுக்கு ஒருதலி யும் செய்துள்ளேன்.

ஸாக் — நீ வந்து நாழிகையாகிவிட்டதோ?

க்கார. — ஆம், சிறிதுநேரமாயிற்று

ஸாக் — ஆயின், ஏன் பேசாது வீற்றிருந்தாய்? ஏன் என்னை உடனே எழுப்பலாகாது?

க்ரை.—ஸாக்ரடீஸ், உண்மையாகவே யான். இப்பொழுது அடைந்திருக்கும் துயிலின்மையையும், துக்கத்தையும் ஒழித்தல் எனக்கு விரும்பமே ஆயினும், தாங்கள் எவ்வளவு அமைதியுடன் துயிலுகின்றீர்களென்பதை உற்றுநோக்கி விபரதுகொண்டிருந்தேன் தங்கள் தூக்கத்தைக் கெடுக்க மனமின்றித் தங்களை எழுப்பாது வாளா இருந்தேன் தங்கட்கு வாழ்நாளமுழுவதும் மனவமைதி நீர்க்கமாயுள்ளதென்பதை இதற்குமுன்பும் பன்முறை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். இப்போது தங்களுக்கு நேரிட முருகுகிற கொடுமையை எவ்வளவு இலேசாயும் அமைதியுடனும் தாங்குகிறீரென்பதைப் பாராக, முன்னிலும் அதிகமாகத் தங்களை மதிக்கிறேன்.

ஸாக் — அப்படியில்கை கரோடேர்! என்னுடைய வயதில் சாவதற்கு வருந்தினால் மிகவும் கேவலமாயிருக்கும்.

க்ரை.—ஸாக்ரடீஸ்! உமமைப்பேரால் முதியவர்கள் கேடடை அடைந்ததன்மே, ஆயினும், அவரது முதுமை, (சாவுக்கு வருந்தி) விதியைக் கடிந்துகூறுதலினின்றும் அவரைத் தடுக்கவில்லை.

ஸாக் — அது வாஸ்தவந்தான், நீ ஏன் இவ்வளவுசிக் கிரம் இங்கு வந்தாய்? சொல்.

க்ரை.—நான் ஒரு துக்ககரமான செய்தியைக் கொணர்ந்திருக்கிறேன். உமக்கு அது துக்ககரமாகத் தோற்றது எனக்கும் உமமுடைய நண்பரனைவருக்கும் அது மிகுந்த துக்கத்தையும் மனவருத்தத்தையும் தருகின்

றது எனக்குக் கொடுப்பதுபோல மற்றவர்க்கும் மிகுந்த வருத்தத்தை அது கொடாதென்பது என துணிபு.

ஸாக்.—அதுஎன்ன? டீலாஸ் (Delos) நகரத்திலிருந்து கப்பல் வந்ததும் நான் இறக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்களே, அது வந்துவிட்டதோ?

க்ரை —இல்லை, அது இன்னும் இங்கு வந்துசேரவில்லை சுனியம் (Sunium) என்ற நகரில் அகக்கப்பட்டு விட்டு வந்த சிலரது கூற்றால், அது இன்று வருமென்று எண்ணுகிறேன். அவாமொழியால், அது இன்று இங்கு வந்துசேருவது நிச்சயம் என்று தெரிகிறது நாளை உமது ஆயுள் முடியவேண்டிவரும்.

ஸாக் —சரி, க்ரைடோ! தெய்வானுகூலத்தால் முடியட்டும், தெய்வங்கட்கு மனதிருந்தால் அப்படியே நடக்கட்டும் ஆயினும், கப்பல் இன்று இங்கு வருமென்று எனக்குத் தோற்றவில்லை

க்ரை —ஏன் வராதென்று நினைக்கிறீர்?

ஸாக்.—சொல்லுகிறேன், நான் கப்பல் வந்துசேர்ந்த மறுநாள் இறக்கவேண்டுமென்றே?

க்ரை —அதிகாரிகள் அப்படித்தான் சொல்லுகிறார்கள்.

ஸாக்.—அப்படியாயின், கப்பல் இன்று வருமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை, நாளைத்தான் வரும். இரவில் சற்றுமுன்பு நான் கண்ட கனவால் எனக்கு அப்படித் தெரிகிறது. நீ என்னை எழுப்பாதது நன்மையென்றே நினைக்கிறேன்.

கரை — நீ கண்ட கனவென்ன?

ஸாக் — வெள்ளைக்கலைகரித்த வணப்புமிக்க மாது ஒருத்தி எனனை அணுகி, 'ஸாகரடீஸ! நாளமுனறில நம னூர்புருவீ' என்று சொன்னதாகத் தோற்றிறது.

கரை — என்ன ஆச்சரியமான கனவு, ஸாகரடீஸ!

ஸாக் — ஆபீனும், அக்கனவின் பொருள் எனமட் டில் நனகு விளங்குகின்றது

கரை — ஆம் தெளிவாக எனக்கும் தோற்றுகிறது. ஆதலின், ஸாகரடீஸ! உத்தம! எனவாரத்தையைக் கேட்டு உமது உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள, உமமைக் கடைசி முறையாக வேண்டுகிறேன். எனக்கு உமமுடைய இறப்புப் பலவிதத்திலும் துயரதருகின்றது என்கும் காணுதற் கரிய ஒருநண்பரை நான் இழப்பதுமன்றி, பணத்தைச் செலவுசெய்யச் சித்தமாயிருந்தால் உமமைக் காப்பாற்றி யிருக்கலாம் நான் அப்படிச் செய்வது ஒழிந்தேனென்று, உமமையும் எனையும் அறியாக பலா, என்னைப்பற்றி விபரீதமாக எண்ணும் எண்ணங்களுக்கும் ஆளாவேன் நண்பராக நீ மதியாது பணத்தையே போற்றும் குணத்தைவிட இழிந்ததெது? உமமைக் காப்பாற்ற மிகுந்த ஆவல எங்களுக்கு இருந்த முயன்றும, நீரே சிறையை விட்டுத் தப்பி யோட மறுத்தீரென்பதை உலகம் ஒருபோதும் நம்பாது

ஸாக் — உயர்குணத்தோனே! கரையே! உலகத் 'நாசு அபிப்ராயத்தை' நாம் ஏன் அவ்வளவு மதித்த இவ்வுமே? கரம் யாருடைய அபிப்ராயத்தைப் போற்ற வேண்டுகிறோம், அமழ்மனமக்களெல்லாம், நாம் சரியான வழியில் நடந்தோமென்றே ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள்.

கரை — ஆயினும், ஸாக்ரடஸ், உலகத்தின் அபிப்பிராயத்தைக் கவனித்தலும் அவச்யமென்பது உமக்குத் தெரிந்ததுதான் ஜனககூட்டத்தினமுன் சாட்டப்பட்ட பொய்க்குற்றமும், ஒருவனுக்குச் சிறியதன்றிப் பெரிய தீங்கையும் விளைவிக்கும் எனப்பதை, உமது விஷயமே மெய்ப்பிக்கின்றது

ஸாக். — கரேடோ, ஜனககூட்டத்தினது அபிப்பிராயம் ஒருவனுக்கு மிகக் தீங்கை விளைவிக்கக்கூடுமாயின், அவ் வபிப்பிராயமே ஒருவனுக்கு மிகக் நன்மையையும் விளைவிக்கக்கூடுமென்பது எனது எண்ணம் இதுமேதக்கதே. ஆனால், அவர்களால் இரண்டும் ஆவனவல்ல ஒருமனிதனை அறிவாளனாகத்தலும் அறிவிலியாகத்தலும் அவரால் இயலாது. மனதிற்குத் தோன்றியவாறு அவர்கள் நடக்கிறார்கள்

கரை — சரி, அவ்விதமே இருக்கட்டும். எனக்கு இதைச் சொல்லும் உண்மையாகவே, என்னைப்பற்றியும், உமது பிற நண்பர்களைப்பற்றியும் உமக்கு விசாரமிருக்கிறதன்றோ? 'நாங்கள் உமமைத்திருட்டுத்தனமாக வெளியேற்றிவிட்டோமென்று அறிவிப்பவர்கள், அதனால் எங்களுக்கு விபத்து நேரிடும், பணச்செலவு வரும், ஒரு வேளை எங்கள் ஆஸ்தியெல்லாம் இழக்கவேண்டியவரினும் வரும், பின்னும், அத்துடன் வேறுதண்டனைகளுள்ளனாலும் ஆவேசம்' என்று பப்பபடுகிறீரல்லவா? அவ்வித அச்சமிருப்பின் அதனை ஒழித்தவிடும் அவ்விதமான கஷ்டங்களுக்குள்ளாக நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவசயமானால், உமமைக் காப்பாற்றுவதில் இன்னும், பெரிய துன்பங்கள் வரினும் அவைகளுக்கும் உடனடிச்

சிததமாயிருக்கிறோம். ஆதலின், எனது வாராததையைக் கேட்டு நடக்க மறுக்காதீர்.

ஸாக் — எனக்கு இதுவிஷயமாகவும் கவலையுண்டு. க்ரைடே! வேறுபல விஷயங்களபற்றியும் கவலையுண்டு.

க்ரை — இருந்தால் அதைப்பற்றிப் பயப்படாதீர். அதிகப்பணங்களுக்காரமல உமமைச சிறையினின்றும் வெளியேற்றிக்கொணர மனிதர்கள் சிததமாயிருக்கிறார்கள் வெளியேறியபிறகு, பணத்தைக் கொடுத்தது ஒற்றர்களை லுருவாக நம்பக்கல சோததுவிடலாம். அவர்களுக்கு ஊதியம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமெனில் எனப்பதை நீரே அறிவீர் என ஆஸ்திசெயலாம் தம்பொருட்டிருக்கின்றன. அது போதுமென்றே நினைக்கிறேன் எனப்பணத்தைச் செலவிடுவதில் தங்களுக்கு ஏதேனும் மனமொவ்வாதாயின், தமது சொந்தநகரத்தைவிட்டு இவ்வாதனை நகரில் வசிகளும் உமது நண்பராகிய பரதேசிகள் பலரும் அவரவரப்பணத்தைச் செலவிடச்சிததமாயிருக்கிறார்கள் அவருள் தீபஸ் நகரத்து ஸிம்மியஸ் (Simmias of Thebes) என்றவொருவர இதற்கென்றே ஏராளமான பணம் கொணர்ந்திருக்கிறார் இன்னும் கேபீஸ் (Cebes) முதலிய பலோரோரும் இவ்வனஞ்செய்ய ஆபகதமாயிருக்கிறார்கள். ஆதலின், மேற்கூறிய காரணத்தைக்கொண்டு உமமைக காப்பாற்றிக்கொளவதினின்றும் பின்வாங்காதீர் நாட்டைவிட்டுப் போகச் சொன்னால் நான் என்னசெய்வது எனப்பது எனக்கே தெரியாது' என்று நயாயாதிபதீமுன தாங்கள் முன்பு சொன்னது தங்களைத் தடைசெய்யா தொழிக, ஏனெனில் தாங்கள் செலவதற்கு எதனையோ இடங்கள் இருக்கின்றன. அவ்விடத்தாலொல்லாம் தங்களை

நலவரவேற்று ஆதரிப்பவர்கள் தேஸ்ஸல்(Thessaly) என
ஹும் நகரக்குப் போகச் சமமதித்தாலு, அங்கு என நண
பர்களபலா இருக்கின்றனர் அவர்கள் உமமை நன்கு
பாராட்டிக் கொண்டாடுவார்கள், அவகூட்டத்துள்ள ஜனங்
களால் உமக்குத் துன்பம் வராது காப்பாற்றுவார்கள்.
இது நிற்க

“ஸாகரமஸ, உமமுயிரைக் காப்பாற்ற வழி இன்ன
மிருககவும அதைத் துறப்பது, நீரே உமக்குத் தீஷமசெய்
வதாகுமென்று எண்ணுகிறேன் உமமுடைய விரோதி
களின் வழியைப்பற்றியே நீர் நடக்கின்றீர், நீர் செல்லும்
வழி உமமைக் கெடுக்க நினைக்கிறவர்களின் வழியே, இது
மட்டுமன்று, உமமுடைய குழந்தைகளை நீர் கைவிடுபவ
ராகக் காணப்படுகிறீர் நீர் குழந்தைகளை வளர்த்துப்
படிப்பிக்கவேண்டியிருக்க, அவர்களை விதிவசம் ஒப்பிக்
கின்றீர் அவாதலைவிதி, பெற்றோரிலலா அநாதக்குழந்தை
களின் சதியைப்போலவே முடியும் குழந்தைகளைப் பார்ப்
பட்டு வளர்த்துப் படிப்பிக்கச்சித்தராயிருந்தாலொழிய,
நீர் குழந்தைகளைப் பெற்றிருந்ததல கூடாது உமது வாழ்
நாளமுழுவதும் நன்னடையடைபற்றி மிகுத்துக்கூறியும்,
நீர் நலவழியிறசெல்லும் திட்டங்கொண்ட புருஷனே போகும
வழியைப் பற்றாது விடுதது, இலேசான ஒரு வழியைத்
தேடுகிறீரென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது நான் சம்பந்
தப்பட்டமட்டில், உமக்காகவும உமது நண்பர்களான
எங்கட்காகவும வெட்கப்படுகிறேன் விசாரணைக்கு வர
வேண்டியதே அவசயமில்லாததாயிருக்க, நீர் நயாயஸ
தலத்திற்கு வருதது, விசாரணை நடந்த விதம், கடைசியாக
ஈஸ்வரவற்றிற்கும் கேவலமான உமது தற்காலநிலைமை

ஆகிய உமக்கு நோந்த இவையெல்லாம் எமது அச்சத் தால் உண்டானவை என்று ஜனங்கள் கருதுவார்கள். இக்கொடுநதுண்பத்தினினும் உமமை விலககாமல நான்கு தேவலம் அச்சத்தினால் பின்வரவகியதாகப் பிறாகருக் காணப்படும், ஏனெனில், நான்கு உமமைக காப்பாற்றக் கூடவில்லை முடிந்தவுரை எமமைக்கொண்டு உமமைக காப்பாற்றிக்கொள்ள வழியிருக்க, நீர் அப்படிச்செய்யா தொழுகிறீர் ஸாகரடீஸ்! ஜாகரதை! இவை உமக்குத் தீமைபயவிளைத்தலோடு, உமக்கும் எமக்கும் அவமானத் தைபுகொணரும் ஆதலின், செவவனே ஸாந்தபாரும், இல்லை. யோசித்துப்பார்க்குமேனே சென்றுவிட்டது நாம் இப்போது ஒருமுடிவுக்கு வருவது அவசயம் ஒரேவழி தான் நமக்கு இப்போது உள்ளது. அவ்வழியைப்பற்றிய எல்லாம் இன்றிரவே செயதலவேண்டும். இனித தாமதித் தால் நமது சூழ முழுவிப்போகும் ஸாகரடீஸ்! என்கொற படி நடப்பதை மறுக்காதிருக்க உமமை வருந்திக் கேட் மிக்கொள்ளுகிறேன்

ஸாக் — என் அன்பிறகுரிய நண்ப, கரோடோ, என ணைக காப்பாற்றுவதிலுள்ள உன் விசாரம் நலவழியதாயின மிகச்சிறந்ததே நல்வழியதல்லாதாயின, அது பின்னும் பெருங்கேடடை விளைககும், ஆதலின், நீ சொல்லுவது போலச் செயதல்வேண்டுமோ, வேண்டாவோ என்பதைப் பற்றி உசாவுவோம் இதுகரை இருந்ததுபோலவே இப் பொழுதும் நான் என பகுத்தறிவின்படி நடப்பேனே யன்றி, வேறொருவரவாதைதாய்யும் கேட்பேனல்லேன் ஆலோசித்துப்பார்த்தால், அதுவே நலவழியென்று எனக் குப மிகிறது எனக்கு இந்த ஆபத்து வருத்தனால் நான்

முன கொண்ட கொள்கைகளைத் தள்ள மாட்டேன். அவை முன தோன்றியவாறே இன்றும் உண்மையானவையென எனக்குத் தோற்றுவதனால், நான் அவைகளை நன்குமதித்துப் போற்றுகின்றேன். பேயககதைகளைக் கூறிக் குழந்தைகளைக் வெருட்டுவதுபோல, ஜனககூட்டம் தம் அநிகாரத்தால் ஸூதன பயங்கள் காட்டி, நம்மை வெருட்டி, நமக்குப் புதிய அபராதங்களை விதித்து, நம்மைச் சிலர்ப்படுத்தி, மரணதண்டனைக்குள்ளாக்கினும், நான் கொண்ட கொள்கையை மாற்றுவதற்குத் தகுந்த காரணம் ஏற்படாவிடாது, உன்னுடைய யோசனையை ஒருபோதும் ஏற்கேன். இந்தநிலைமையில் நம்மிருவருக்கும் உள்ள வயவு காரத்தைப்பற்றி இப்பொழுது ஆராயவது எங்ஙனம்? ஆயினும், மனிதரின் அபிபிராயங்களைப்பற்றிச் சற்று முன்பு நீ கூறியதை முதலில் எடுத்துக்கொள்வோம். அவர்களுடைய அபிபிராயங்களுள் சிலவற்றைக் கவனிக்கவேண்டுமெயன்றி, மற்றவைகளைக் கவனித்தல் அநாவசியம் என்று நாம் இருவரும் முன்னம கொண்டிருந்த கொள்கை சரியா என்று ஆராயவேம் எனக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்படுமுன், நாம் அப்படிக்கொண்டது சரியாக இருந்ததே இப்போது மனதுக்குத் தோன்றியவாறுபேசி, வழக்குக்காக வாதாடவேண்டுமெயன்று வாதாடி, முன கூறியதெல்லாம் விளையாட்டில் உரைத்த வெற்றுரையென்றால், அது நமக்குப் பொருநதுமோ? க்ரைடோ, உன்னுடைய உதவியைக்கொண்டு, நமது பழைய கொள்கைகளை யெல்லாம் ஆராய்ந்து, என தற்காலநிலைமை எவ்விதத்திலேனும் அவற்றின் உண்மையை மாற்றினதாகத் தோற்றுகிறதோ ஈன்றுபார்த்து, அவற்றை நாம் முற்றிலும் நீக்கவேண்டுமா, அல்லது இக்கொள்கைகளையெல்லாம் எடுத்து

கவனிக்க அவாவுகிறேன். நான் சற்றுமுன்பு சொல்லிய படியே, மனிதர்கள் மேனமையாகக் கொண்டாடும் சில அபிபிராயங்களைப் பாராட்டவேண்டுமேயன்றி. மற்றவைகளைப் பாராட்டவேண்டுமெனில்லை யென்று ஆராய்ச்சிபிற சிறந்த நமமவர்கள் என்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கம். தரைடோ, தயவுசெய்து நீயே சொல் அவர்கள் சொல்வது உண்மையன்றோ? மறுஷயத்தனப்படி நீ நாளைச்சாக சிவணடிய நிலையில இல்லை ஆதலால், உன்னுடைய தீர்மானம் ஒருசாராபுடையதாகாது ஆதலின், நன்றாக நிதானித்துப் பார 'நாம மனிதருடைய எல்லாக்கொள்கைகளையும் மதிக்கவேண்டுமெனில்லை, சிலவற்றையே மதிக்கவேண்டும்; அன்றியும், எல்லாமனிதருடைய கொள்கைகளையும் மதிக்கவேண்டுமெனில்லை, மேதாவி்களான சிலருடைய கொள்கைகளையே மதிக்கவேண்டும்' என்று தீர்மானித்துச் சொல்வது உனக்கு நயரயமாகத் தோற்றவில்லையா? நீ என்ன நினைக்கிறாய்? நான் சொன்ன இஃது உண்மையன்றோ?"

கரை — ஆம், உண்மைதான்.

ஸாக் — நாம நல்ல அபிபிராயங்களை மதிக்கவேண்டுமேயன்றி, உபயோகமற்றவைகளை மதிக்கவேண்டியதில்லை யன்றோ?

கரை — ஆம்.

ஸாக் — அறிஞருடைய அபிபிராயங்களே நல்லவை யாயும், அறிவிலாரது அபிபிராயங்களே பயனற்றன வாயும் இருக்கின்றனவல்லவா?

கரை. — உண்மைதான்.

ஸாக்.—அதைப்பற்றி நாம முன் என்ன சொல்லிக் கொண்டிருப்பது வழக்கம்? தேகப்பயிற்சி செய்யவோனொருவன், தன் கராயத்தில் கண்ணுள்ளவனாயின், மற்ற மனிதரின புகழ்ச்சி இகழ்ச்சி அபிபராயங்களைக் கவனிக் கிறானோ? அன்றி, தன்னைப்பயிலுவிப்போன் அல்லது மருத் துவனாகிய ஒருவனுடைய புகழ்ச்சி இகழ்ச்சி அபிபராயங் களைக் கவனிக்கிறானோ?

கரை —அந்த ஒருவனுடைய அபிபராயத்தைத்தான் அவன் கவனிக்கிறான்

ஸாக —அது உண்மையாயின், இவ்வொருவனுடைய குறைகூறுதலுக்குப் பயந்து, அவனுடைய புகழ்ச்சியைப் பரிவுடன் ஏற்கவேண்டுமெயலலாது, பிறருடைய கூற் றைக் கவனிக்கவேண்டியதில்லைபன்றோ?

கரை —அது வெளிப்படை.

ஸாக.—பின்பு, பிறாகட்டளைப்படி நடக்காது, தன் யஜமானனும் விஷயத்தை நன்குணர்ந்தவனுமாகிய அவ் வொருவனது கட்டளைப்படி நடக்கவும், பயிலவும், உண் ணவும், குடிக்கவும் வேண்டுமெல்லவா?

கரை —அப்படிச் செய்யவேண்டியதுதான்

ஸாக் —நல்லது. இந்த ஒருவனுக்குக் கீழ்ப்படியவாது அவனுடைய அபிபராயத்தையும் புகழ்ச்சியையும் கவனி யாது, விஷயமொன்றையுமுணராத பலலோ கூறுகதைப் போற்றுவதனால், அவன் கேட்டுக்குள்ளாவானல்லவா?

கரை.—ஆம், உள்ளாவான்.

ஸாக — அவன் எவ்விதம் துன்புறுவான்? எந்தவழியில்? தன்னுடைய எந்தப்பாகத்தில?

க்ரை — ஏன்? சரீரத்தில்தான். சரீரம் தளர்ச்சியடையும்

ஸாக — நீ சொல்வது சரியே சுருங்கச்சொல்லின், இதுபோலன்றோ மறறொவ்வொன்றிலும்? ஆதலின், 'எது சரி, எது பிழை; எது கீழமை, எது மேனமை, எது நன்மை, எது தீமை எனறவிசாரங்களில், நாம் பலலோரின் அபிபராயத்தைத் தழுவி, அதற்குப் பயப்படுதலே வேண்டுமோ? அல்லது, இவற்றை நன்குணர்ந்த ஒருவன் நமக்குக் கிடைப்பனாயின், அவனது அபிபராயத்தைப் போற்றி, பிராமுன்னிலையினும் அவன் முன்னிலையில் வெட்கமும் பயமும் காண்பிக்கவேண்டுமோ? இவ்வாறு அவ்வொருவன் குறித்தவழியிற் செல்லாவிடின், நாம் சொல்லுகிறபடி நல்லவற்றை வளர்ச்சியும் தீயவற்றைத் தளர்ச்சியும் அடைகிற நமமுடைய பாகத்தை ஊறுசெய்து முடமாக்குவதாகும் இது சரியன்றோ?

க்ரை — சரிதான் ஸாகரடீஸ்! நீ சொல்வது எனக்கும் உடன்பாடே

ஸாக் — ஒன்று நதெரியாதவர்களின் 'அபிப்ராயங்களைக் கவனிப்பதனால், ஆரோக்கியத்தால் வருத்தியும், விபாதினால் ஊனமும் ஆகிற நமமுடைய பாகத்தை ஊறுசெய்வதாகுமென்றால், ஊறு அடைந்தபின் உயிர்வாழ்தல் தகுதியோ? ஊறடைவது சரீரமன்றோ?

க்ரை. — ஆம்

ஸாக் — சரீரம் ஊனமாகிக் கெட்டநிலையிலிருக்க, உயிர்வாழ்வது தகுதியோ?

கரை — இல்லை, ஒருபோதும் இல்லை.

ஸாக — அப்படியாகில், தீயவற்றால் ஊறும, நன்வற்றால் ஆரோக்யமும் அடைகிற நமமுடைய பாகம் ஊன் மாகிவிட, நாம் உயிரவாழ்தல் தகுதியோ? அல்லது, அது எதுவாயிருந்தாலுஞ்சரி, நன்மை தீமையோடு சம்பந்தம் பட்ட நமமுடைய பாகத்தைச் சரீரத்தைவிடப் பயனற்ற தென்று கருதுகின்றாயோ?

கரை — இல்லை, ஒருபோதும் இல்லை

ஸாக — அன்றி, அதிகப்பயனுள்ளதென்று கருதி கிறாயோ?

கரை — ஆம் அதிமாகவே பயனுள்ளதாகத்தான் கருதுகிறேன்

ஸாக — அப்படியாகில், என் உயாநண்பி பலர் நம் மைப்பற்றிச் சொல்வதை நாம் அவ்வளவு கவனிக்க வேண்டுமெதில்லை நன்மைதீமையை அறிந்த அவ்வொரு வனும சத்யமும் நம்மைப்பற்றிச் சொல்வதை நாம் கவனித்தல் முகபம் ஆதலின், நயாயம், கணயதை, நன்மை, இவற்றிற்கு எதிரிடை, இவைகளைப்பற்றி ஜனககூட்டத்தார கொள்ளும் அபிபிராயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி என்னை நீ அழைத்ததில் ஆரம்பத்திலேயே பிழைபட்டாய். இன்னும், ஜனககூட்டத்தார நம்மைக் கொன்று விடலர் மென்று சொல்லலாமல்லவா?

கரை — ஆம், அது வெளிப்படை, அப்படிச் சொல்லலாம், ஸாகரமஸ!

ஸாக் — உண்மைதான் ஆயினும், என் உயாநண்பி இப்போது சற்றுமுன் நாம் கொண்ட முடிவும், முற்காலம்

களில் நாமகொண்ட முடிவும் ஒன்றென்றே எனக்குத் தோற்றுவின்றது 'கேவலமவாழ்க்கைமட்டுமன்குமதிக கப்படுவதன்று, நலவாழ்க்கையே யாவற்றிற்கும் உயர்ந ததாக நாம் மதிக்கவேண்டும்' என்று நாமமுன்கொண்ட கொள்கையை இன்னும் கடைப்பிடிக்கிறோமோ என்ப தைக் கவனித்துப்பாரா

காரை — ஆம், நாம கடைப்பிடிக்கிறோம்

ஸாக — நன்றாய் வாழ்தல், கணியமாய் வாழ்தல், வ்யாயவழியில் வாழ்தல் எல்லாம் ஒன்றுதான் நாம இதைக் கைக்கொள்ளுகிறோமோ? இல்லையோ?

காரை, — நாம கைக்கொள்ளுகிறோம்.

ஸாக — இவற்றை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, அதிநியாகளின் ஸமமதமின்றிச் சிறையினி ன்றும தப்பியோட முயலுதல் எனக்குச் சரியா, அல்லது தவறா என்பதைப்பற்றி விசாரிப்போம், அதுசரியென்று தண்டால், நாம அப்படிச் செய்யமுயல்வேம் அன்றேல், அவ்விதம் செய்யாதொழிவேம் நீ கூறிய பணவயயம், கிரத்தி, மகவுவவாததல் முதலிய காரணங்களெல்லாம் புலராசிய நமமுடைய நண்பரது மனத்தில உதித்தனவே யாம். அவரே மனிதரை இலேசாய் வதைப்பவா கூடு மாயின், அவா யோசனையின்றி அவ்வளவு இலேசாய் மனி தரை உயிர்ப்பிக்கவுஞ் செய்வா ஆனால், நமக்கு வழிகாட் டியாயிருக்கும் பகுத்தறிவே, நான் சற்றமுன் கேட்ட கேள்வியைத்தவிர யாதொன்றையும் கவனிக்கவேண்டிய தில்லையென்று எனக்கு அறிவிக்கின்றது எனனைத் தப்பு விட்பதில் உடந்தையாயிருக்கும் மனிதர்க்குப் பொருளும் ஸந்தனமும் அளிப்பதானும், நான் தப்பியோடுவதில் ஒவ்

வொருவரும் தந்தம் வேலையைச் செய்வதாலும் நாம் கல
ஸதைச் செய்வவராவோமோ? அன்றி, இவையெல்லாம்
செய்வதால் நாம் தீயதைச் செய்வவராவோமோ? என்று
பாரப்போம். தீயதைச் செய்வதாக நாம்கண்டால், அதை
விலக்குதலை நாம் கவனிக்கவேண்டுமேயன்றி, எனக்கு
நேரிட்டிருக்கும் இறப்பையும், நான் இங்கு வரளா இருப
பதால் விளையும் எவ்விதக்கெடுதலையும் கவனிக்கவேண்டி
யது அவசியமின்று

கரை — நீ சொல்வது சரிதான், ஸாகரமஸ! ஆயி
னும், நாம் இப்பொழுது என்னசெய்வது?

ஸாக — ஐயனே, நாமிருவரும் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்
போம் நான் சொல்வதை நீ மறுத்துக்கூறக்கூடுமெனில்,
அவ்வாறு செய் சரியாயிருந்தால் நான் அதை ஒப்புக்
கொள்கிறேன் உன்னால் கூடாததாகில், எனக்கு நான்
நண்பர்! அதினியாகளின் ஸமமதமின்றித் தப்பியோடும
படி இனி என்னிடத்தில் வற்புறுத்திச்சொல்லாதே உன்
ஸமமதத்தின்படி நடக்க எனக்கு ஆவலிருக்கிறது நான்
பிழைபட்டேனென்று நீ நினைக்க எனக்கு ஸமமதமில்லை
இப்போது நான் எடுத்துக்கொண்ட கொள்கையை ஒப
புக்கொள்கிறாயோ? உன் மனதிற்கு நன்றாய் புலப
பட்டவரை என்னுடைய கேள்விகளுக்கு விடைபகர
முயல்வாயோ? சொல்

கரை — நான் முயல்வேன்

ஸாக். — நாம் வேண்டுமென்று ஒருபோதும் கெடுதலைச்
செய்யக்கூடாததன்றோ? சிலவழிகளில் நாம் கெடுதலைச்
செய்யலாம் மற்றவழிகளில் அதைச் செய்யக்கூடாதென்

பாயே? அன்றி, இதற்குமுன் நாம பணமுறை ஒப்புக் கொண்டபடி, கெடுதலையே செயதல ஒருபேராதம் நனமையேனும யோகயதையேனுமன்று என்று கூறுவாயே? இருதச சொற்பதினங்களில் நாம முன்கொண்ட முடிவுகளெல்லாம் மறந்தபேராயினவோ? கரைடோ, நாம இப்பேரது வயதில் முதிர்ந்தவராயினும், முன்னாலில் ஒருவரோடொருவா மிகுந்த ஊக்கத்துடன் சம்பாஷித்தது கொண்டிருந்தபேரது, அறிவில் நாம குழந்தைகட்கு மேலானவர்களல்லாமென்பதைக் காணவில்லையோ? உலகம் நமமோடு ஒவவினும் ஒவ்வாதாயினும், நாம சொல்வதெல்லாம் ஐயம் சிறிதுமின்றி உண்மையெனக் கண்டோமன்றோ? நல்லதுசெய்வதால் நேரிடும் மரணதண்டனையை விடக் கெடுதலுண்டனை அல்லது இலேசான தண்டனை விளையினும், கெடுதலையே செயதல அதைச் செய்வோனாக ஒருவ்வொருவழியினும் தீமையும் அவமானமும் விளைகாமன்றோ? நாம இதை இப்பேரது நம்புகிறோமோ?

கரை — ஆம், நம்புகிறோம்

ஸாக — ஆயின், ஒருபேராதம் கெட்டதை நாம செய்யக்கூடாதன்றோ?

கரை — ஆம், உண்மையாகக் கூடாது

ஸாக — இதுவன்றி, கெடுதலையே நாமசெய்யக்கூடாதென்றால், உலகம் நாம செய்யலாமென்று நினைக்கிறபடி கெடுதலுக்குக் கெடுதலைப் பரதியளித்தல கூடுமோ?

கரை — தெளிவாய்க் கூடாது

ஸாக — நல்லது, அப்படியாகில், கரைடோ! நாம் பூர்வாககாயினும் தீங்கிழக்கலாமோ?

க்ரை — உண்மையாகவே நான் அப்படி நினைக்கவில்லை, ஸாகரமஸ்!

ஸாக — உலகம் நினைக்கிறபடி தீமைக்குத் தீமையைப் பாதியளித்தல் நன்றோ, நன்றன்றோ?

க்ரை — உண்மையாகவே நன்றன்று

ஸாக — ஒருவனுக்குத் தீமையிழைக்கதலுக்கும் அவனைக் கெடுதற்குமே வித்யாசமில்லை ஏதாவது இருக்கின்றதோ நீ சொல்?

க்ரை. — உண்மைதான், வித்யாசமில்லை

ஸாக — அப்படியாயின், ஒருவன்கையில் நாம் என்ன அவஸைப்படுத்திருந்தோதினும், தீமைக்குப் பதிலாகத் தீமையை அவனுக்கு இழைத்தலும், வேறு கெடுதலுசெய்தலும் கூடா இதை ஒப்புக்கொள்வதில், க்ரைடோ, நீ கருதுவதற்கு அதிகமாக இடங்கொடாமற் பார்த்துக்கொள், ஏனெனில், சிலரே இக்கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் சிலரே இதை என்றும் கடைப்பிடிப்பார்கள். இதை நான் அறிவேன் ஆதலின், இதைக் கடைப்பிடிப்போராகும், பிடியாதோராகும் பொதுவான பக்ஷங் கிடையாது. ஒருவாக்கொள்கையை மற்றொருவா அவமதித்து நோக்குவது அவர்கட்கு இயல்பு ஆதலின், எனவே டோத்து என்கொள்கையை அவகீகரிகிறோயா என்று நீ தீர்க்கமாய ஆலோசித்துப்பார தீயதுசெய்தலும், தீமைக்குத் தீமையைப் திருப்பிக்கொடுத்தலும், நமக்குக் கெடுதல்செய்த ஒருவனுக்குப் பதிற்கெடுதலுசெய்து பழிக்குப்பழி வாங்கிக்கொள்வதும் ஒருபோதும் சரியல்லவென்ற கொள்கையில் நின்ற நாம் நமது ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கலாமோ?

அன்றி, நீ என்னுடைய மாறுபட்டு நான் கொண்ட கொள்கையை மறுக்கிறாயோ? நான் வெகுநேரமாக அதை நம்பியிருக்கிறேன் இன்னும் அதை நம்புகிறேன் நீ இதை நிரூபித்தேயுமோ மாறுதலான அபிப்பிராயம் கொண்டால் எனக்கு அதை விளக்கிச் சொல் நீ இன்னும் நமது பூர்வ கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தால், நான் சொல்லுகிற அபிதத விஷயத்தைக் கேள்

கரை — ஆம், நான் அதைக் கடைப்பிடிக்கிறேன், நீ சொல்வதை ஒப்புக்கொள்கிறேன் மேலே சொல்லும்

ஸாக் — ஆயின், என்னுடைய அபிதத விஷயம், அதாவது, அபிதத கேள்வி இதுதான் ஒருமனிதன் தான் நாய மாயசு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ, அல்லது அவைகளினின்றும் நழுவினோடு வேண்டுகிறோம்?

கரை — அவன் அவைகளை அவசயம் செய்யவேண்டும்

ஸாக் — ஆயின், நிதானித்துப்பாரா நாட்டின் ஸமமதமின்றி நான் தப்பியோடினால், நான் யாருக்குச் சிறிதும் நீங்கிழைத்தலுடனோ அல்லது நீங்குகின்றதலாகுமனோ? அவ்விதஞ்செய்தின், நான் எனது உடன்படிக்கைகளைச் சரிவரச்செய்வதாகுமோ?

கரை — உமமுடைய கேள்விக்குப் பதிலளிக்க என்னுள் முடியாது. ஸாக்ரடீஸ், நீ சொல்வது எனக்கு விளங்கவில்லை

ஸாக் — விளங்காவிடின, இவ்வழியில் இதைப்பற்றி யோசித்துப்பாரா நான் ஓட யத்தனிக்கையில், நாட்டுச் சட்டங்களும், குடியரசும் எனமுன்னிலையில்தோன்றிப்பின் வருமாறு என்னைக் கேட்பதாக வைத்துக்கொளவேராம். “ஸாகரடீஸ், உம் மனதில் செய்ய நினைத்திருப்பதைச்சொல்லும தப்பியோடப்பாரப்பதால், சட்டமாகிய எங்களை யும், நாட்டையும் உம்மால் குடியவரை அழிப்பதைத்தவிர வேறென்ன எண்ணினீர் சட்டத்தின் தீர்மானங்கள் வலி குன்றி, நாட்டிலுள்ளவர்களால் அவமதித்துத் தள்ளப் பட்டால், அந்நாடு அடியோடு தொலைந்துபோகாது நிலைத் துறிற்குமென்று நினைக்கிறீரா” இதுபோன்ற கேள்வி கட்டு நாம் என்னவிடை பகாவது, கரைடோ? நயாஸ்தலத் தின் தீர்மானங்களை யாவற்றிற்கும் மேலாக்குகின்ற சட் டத்திற்குப் பரிந்து, முகயமாய நாவலர்களால் அநேக விஷயங்கள் சொல்லப்படலாம். நானும் “நாடு எனக் குத் தீங்கிழைத்தது, எனவிஷயத்தில் அது பிழைபடத் தீர்மானித்தது” என்று பதிலகூறலாமோ? நாம் அவ்விதம் சொல்வது சரியோ?

க்ரை — நிச்சயமாய் நாம் அப்படிச் சொல்லலாம், ஸாகரடீஸ்!

ஸாக் — ‘அதுவோ நமது உடன்படிக்கை நாடு செங் யும் எவ்விதத் தீர்மானத்திற்கும் நீர் கட்டுப்படுவதாக ஒப் பிக்கொள்ளவில்லையோ’ என்று சட்டங்கள் நமக்கு விடை பகருவதாக வைத்துக்கொளவேராம் இம்மொழிகளைக் கேட்டு நாம் வியந்தால், ஒருவேளை அவ்வ பின்வருமாறு சொல்லும் — ‘ஸாகரடீஸ், எங்களைவார்த்தைகளை நோக்கி வியக்காதீர். எங்கட்குப் பதிலுரையும், கேள்விகேட்பதும்

விடைபகருவதும் உமக்கு வழக்கத்தானே எங்கள்மீதும் நகரத்தினமீதும் நீர் என்ன புகார்செய்கிறீர்? ஏன் எங்களை வேரறுக்கப்பார்கிறீர்? முதலில், நாங்கள் உமக்குத் தாய் தந்தையரல்லவோ? எங்கள்மூலமாய்ததானே உமது பிதா உமதுமாதாவை மணந்து, உமமைப்பெற்றாரா மணவிஷயங் கட்குச்சட்டமாயிருக்கின்ற எம்மவரில் யாரிடத்திலேனும் நீர் குற்றங்காண்கிறீரா? இதற்கு நான், 'ஒருவரிடமுங் காணவில்லை' என்று பதிலுத்தரம் சொல்லவேண்டும். 'அன்றி, குழந்தைகளைப் பேபணிவளர்த்தலையும், அவர்க்குக் கலவிகற்பித்தலையும் ஒழுங்குபடுத்தி, மற்றவர்களைப் பேபால உமமையும் வளர்த்துப் பயிற்றிய எம்மவரில் யாரை யேனும் நீர் குறைகூறுகிறீரா? உமமை சங்கீதசாஸ்திரத்திலும் தேக்கப்பயிற்சியிலும் நன்றாய்ப்பயிற்றுமபடி உமது தந்தையைப் பணித்ததில் நாங்கள் சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லையோ? என்று கேட்டால், 'நீங்கள் சரியாய் நடந்து கொண்டீர்கள்' என நான் சொல்லவேண்டும். 'சரி, அப்படியானால், எங்களால் உலகத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் வளர்க்கப்படும் படிப்பிக்கப்பட்டுமிருக்க, உமது முனரோ இருந்ததுபோல நீரும் எங்கள் குழந்தை, எங்கள் அடிமை என்பதை எவ்விதம் முதலில் மறுக்கலாம்? இது உண்மையாகில், உமது உரிமைகள் எங்களுடைய உரிமை கட்டுச் சமமானமானவை என்று எண்ணுகிறீரா? நாங்கள் வராதேனுமொன்றை உமக்குச்செய்ய முயன்றால், எங்கள் மேல் அதற்குப் பாதிசெய்ய உமக்கு உரிமையிருப்பதாக நினைக்கிறீரா? உமது குழந்தைக்கிருக்கிற உரிமையும், நீர் அடிமையாகில் உமது யஜமானனுக்கிருக்கும் உரிமை யும் உமக்கில்லை. அவர் உமமை வருத்தினால் அவரைத்

திரும்பவருகதவும், உமமை வைதால் அவாகுப பதில் கூறவும், உமமை அடித்தால் அவரைக திருப்பியடிக்கவும், வேறெவ்விதத்திலேனும் கெடுதலுக்குக் கெடுதலைத் திருப்பிக்கொடுக்கவும் உமக்கு அதிகாரம் இல்லை இது இவ்வாறாக, உமது கேசத்தினமேலும் அகன் சட்டங்களின்மேலும் பதிலுக்குப்பதில் செய்யலாமென்று நினைக்கிறீரா? நாங்கள் செய்வது சரியென்று நம்பி உமமைத் தொலைக்க முயன்றால், சனாராகத்தில் உணமையாகவே கருதுதுள்ள நீர் சட்டமும் தேசமுமாகிய எங்களைத் திருப்பித் தொலைக்கக் கூடியவரை முயன்று, அப்படிச் செய்வது நயாயமென்று கூறுவீரா? தாய், தகப்பன், முன்னோர்களைவிட உமது தேசம் மேலானது, மாட்சியுள்ளது; தாயது, தேவராலும் அறிவுடையோராலும் மிகவும் நன்கு மதிக்கப்படுவது இதனமேலப்பபகதிபாராட்டி, அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து, அது உமமைக் கோபிகதால் க்கப்பபிட்டு எப்படித் தாழ்ந்து நெருங்குவீரா, அதைவிட அதிகமாகவே தாழ்ந்து அதனிடம் நெருங்குவது உமது கடமை, அது யாதேனுமொன்றைச் செய்யும்படி உமமைப் பணித்தால், நீர் அதைச் செய்யவேண்டும் அன்றி, அப்படிச் செய்வதினின்றும் உமமை மன்னிக்கக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் அடிகளைத் தாங்கவும், சிறைச்சாலைக்குப் போகவும் கட்டளையினும், அன்றிக் காயப்படவும் இறக்கவும் போருக்கு அனுப்பினும் பதிலேபேசாது கீழ்ப்படிதல் வேண்டும் நீர் இவற்றை உணரக்கூடாத அவவளவு அறிவிலியோ? இதுதான் உமது கடமை நீர் ஒன்றற்கும் இடங் கொடாதீர், பின்வாங்காதீர், உமது இடத்தைவிட்டு ஓடாதீர். புத்தத்திலும், நயாயஸ்தலத்திலும், வேறெவ்விடத்திலும்

ஹம் உமது நகரம், உமது தேசம் சொல்லுகிறபடி நீர் செய்யவேண்டும் அன்றேல், அவையிடும் உகதாவு அந்நாயமென அறிவுறுத்தலவேண்டும் உமது தாயகத்தேனும் தந்தைகளுக்கும் கொடுமைபிழைத்தல் கடவுளின் ஆஜ்ஞைக்கு விரோதமானது உமது தேசத்திற்குக் கொடுமையிழைத்தலே, கடவுளின் ஆஜ்ஞைக்கு இன்னும் அதிக விரோதமானது நாம் இகறகு என்னபதில்? சாலவது, க்ரைடோ! நாம் சட்டங்கள் நயாயத்தைக் கூறுகின்றன எனபோமோ, அல்லது இல்லையெனபோமோ?

க்ரை — இவை நயாயத்தையே கூறுகின்றனவென்று நினைக்கிறேன்

ஸாக் — இன்னும் அவை கூறும் 'ஸாக்ரடீஸ், நீர் தப்பியோட முயல்வதில், எங்களை ஊறுபடுத்த முயல்வதாக நாங்கள் கொள்வது சரியோ? நாங்கள் உமமை உலகிற கொணர்ந்தோம், உமமை வளர்த்தோம், உமமை படிப்பித்தோம், உமக்கும் மற்ற ஒவ்வொருநகரவாசிகளும் நாம் தரக்கூடியநல்லவற்றிலெல்லாம் ஒருபகுதி கொடுத்திருக்கிறோம் அப்படியிருந்தும், அதீனியரில் யாரேனும் மொருவர எங்களைமேல் அத்ருபதியடைந்தால், அவர தம் ஆஸ்தியை எடுத்துக்கொண்டு எங்கே போகலாமென்று நினைக்கிறாரோ அவ்விடஞ் செல்லலாமென்று நாங்கள் வெளிப்படையாய் அறிவிக்கிறோம் பருவமடைந்து சட்டங்களையும் நகராட்சாட்சியையும் கவனிக்கத் தகுதியுற்றபோதே, ஒவ்வொருவரும் மேற்குறித்த அனுமதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் அவா எங்களமேலும், நகரத்தின்மேலும் அத்ருபதியடைந்தால், அதீனியர் குடியேற்றநாட்டினுஞ் சரி, அல்லது; வேறெந்த அயல்தேச மாயினுஞ் சரி, எங்குப் போக விரும்புகிறாரோ அங்கு

அவர தமது ஆஸ்தியை எடுத்துக்கொண்டு செலகையில்
நாங்கள் குறுக்கிடுவதுமில்லை, தடைசெய்வதுமில்லை. ஆனால்
நாயததை நாங்கள் எவ்விதம் தீரக்கிறோம், மறநகிஷயன்
களில் நகரத்தை எவ்வாறு ஆளுகிறோம் என்று பார்த்து,
இங்குத தங்குகிற உங்களில் ஒவ்வொருவனையும் இங்குத்
தங்குகிற ஒருகாரணம்பற்றியே நாங்கள் இடத்தைச்செய்
யச்சமமதித்ததாகக்கூறுவோம். என்கட்குக் கீழ்ப்படியாத
ஒவ்வொருவனும் மூன்றுவிதக்குற்றங்களுக்கு உள்ளாகி
றான தாயதநதையராகிய எங்களுக்குக் கீழ்ப்படியாதது
ஒன்று, அவனைப் பேணிவளராதது எங்களுக்குக் கீழ்ப்படி
யாதது இரண்டு, எங்களுக்குக் கீழ்ப்படியாததாக முன் ஓர்
புகுகொண்டிருந்தும், நாங்கள் செய்வது பிழையென்று
எங்களுக்கு அறிவுறுத்தாமல், ஓப்பக்கொண்டவண்ணம்
செய்யாதொழிதல் மூன்று இது நிற்க நாங்கள் சொல்
வதையெல்லாம் செய்யும்படி ஒருவனையும் கட்டாயப்படுத்த
துகிறதில்லை அவற்றை வேறொருவழியிற் காட்டுகிறோம்
எங்களுக்குக் கீழ்ப்படியவாவது, அல்லது நாங்கள் பிழை
பட்டோமென்று எங்களுக்கு அறிவுறுத்தவாவது சொல்லு
கிறோம் ஆயினும், அவன் ஒன்றுசெய்கிறானில்லை

‘ஸாகரமஸி! நீர் நினைத்ததைச் செய்வதாயி நுகதால்,
இக்குற்றங்களுக்கெல்லாம் உட்பட்டேவண்டியிருக்கும்.
இன்னும், மறநகிஷயரைவிடக் குறைந்தபடியாகவன்றி,
அதிகமாகவே நீர் உட்பட்டேவண்டியிருக்கும்’ ‘அது ஏன்?’
என்று நான் கேட்டால், மறநகிஷயரக்கு மேலாகவே
உடன்படிக்கையால் நான் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன் என்று
நாயததேதாடு அவை பதினூரைக்கும். அவை சொல்லும் —
‘ஸாகரமஸி! நீர் என்களிடத்திலும் நகரத்தினிடத்திலும்

யிருந்த திருபதியை அடைந்திருக்கிறீர் என்பதற்குப் பலமான சான்றுகள் இருக்கின்றன. மஹா அநீனியரை விட்டு நீர் அதிகமாக கருபதியடைந்திருதாலொழிய, அவரைவிட அதிகமாக நீர் இருக்கரத்திலிருக்கச் சமமதிக இருக்கமாட்டீர் இஸ்தியியனை* பந்தயத்திற்கு ஒருதரம் சென்றதைத்தவிர, வேறுவிழாக்களை உத்கேசிகது நீர் ஆதனன நகரத்தை விட்டுச் சென்றதேயில்லை. வேறென விடத்திற்கும ராணுவசம்பந்தமாயன்றி, நீர் செல்லவில்லை, மஹாவாகளைப் போல நீர் யாதரைச் சென்றதுயில்லை உமக்கு மற்றக்கரங்களைப் பாராகவும், மற்றைச்சட்டங்களை உற்று நோக்கவும் எண்ணமில்லை என்களிடத்திலும் நம் நகரத்தினிடத்திலும் உமக்கு மனப்பூர்வமாக தருபதியுண்டு நீர் அதிகவிரும்பத்தோடு எங்களை ஏற்றுக்கொண்டீர். என்களால் ஆளப்பட ஸமமதித்தீர் இன்னும், இருக்காத்தில நீர் குழந்தைகளைப் பெற்றீர் அது உமக்கு மிகவும் மமய மாயிருந்தது இதுவன்றி, நயாயஸதஸத்தில உமமை விசா

* இஸ்தியியன்பந்தயம் (Isthmian game) இது கரீஸ தேசத்தல காரிந்த பூசத்தியில் (Isthmus of corinth) இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒருதடவை நடக்கும் பெரியபந்தயம் இப்பந்தயத்திலுயம்பெற்றுக் கோத்தியுற கரீஸ எல்லாப்பாக்கங்களிலிருந்தும் மனிதர்களை வந்து, தரையில் வேகமாயோடுவதிலும், ரதசாரதயுத்திலும், குஸ்தி முதலிய தொந்தயுத்தங்களிலும் தங்கள் சாமரதயத்தைக் காட்டுவார்கள் பந்தயத்தில் ஜெயித்தவர்களுக்கு ஒருஇலைமாலை (Laurel wreath) தலையில்ணியக்கொடுப்பது வழக்கம். இவ்விலைமாலை அணிந்தவர்களை வெகுமாயாதையுடன் ஜனங்கள் உபசரிப்பதுண்டு இதுபோலவே, கரீஸில் ஒலிம்பியஸ் என்ற ஊரில் இன்னும் நிகலிமரிசையாக நான்குவருஷத்திற்கொருமுறை ஒருபந்தயம் (Olympic games) நடக்கும்.

ரிகுபபேபாது, உமருகு இஷ்டமிருந்தால் அப்பேதசம
பேபாயல்கிறேனென்று நீர் சொல்லியிருக்கலாம் நாட்
டின உததரவினறி இப்பேபாது செய்ய உததேதித்திருந
கிறதை அக்காலத்தில் நாட்டின ஸமமத்தத்துடனே செய
திருக்கலாம் ஆனால், அப்பேபாது சாக ஸமமத்ததிருபடி
தாக வீண்பெருமையடித்துக்கொண்டா தேசத்தைத்
திறப்பதைக்காட்டினும் சாவது உததமமென்று சொன்
னீர் அவ்வாரத்தைக்களைக் கூறியதற்கு இப்பேபாது நீர்
சிறிதும் வெடகமுறவில்லை நீர் சட்டமாகிய எங்களைப்
பாராட்டவில்லை எங்களை அடியோடு தொலைக்க முயல்
கின்றீர், எங்கள் ஆளுகைக்குக் கீழ்ப்படியாதாக ஸமம
தித்திருந்தும், கேவலமான ஒரு அடிமை செய்வதுபோல,
நீரும் எங்களுடன் செயலுக்கொண்ட ஒப்பந்தவுடன்படி
கைகளை மீறிக் கொண்டு ஒடப்பாக்கிநீர், ஆதலின், இந்தக்
கேள்விகளுக்கு முத்தலில் விடைபகரும் நீர் எமது ஆளு
கைக்குள் வசிக்க, வாரததையாலன்றிச் செய்கையாலும்
சமமத்ததிருக்கிறீரென்று நாங்கள் கொள்வது சரியோ?
சரியன்றோ? கண்டோ! இத்தற்கு நாம் என்னசொல்வது?
அது உண்மைதானென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டாமோ?

கரை.—நா மஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதுதான், ஸாக
ரமன!

ஸாக.—அப்படியாகில், இன்னும் அவை சொல்லும்
‘நீர் எங்களைாடு செயலுக்கொண்ட உடன்படிக்கைகளை
முறித்துக்கொள்ளுகிறீரல்லவா? பலாதகாரமாதலாவது,
ஏமாற்றியாவது உமமைக் கட்டுப்படுமபடி நாங்கள்
செய்யவில்லை நீரும் நிதானமின்றித் தீர்மானிக்கவில்லை.
எங்களிடத்தில் உமருகு அதருபதிருப்படினும், நாளை

செய்துகொண்ட உடனபடிகளை அநயாயமானதென்று உமகருத தேற்றினும், இந்த எழுபதுவருஷங்களில் நீர ண்கைவிட்டு நீங்கியிருக்கலாம். லககிடேமன (Lacedaemon), கிரீட (Crete) முதலிய நகரங்கள் நன்றாய ஆளப் படுவதாக அடிககடி ஆரவத்துடன் சொன்னாலும், நீர அநநகரங்களுக்குப் போகவில்லை நமமவரது வேறெந்த நகரங்களுக்கேனும், அல்லது அநயநகரங்களுக்கேனும் நீர போனதில்லை. குருடு, முடம் இவர்களுக்கு குறை னாகவே, நீர ஆதனஸ நகருக்கு வெளியே போயிருக்கிறீர். இதனால், நகரத்தினிடத்திலும் அதன் சட்டங்களாகிய எங்களிடத்திலும் மற்ற அநீனியரைவிட அதிகமாகவே திருபதியடைந்திருக்கிறீரென்பது வெளிப்படை, ஏனெ னினிஷ, சட்டங்களில்லாத நகரத்தினிடத்தில யார தருபதி யடைவாராகன? நீர செய்துகொண்ட உடனபடிகளைப்படி இப்போது நடக்காட்டிரே? என்கள் வாரத்தையை நீர கேட்கும்படித்தலை, அவசயம் அவவிதம் நடந்து கொள்ளக்கடவீர் ஆதனஸநகரை விட்டு ஓடி உம்மைக் கீதவலப்படுத்திக்கொள்ளமாட்டீர்?

‘கன்றாய யோசித்துப்பாரும் உமது உடனபடிக் கைக்கு மீறி நடப்பதனால், உமக்காவது உமது நண்பா களுக்காவது என்னநன்மை விளையப்போகிறது? உமது நண்பர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அவர்கள் தேசத்தை விட்டு நீக்கப்பட்டு ஸுவதந்தரம் ஆஸ்தி முதலியவைகளை இழப்பது பெருமபாலும் நிச்சயம் நீர சம்பந்தப்பட்ட வரையில், ‘அயல்நகரங்களாகிய தீபஸ், (Thebes) மகாரா (Magara) இவைகளிலயாதேனுமொன்றற்குப் போகலாம். இரண்டுமே நன்றாக ஆளப்படுகின்றன ஆயினும், ஸாகர

ஐஸ்! இக்குடியாசநாமிகளுக்கு நீர் ஒருசதருவேனென்று கரு
தப்படுவீர் நகரத்தின் நனமையைக் கருதுகிற ஒவ்வொரு
வரும் உமமை நன்குமதிக்காது சட்டத்தைக் கெடுப்ப
வென்றே எண்ணுவா நீரும், நயாயாதிபதிகள் கொண்ட
கருத்தை ஸ்திரபப்படுத்தி, அவர்களுடைய தீர்மானம் சரி
யானதென்று காணப்படுமாறுசெய்வீர், ஏனெனில், சட்
டத்தைக் கெடுக்குமொருவன் வரலிபாக்கோயும், யேரகளை
புறறவார்களையும் தீயவழியில் உயப்பவனென்றே கருதப்
படலாம் இவ்வாறாயின், நன்றாய்ளப்பட்ட நகரங்களை
யும் நாகரிகமபெற்றமனிதார்களையும்நெருங்காது,வேறென
விடமேனும் செலவீரோ? அப்படிச்செய்யின், உயிரதரித்
தல் நல்லதாகுமோ? அன்றி, அவ்விதமனிதரோடு கூடி
வெட்கமின்றிச் சமபாஷிப்பிரேர? எதைப்பவற்றிச் சமபா
ஷிப்பிர? ஸாக்ரடஸ்! நீர் இங்குப் பேசுகிறவைகளைப்பற்
றியோ? தாமமும், நயாயமும், ராஜாங்கமுறைகளும், சட்
டமும் மனிதர்க்கு வேண்டியவையிற் சிறந்தவைவென்று
கூறுவீரோ? அப்படிச்சொல்லுத்தல் ஸாக்ரடஸ்-க்கு
மிகுந்த அவமானம் விளைகருமென்று நீர் நினைக்கவில்லை
யோ? நீர் அவசயம் அப்படிநினைக்கவேண்டும. ஒருவேளை
நீர் அவ்விதஞ்செய்யாது, மேற்குறித்த இடங்களை நீகரு
வீர் தெசுலேயிலுள்ள க்ரைடோவின் நண்பரிடம்கெலவீர்.
அவ்விடத்தில ஒழுங்கினமையும், தேரனறியபடி செயத்
தும் மனிதரிடமுண்டு தப்பியோடுகிறவர்கள் தரித்துக்
கொள்ளும் குடியானவன்போலவை, அல்லது யாதேன
மொரு உடை தரித்து, மாறுகொலம்புண்டு, நீர் சிறையி
னின்றுத் தப்பியோடிவந்ததைக் கேட்க அவர்கள் மிக
வும களிப்படைவார்கள. ஆயினும், அவர்களில் யாரேன
மொருவர், என்ன உமக்கு வயதாகிவிட்டது: இன்னும்

சிறிதகாலதான் இருப்பீர் யாவற்றிற்கும் மேலான சட்டகளைக் கடந்தொழுகும்படியாக உமக்கேன இவ்வாழ்க்கையில் இவ்வளவு பறவு' என்று கேளாரோ? அவர்களுக்குத் துபதியாய நீர் நடந்தால், ஒருவேளை அவர்கள் உமையை அவ்விதங்கேளாரா, உமமை வெறுக்குமபடி செய்துகொண்டிருக்கில், நீர் தலைகுனிந்து நாணும்படியான சோதகன்பலவற்றைக் கேட்பீர். ஆதலின், யாவரையும் வந்தித்து அவர்கடிகுமையாய் நீர் உமமுடைய வாழ்நாளைக்கழிப்பீர். இன்னும், தெசுலேயில் விருநதுண்பதைத் தவிர நீர் என்னசெய்யபோகிறீர்? ஆதலின், விருநதை உத்தேசித்து, தெசுலேநகரத்திற்கு யாதரைசென்றதாக முடியும். அவ்வாறாயின், நயாயத்தைப்பற்றியும் நாமததைப்பற்றியும் நீர் முற்கூறியவையெல்லாம் எங்கே நிற்கும்? இதுவிற்க நீர் உமது குழந்தைகளுக்காக உயிரவாழ விரும்புகிறீரல்லவா? அவர்களை வளர்த்துப் படிப்பிக்க நினைக்கிறீர்களவா? என்ன, அவர்களை உமமோடு தெசுலே நகரக்குக் கூட அழைத்துச்சென்று அவ்விடத்தில் அவர்களை வளர்த்துப் படிப்பிப்பீரோ? இவ்விதநுமையை அவர்களுக்குச் செய்யும்பொருட்டு, நீர் அவரைத் தம் நாட்டிற்கு அகயார்களுவீரோ? அன்றி, ஆதனவிலேயே அவரைவிட்டு நீர் செலவதாக வைத்துக்கொண்டாலும், நீர் அவருடன் இல்லாமற்போயினும், உயிருடனிருப்பின், அவர்கள் நன்கு வளரக்கப்பட்டுப் படிப்பிக்கப்படுவாரென்று நினைக்கலாமோ? சரிதான், ஒருவேளை உமது நண்பர் அவர்களைக் கவனித்துப்பார்த்துக்கொள்வாரென்று எண்ணலாம். நீர் தெசுலேநகரக்கு யாதரைசென்றால் பார்த்துக்கொள்ளும் நண்பர், நீர் யமபுரத்திற்கு யாதரை யாடிச்சென்றால் பார்த்துக்கொள்ளாரோ? உமமுடையநேச

மென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்களால் ஏதேனும் உமக்குப் பயனிருப்பின் நீ இதைத்திடமாக நம்பவேண்டும் ஸாகரமஸி! உமமைப் பேணிவளர்த்த எங்களை சொல்லிக் கேளும உமது குழந்தைகளைப்பற்றி நினைவாதீ, உமது உயிரைப்பற்றி நினைவாதீ! நயாயத்திறகுமுன்னால் எதையும் வைக்காதீர் அப்போதுதான் நீர் வானுலகஞ் செலுக்கையில், அங்கு உமது செய்கைகளைப்பற்றி விசாரிப்பவரின முன்னிலையில், நன்றாய் உத்தரஞ்சொல்லலாம் நீர் இப்போது எண்ணியதைச் செய்தால், இவ்வுலகத்தில் உமக்கேனும் உமது நண்பர்க்கேனும் அதிகமான சுககோஷமும், நோமையும், பரிசுத்தமும் கிடைப்பது இது நிச்சயம் இன்னும், சட்டங்களுக்கிய எங்களால் தீமைபிழைக்கப்படாது மனிதரால் இழைக்கப்படும் நீர் வெளியேறினதாக முடியும் இவ்வித அவமான வழியில் தீமைக்குத் தீமையை பரதிபலித்தும், கெடுதிற்குக் கெடுதியை பரதிக்கொடுக்கும் எங்களுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைகளையும் ஒப்பந்தங்களையும் முறித்துக்கொண்டு, நீர்சிறிதும் கெடுதலினைக்கக்கூடாத உமக்கும் உமதுநண்பாக்கும் உமதுதேசத்திற்கும் எங்களுக்கும் கெடுவினைத்துத் தப்பியோடினால், நீர் உயிரோடிருக்கையில் நாங்கள் உமமைக் கோபிப்போம். நீர் இறக்கும்போது எம்முடைய சுகோதரரான யமபுரச்சட்டங்கள் உமமை உபசரித்து ஏற்றுக்கொள்ளா, ஏனெனில், நீர் இங்கு எங்களை இயன்றவரை தொலைக்க முயன்றீரென்று அவைகள் உணரும். ஆதலின், நாங்கள் சொல்வதைக் கேளும தான் சொல்வதுபோல உம்மைச் செய்யும்படி க்ரேடோவைத் தூண்டவிடாதீர்.

என் அருண்மண்பர் கரைடோ! தெய்வம் ஏறி ஆவே
சமவந்தவாகின சூழலோசைகேடபதாக உணாவதுபோல,
நான் இழுவரை சொன்னவைகளை நான்கேடபதாக என்க
குத தெரிகிறதென்பதை நன்றாய் அறிந்தகொள இவ
வார்த்தைகளின் ஓசை என்காதில இன்னும் தொனிததுக
கொண்டேயிருக்கிறது அது மறறவார்த்தைகளைப்பெ
லாம் அடக்கிவிடுகிறது. நீ என மனதைத் திருப்புவதில
பேக்கிற பேசச்செல்லாம் வீணென்றே எனக்கு நிச்சய
மாகத் தோற்றுகிறது ஆயினும், என்மனதைத் திருப்ப
உணரலாகுமென்று உனக்குத் தோற்றினால், மேலே
சொல்லலாம்.

கரை — இனி ஒன்றும் எனன்ற சொல்ல முடியாது,
ஸாகரமஸ!

ஸாக் — அப்படியாயின், கரைடோ, இருந்தபடி
இருக்கடமே கடவுள் நமமை அப்படி நடத்துவதாகத்
தெரிவதால், நான் சொல்லுகிறபடி நடப்போம்.

15-ஆம் அதிகாரம்

முடிவுரை.

[முடிவுரை—ஸாகரமஸ அமைதியுடனிறந்தது—அவரது
அபூர்வத்திறமை—அவாவழி எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்றது—அவ
ருக்கு விதித்ததண்டனை சரியென்றே பலர் எண்ணியது]

ஸாக்ரமஸ சிறையிலிருக்கவேண்டிய முப்பதுநாள்
களும் சென்றன அவர் ஆயுள் முடிந்ததினத்தில வழக்கம்

போல் யாவரும் வந்துகூடினர் அவரது மனைவி அன்றைய தினம் தனது யகை வெளிப்படையாகக் காட்டி, கணவனைப் பிரிதற்குக் காலமவந்ததேயென்ப பலவாறு பிரலாபிததுப் புலம்பினாள் அதைக் கண்ட யாவரும் மனங் கலங்கித் துயரக்கடலுள் ஆழத்தனா ஸாகரமூல கரை டோவை டோக்கி, 'அண்ணலே! இன்று எனது முடிவுநாள இதைச் சாரத்ததுடன் கழிக்க எண்ணுகின்றேன் எனது நாயகியை வெளியே அழைத்துச் செல்க' என்றனா உடனிருந்தோர் அவளைத் தேற்றி, அவா விரும்பியபடியே சிறைப்புறத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர் பிறகு வழக்கம்போல சம்பாஷனை தொடங்கிற்று முதலில் தாம எழுதிய செய்யுள்பற்றிப் பேசினா பிறகு தற்கொலை புரிதலைப்பற்றிப் பேசக் கடந்தது. கடைசியாக, ஆதமாவின் நிதயத்தைப்பற்றி நெடுநேரம் அனைவரும் சம்பாஷித்தார்கள். தாம இறந்தபின்னர்,

“இறுகாலையிலா, நிலையோ திரியா,
குறுகா, நெடுகா, குணம் வேறுபடா,
உறுகால கிளாபூத மெலாம் உகிலும்,
மறுகா நெறி எய்துநன் ”

என்று சரபங்கா கூறினதுபோல, தாம செல்லும் லோகத்தில் ஆதமா பிணிமுதலியவை நீங்கிப் பரிசுத்தமடைகின்ற தென்றும், தாமபிரிவதற்கு ஒருவரும் வருக்ககூடாதென்றும், தம் நண்பர்கள் தாமதுகாறும் சொல்லிவந்த நீதி மொழிகளைக் கடைப்பிடித்து உயவாரென முழுநம்பிக்கையோடு தாம் பிரிய விடைபெற்றுக்கொள்வதாயும் யாவாக்கும வற்புறுத்தினார் இவற்றைச் செவியேற்ற நண்பர்களின் மனநிலை துக்கத்திற்கும் களிப்பிற்கும் இடையில் ஊசலாடிற்று உயிரினுஞ் சிறந்த தம்நண்பரைப் பிரிதற்கு

இரங்கி யாவருமதுக்கித்தனா இறக்குகின்றததிலும், மன வலிகுணராத தம் மாட்சியைப் புலப்படுத்தி அமைதியுடன வசனிகும அவரது ஆற்றலுக்குமெச்சிப் பலரும் சுனித்த னா. செல்லும் உலகத்தில் இம்மகான மேலான பதவி யைப் பெறுவதெனவும், கடவுளின் திருவருளால் இவண் வரது முற்றுமபகலதானுமுடித்து அஞ்ஞானிகட்கு அறி வூட்டிக்கடவுளின் ஆளுனாபபடி மேலுலகுசெல்லுருவென யும் அனைவரும் தெள்ளிதின் உள்ளத்துணர்ந்தனா ஆபி னும், என மனச்சாந்தியடையா மனிதாக்கும்னகலேசம் மட்டுப்படுமோ? மனத்தளராச்சி கொள்ளக்கூடாதென்று வைராகயங்கொண்டாலும் அஃது அவர்க்கு மயானவை ராகயம்போலானது பொழுதுகழிந்து மாலைப்போது வந்ததும் யாவரது உள்ளமும இருண்டு நொந்தது.

அசுதந்நம் அவா குடிப்பதற்காக விஷங்கலந்தரீர அதிகாரிகளால் கொண்டுவரப்பட்டது அவா அதை அருந்தியதுமுதல் அடங்கினதுவரை அங்கு நோக்கவை யாவறறையும் ஒன்றுவிடாது அவரது இன்னுயிர்த்துணை வாகள் வரைந்துள்ளார்கள் விஷம்பெய்த நீரை உதசா கத்துடன் மெதுவாகக் குடித்து, சிறைச்சாலையில் அங்கு மிங்கும் உலாவி, அரற்றுக்கின்ற தம் நண்பருக்கு ஆறுதல் கூறிவந்தாா. சற்றுநேரத்திற்கெல்லாம் அவா நடப்பது கஷ்டமாகிவிட்டது உடனே அவா தம்கட்டிலில் சாய்ந்து படுத்திக்கொண்டாா தேகஉபாதி அவர்க்குச்சிறிதுமில்லை. அவர் அறிவுதப்பி மூச்சிப்பதற்குமுன்பு, கரைடோவைப் பாரத்துக் கூறினார்—‘கரைடோ, ஏஸ்குலேபியஸுக்கு (Aesculapius) நாம் ஒருசேவல் கடன்கொடுக்கவேண்டு மல்லவா? அக்கடனைத் தீர்த்துவிடு, இதைச் சற்றும் உபே

கைஞ்செய்யாதே' இவையே அமாமகான் கடைசியாய்க் கூறியமொழியுள் சிறிதுநேரத்திற்கெல்லாம் அவர்தமம்மைப் பேராகதகஞ்செய்துண்டு படுகதா உடனே உயிரும் நீங்கியது இவர கடைசியாகக்கூறியவார்த்தைகளரனும, கடைசியாகக் காட்டிய மனவமைநயாலும் அவரது பெருமை, தூய்மை, கோடாமம் முதலிய நற்குணங்கள் முன்னிலும் பதிறறுமடங்கு ஒளிராக்கிறனவனே?

கரீஸதேசத்திற பிறநது, இவ்வனம் தமது ஆயுளமுழு வதையும் ஜனங்களின் அறிவை வளர்ப்பதிலேயே கழித்தது, முடிவில்தம் உரையையும் அரப்பண்ணுசெய்த ஸாகரமூஸை ஓரவதாரபுருஷனென்றே நாமச்சொல்லவேணும் முதன் முதல் நீதிவிஷயங்களை எாஸதரோகதமாக ஆராயந்தவர் அவரே அவ்வாராய்ச்சிக்கட்கற்ற புதியதோர் வழியைக் கண்டுபிடித்தவரும் அவரே கரீஸதேசத்திலும் அதன் வழியைப் பின்பற்றி ஒழுகிவரும் பிறநாடுகளிலும் எத்தனையோ கவிவாணர், பரசங்கவல்லோர், ததவசாஸ்தரிகள், சரிதாவாசிரியமுதலிய மேதாவி்கள கினம்பித், தகதமநீள புகழைப் பரப்பி, நாட்டைச் சிறப்பித்துள்ளாரகள் ஆயினும், ஸாகரமூஸைப்போல ஒருவரை கரீஸதேசத்திலேனும், இதரநாடுகளிலேனும் நாம கண்டறிதல் இயலாது அவரது வழியைக் கடைப்பிடித்து நடந்தவர் ஒருசிலரே அவர் வழியில் இறங்கி உண்மையைத் தொண்டிடைகளால் துணுகி ஆராய்ந்து, அவரைப்போல உலகிற்குப் பாடுபட்டவரே இவ்வியெனலாம் பிறரைக் கேள்விகள்கேட்டு, அவரிடம் மன்ககிளாரச்சியை உண்டாகக், அவரது பகுத்தறிவைப் பண்டமடங்குபெருங்குவது ஸாத்யமாகுமென்பதை விருபிக்க ஸாகரமூஸை சரிதாம போதிய சான்றாகும்.

கூடவுள்ள விரிக் கப்பலாத மறைபொருள்களை ஒரு வர நாடியுறிய விரும்புவது மதியீனமெனவும், மனிதரது நலவாழ்க்கைக்குக் காரணங்களாக நிறதும் விஷயங்களை மட்டும் அவா கண்டறிவது ஏற்படைத்தாருமெனவும், அவ்விஷயங்களை யாவரும் அறிதல்கடுமெனவும், அவ்வாறு அறிதல் அவரது கடமை யாகுமெனவும், அவற்றைச் செவ வினை அறிபாமல் நற்காயங்களைச் செய்யப்படுகின், இடர்ப படடுத தயங்கவேண்டுமென நிக கராயசித்திபெறுவது எளிதன்றெனவும், பலதொழில்களை மனிதர் கற்று அவ்வத தொழில்களில் தோஷிப்பெறுவதுபோல, இவற்றையும் பழ கிக் கண்டறிவது அவர்க்கு அவசயமாகுமெனவும், அவ விதம்கற்றுத் தோரது மேனமைபெறா ஒருவனைப் பலரும் கீழம்கொண்டு இகழ்ந்து, அவனிடம் நம்பிக்கை சிறிதும் வையா மெனவும் ஸாகரமஸ்வர்புறுத்தினா, நயாயவுணர்ச் சிவிலவாதவன் நயாயநெறியில நடக்கமாட்டான் பகதியை அறியாதவன் பகதிமானாவதெப்படி? தையததை நன குணராதோன எவ்விதம் தையகதைக் காட்டுவது? ஆத லின், இவைகளை அறிவது மக்களுக்கு இன்றியமையாத தாகும் அவற்றை அறிவதற்கு இடையூறுக நிற்பது மனித ரின காவமே தனக்கு பாத்தொன்றுந தெரியாதிருக்க, எல் லாமதெரிந்ததாகப் பாவிக்கும் அகந்தையை அடக்குவது அழகு அமமமனதேராயக்கு மருந்து, அவருடன் தாக கிததுத தொட்டைகளைகளால் அவரது அறிபாமையைப் புலப்படுத்துதலே

தூன் ஒழுங்காகக் கவலாத விஷயங்களை ஐயநதிரிபற அறிவதும், தனக்குப் புலனாகாத விஷயங்களை நடத்திக் கட்டுவதும் ஒருவனால் இயலுமென்பதை ஸாக்ரடீஸ்

துணிவாக மறுத்துரைத்தாராதலின், பாவரும் நீதிக்ஷயங்களைப் பற்றியும், ராஜாங்கவயவகார விஷயங்களைப் பற்றியும் அறிவதற்குமுன்னால, தாமகொண்ட பழுதான கருத்துக்களை நீக்கிவிடவேண்டும் இதன்பிறகு நன்னெறியில் கிற்பதற்கு இனறியமையாத அறிவை அடைவது லேசாகிவிடும் இதை ஸாகரமஸ நன்னுய விளக்கிக்காட்டினார் நம் வாழ்க்கைக்கு இதனினும் மிகக் சாதனம் இல்லையென்பதையும் அவர் தெளிவாய்க் கூறினார்

ஸாகரமஸ கண்டுபிடித்து உபயோகித்த வழி எக்காலத்திற்கும் உதவுவது விஷயவாராயச்சிக்குச் சிறந்த கருவி அதனினும் வேறில்லை அதனமூலமாக இறஹைக்கும் நமதுகொள்கைகளைத் துருவிராடிச் சிக்கறுத்துப் பகுத்துப் பிழைகளைநது தூயமைப்படுத்தலாம் அவ்வண்ணம் சிக்கறுத்து உண்மையைக் கண்டோராமட்டும் அவாக்குப்பிறகு ஒருவருமில்லை

அநீனியா ஸாகரமஸைத் தண்டித்து மிகுந்த பழிப்பைக் கட்டிக்கொண்டாரென்று சிலர் கூறுகிறார்கள். அக்கூற்று வலியுறுவதன்று மேற்காட்டியபடி, அவரைத் தண்டிப்பதற்குப் பலகாரணங்கள் ஏற்பட்டன

முதலாவது — நூதனகொள்கைகளை வாலிபர்களுக்குக் கற்பிப்பவரை நயாயசபையோர் தண்டிக்கக்கூடாதென்ற வழக்கம் அக்காலத்திலில்லை. தற்காலத்திலும் இன்னுண்டுகட்குமுன்புதான் அவ்விதம் தண்டிப்பது சரியன்றென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஸாகரமஸைக் கேட்டாலும், அவர் தண்டிப்பது நயாயமென்றே கூறியிருப்பார். ஆதலின், நீண்டகாலமாகப் பரிசுத்தமாய் ஸாகர

மீண்டும் சம்பாவித்துவந்ததைப் பொறுத்திருந்த அதீனியை வரத்தக்கவேண்டுமெய்லலாக, அவரை நிரந்தர இகழ்தலும், கடிந்து கூறுதலும் நயாயமல்ல

இரண்டாவது — இவரது செய்கையால் ஆதனஸ்கரில் பலபோ இவரக்கு விரோதிகளானார்கள் அவ்விதமிருந்தும், இவரது எழுபகரம் ஆண்டுவரை இவரக்கு யாதொருதொந்தரையும் அவரகளசெய்யாதிருந்ததுவியப்பினும் வியப்பே.

முன்றாவது — ஸாக்ரடீஸ் சபையோரமுன் நடந்து கொண்ட விதமானது மெச்சக்கூடியதன்று. அவர் உயிரிழைவதற்குப் பயப்படவில்லை இறப்பு இன்பமேயாக இருமென்றா, சபையோரை மதித்துப்பேசினாலலா அதைக் கண்டசபையோர், ஸாக்ரடீஸினுடைய விரோதிகள கூறுகிற்படி அவர் மஹாதுஷ்டராக இருக்கலாமென்று ஊகித்தார்கள்

இவையெல்லாம் அதீனியரைப் பழிகுவதற்கு அது கூடியாகமாட்டா ஸாக்ரடீஸுமீது குறைகூறுவதற்குத்தான் இவை சாதனங்களாகின்றன.

ஸாக்ரடீஸ் இறந்தபிறகு, அதீனியர் அவரைக் அநயாயமாய்க் கொலைபுரிந்ததற்காகப்பச்சாததாப்பப்பட்டார்களென்றும், தாமசெய்த பாவத்தொழிறகுப்பரிகாரமாக லிஸிப்பஸ் (Lysippus) என்ற பெயர்பெற்ற சித்தகாரியைக்கொண்டு பித்தனையில் அவரைப்போல ஒருசிலையை இயற்றுவதது, அவரது ரூபகார்த்தமாக நாட்டினார்களென்றும் கூறுவதுண்டு ஆயினும், அது உண்மையுள்ளிருத்தல்குமென்று எண்ணுவதற்கு இடமில்லை இவரது

உயிரத்தோழராகிய பள்ளேடோ நகரைவிட்டு நீவதும்படி
நேரிட்டது சிறிதுகாலமவரை ஸாகரமஸ்பெயகைக்குறித்
தோரையும் ஜனங்கள் வெறுதகாரர்கள் இதனால் அவர்
இறந்ததற்கு ஜனங்கள் சற்றும் இரங்கவில்லையென்பதும்,
அவரையும் அவரது கொள்கைகளையும் மனப்பூர்வமாக
வெறுததனரென்பதும் தெளிவாய் வெளியாகின்றன.

இவ்வாறு தமது ஜீவதசையினும், அநதயதசையினும்
தமது உயர்ந்த குணங்களை உலகறியக் காட்டினா ஸாக்ர
மஸ அவர் சத்தியக்குன்று, அஞ்சாமைக்கு நிலயம் அநீ
னியர்க்கு நன்னடதையைப் புகட்டுவதற்காகக் கடவுள்
தம்மைப் படைத்தாரென அவர் நம்பினதனால், எத்தடை
நேரிடினும் அதை மதிக்காது, தாமாக ஏற்படுத்திக்
கொண்ட கடமைகளைச் செய்துகொண்டுவந்தார பிறரைப்
பரீகஷ்செய்துபங்கப்படுத்துவதை விட்டுவிட்டுவாள்ளிரு
க்கச் சமமதித்திருந்தால், அவர் தமது உபிரைவினாக இழந
திரார். ஆனால், அவ்விதமிருப்பதற்கு அவர் உடன்பட்டி
லா அவ்விதஞ்செய்வது கடவுளின் ஆளுகையை அவ்மதித்
ததாருமென அவர் எண்ணினா ஸ்வாமியின்மீது பாரததை
வைத்துத் தமக்கு எது நன்மையாகத் தோன்றியதோ,
அதையே அவர் பிடிவாதமாகச் செய்துவந்தார் இறந்த
பின் மனிதர்க்கு ஏதாகிறதென்பதை அவர் நிச்சயமாய்
உணரக்கூடவில்லை பிறிதோர் உலகில் நற்பயனை அடை
யலாமென்ற எண்ணமும அவர்மனதில் உதித்திலது, ஆத
லின், பரமபொருள் பணிதத்தைத் தப்பாமற் செய்ததும்,
தமக்குத் தவறுகத் தோன்றியவைகளைச் செய்யாதொழிந்
வதுமே மேலானவையென்று கொண்டார்; நனமான

கரையங்களைச் செயது உயிரிழைப்பதினும், உயிரவாழ்வு
மையே உயாநதது என நனரூப நம்பினார்.

* “பெருமை யுடையவர் ஆற்றுவாரா, ஆற்றின்,
அருமை யுடைய செயல்”

என்ற வள்ளுவனார் வாகுக்கு இலக்காக, இம்மகானு
பாவா யாவராலும் செய்வதற்கரிய செயல்களை எளிதிற
செய்துமுடித்ததுடன், சிறையினின்றும் கப்பியோடி மானக
டுகட்டைந்து உயிரவாழ்வதைவிட உயிரிழைப்பதே மேலெ
னத்துணிந்து, துணிந்தவண்ணம் தமதுயிரையும் துறந்தாரா

† “மயிரிப்பின் வாழாக கவிரிமா அனனார்
உயிரிப்பா மானம் வரின்”

முற்றிற்று

அநுபந்தம் 1.

ஸாக்ரடீஸ் தாக்கிக்கும் வழி.

இதி இதக்கையதென்பது யூதிபிரானுகும (Euthyphron) இவராகும நடந்த சம்பாஷணையால் தெற்றென விளங்கும இருக ஸம்பாஷணை தேவதூஷணஞ்செய்தாரென ஸாக்ரடீஸமீது குற்றஞ்சாட்டியபின்னா நிகழாதது விசாரணை தொடங்குவதற்குமுன்பு தேவபகதி தேவதூஷணை முசலியவைகளைப்பற்றிப் பாமரஜனங்கள் கொண்ட எண்ணங்கள் தவறென்றுவெளிப்படுத்த ஸாக்ரடீஸ் கருதியிருந்தார். நியாயஸகலத்தின தலைவாசலில் இருவரும் சந்தித்தார்கள் ஸாக்ரடீஸமீது அப்பொழுதுதான் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருந்தது யூதிபிரான என்பானும் ஒருகூலியானேத தன தகப்பன் கொன்றுவிட்டானெனத் தன தகப்பனமீதம் குற்றஞ்சாட்டவந்திருந்தான் தனது நண்பர், உறவினர் எதுசொல்லியும் அவன் செவிகொடுத்தகேட்கட்கவில்லை தான் தூயமையற்ற செயலைச் செய்வதாக அவர்கள் கூறியதனால், இவனுக்கு அவர்கள்மீது வெறுப்பெழுந்தது தான் செய்யும்காரும் தூயதெனவும், செய்வததிற்கு உகந்ததெனவும் அவன் புகன்றான் தான் செய்பகருதியதைச் செய்யாதொழிந்தலை தேவதூஷணத்திற்குக் காரணமாகுமென அவன் நம்பினான். மதவிஷயங்களைப்பும், தூயமை தூயமைபின்மை முதலியவைகளையும் தான் நன்றாய் ஊன்றி ஆராய்ந்துள்ளதாகவும், அவைகளைப்பற்றித் தான் அறியாதது ஒன்றுமில்லையெனவும் ஸாக்ரடீஸிடம் வீரியங்கூறினான். இதைச் செவியேற்ற ஸாக்ரடீஸ், தூயமைமுதலியனவ இததன்மையென அவனிடம்

‘அறிந்துகொண்டு, தம்மேல் குற்றஞ்சட்டியோர்க்குப் பதிலுணிகை நீண்ணியுள்ளதாகவும், தம்மைச் சீட்டுக அங்கேகரித்த அவகிஷயங்களைப் போதிக்கும்மாதும் அவனைப் பணிவுடன் கேட்டார். யூதிபிரான் தனது அகநதை யால் அவ்வாறு போதிப்பதற்கு வாககனிததான ஸாக்ரடீஸ் “தூயமை என்றலென்ன? தூயமையினமை என்று லென்ன? எனக்கு அவற்றை விளங்கவுரையும்” என்றார். “யான் இப்போது செய்வதுபோலச் செயவதே தூயமை. யாரோடும் ஒருவா கொலைமுதலிய பாவங்களை நடுசெயின், அவர் நமது பிதாவாயினுஞ் சரி, வேறுயாராயினுஞ் சரி, அவரைத் தண்டனைக்குள்ளாகருவது தூயமையானது அவரை அவகிஷயசெய்யாது விடுவதே தூயதற்றது” என்றுகூறி, இதை இன்னும் வற்புறுத்தறப்பொருட்டு, ஸீயுஸ் என்ற தேவன தன் தந்தையாகிய ‘க்ராளுஸைக்’ குற்றத்திற்காகத் தண்டித்த புராணகதையும் எடுத்தாறாத தான். ஒருகடவுள் இக்குற்றத்தைச் செய்தாரா, இவ்வாறு அவர் தண்டனையடைந்தாரா’ எனக்கூறும் கதைகளெல்லாம் நம்பத்தகுந்தவையல்ல; அவைபெல்லாம் வீண் அபவாதங்களே ஒருபோதும் யான் அவைகளை ஏற்கேன்” என ஸாக்ரடீஸ் மொழிந்த, “ஐயனே! யான் கேட்ட கேள்விகளுக்கு இன்னும் பதிலுரைத்தாயிலை. தூயவற்றிற்கும் தூயமைபற்றவற்றிற்கும் நான் உன்கீ உதாரணங்கேட்டேனிலை. தூயமைபென்றால் என்னை? எதனால் ஒரு செய்கையைத் தூயமையானதென நாம் சொல்லுகிறோம்” என்றார் யூதிபிரானுக்கு அவர் கேட்ட விஷயம் முதலில் கள்ளாக விளங்கவில்லை. சிறிதுபோது யோசித்தது, கட்டவுளுக்கு உகப்பானது தூயது, கட்டவுளுக்கு உகப்பாக்காத தூயதற்றது” என்றுகூறியதோடும்யாது, தான்

கடவுளையாப்பற்றி முன்னர் மொழிந்தவையெல்லாம் உண்மையில் நடந்தவை எனவும், அவரது சண்டை சதாரவுகளெல்லாம் யதார்த்தமாகவே நிகழ்ந்தவை எனவும் சாதித்தான். இக்கதைகளை ஸாக்ரடீஸ் நம் பரமறபோயினும், அவைகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, யூதிபிராண்டன் பின்னும் சமபாஷித்து, கடவுளா ஒருவருக்கொருவராக கராமலினைத்துக்கொள்வாரின், அக்கலகம் எனது நியாயமானது என அநியாயமானது எனந் நியாயகாரங்களைப்பற்றி எழுந்திருத்தலையேண்டு மெனவும், அவ்வாறு ஒருத்திரத்தார ஒன்றை நியாயமான தெனவும், மற்றொருத்திரத்தார அஃதேய அநியாயமான தெனவும் தீர்மானித்தால், ஒரேவிஷயம் கடவுளாகிலாக்கு நியாயமானதெனவும், வேறுசிலாக்கு அநியாயமானதெனவும் காணப்படுவதனால், யூதிபிரான் தூயமை என்பதற்குக் கூறிய பொருளின் சிறப்பினமையுபயபுலப்படுத்தினான். இதைக்கண்ட யூதிபிரான், தான் முன் கொண்ட பொருளைச் சிறிது மாற்றிக்கொண்டு “தூயதென்பது எல்லாக்கடவுளாக்கும் உகப்பரானது. இப்பொருள் சூரியானதே” எனப் பகாந்தனை. இதன்மேல் ஸாக்ரடீஸ், “தூயதாயிருப்பதால் தூய்மையானதைக் கடவுளர் விரும்புகிறார்களா? அன்றி, அவர் அதை விரும்புவதனால் அது தூயமை எனப்படுகின்றதா?” எனக்கேட்டார் யூதிபிராண்டுக்கு இக்கேள்வியொன்றும்கிளங்கவில்லை. தாம்கின்வி யது ஈதென அவனுக்கு விளக்கிக்காட்டி, அவன் வாய் மொழியாகவே “கடவுளாககு உகப்பரானது அவர்களால் விரும்பத்தக்கதாகவுள்ளது, - ஏனெனில், அவர்கள் அதை விரும்புகிறார்கள், தூயதென்பதோ அவர்களால் விரும்பப்படுகிறது, - ஏனெனில், அது விரும்பத்தக்கதாயுள்ளது.”

என்பதை நிரூபித்தார் அதாவது தூய்மைக்கு இயற்கையிலேயே மதிப்பு இருப்பதால் அவ்விபற்கைகளுமபற்றி அதைக் கடவுளாக கிருமபுகிருராகள். அவாவிருமபும மறவைகளுக்கெல்லாம் அவாவிருமபும ஒருகாரணமபற்றியே மதிப்பேற்படுகின்றன. இதற்குள்ளாகப் பலவாறு அவனை மீட்ககிவிட்டமையால், அவனுடைய மனம் கலங்கி, மதியும் மயங்கிவிட்டது 'தூய்மை என்பது நியாயத்தின் ஓர்பகுதியாகும்' என்ற ஸாக்ரடீஸ்கூறறை அவன் முற்றிலும் உணர்ச்சக்தியறழ்புபேராயினும், அதனே சரியென அவன் ஆரீமாதிகதன்ன இகனமேலும் பலவழிகளில் அவனை நோக்கி, "தூய்மை என்பது கடவுளாககுரிய சிந்தனையோடு சம்பந்தப்பட்ட நியாயநெறியின் ஓர்பகுதியாகும் மனிதாக்குரிய சிந்தனையுடன் சம்பந்தப்பட்டது அநநெறியின் மிச்சப்பாகமாகும்" என்பதை ஒப்புக்கொள்ளாது மாறு செய்கார இனி, 'சிந்தனையென்றால் என்ன' என்பதைப்பற்றி விவாதம் நடந்தது. 'சிந்தனை என்பது கடவுளாக்குத தொண்டுசெயதல்' என அவன் முடிசுதான் இதனால், 'தூய்மையென்பது கடவுளாககுசு செய்யும் பிரார்த்தனையையும் யஜ்ஞத்தையும் கிளக்கும் ஒருசாஸ்திரம்' என அவன் ஒப்பவேண்டியதாயிற்று அதாவது ஸாக்ரடீஸ் புகன்றபடி, 'தூய்மை என்பது கடவுளாகும் மனிதாக்குமுள்ள கொடுத்தலவாககலை விரிக்கும் கலை' என முடிந்தது 'கடவுளாக நமக்கு யாவற்றையும் அளிககிறார். நாம் கடவுளாக்கு எவற்றைப் பிரதியாகத் தருகிறோம்?' என்ற கேள்வி பிறகு எழுந்தது 'மரிபாதுபையும் வணக்கத்தையும் நாம் அவர்களிடம் காட்டுகிறோம் அவாக நுகரு எது கிரீதியாக இருக்கிறதோ, அதெல்லாம் செய்கிறோம்' எனது அவன் விடைந்தது, தூய்மைகைக்காட்

டி.லும அவாக்குப் பிரியமானது வேறொன்றுமில்லையென
 அவன் கூறி மடித்தான். இதனால், தூயமை என்பது கடவு
 ளாகுப் பிரியமானது என்று ஏற்பட்டது. இதுவே
 தொடக்கத்தில் சரிபான்பொருளன்று என்று ஸாகரமீ
 ஸால் தள்ளப்பட்ட ரகும் ஸாகரமீஸ இதை அவனுக்கு
 எச்சுதுக்காட்டி, இன்னும் தூயமை என்ற இவ்விஷயத்
 தைப்பற்றி அவனுடன் ஆராயத்தரிய விருமபிபுள்ளதாகக்
 கூறி ஒன்றையும் ஒளிக்காமல் 'நீ கூறியது சரியே, ஆதி
 னும், பொய்கூறித் தன் படைக்கு ஊதகமளிகும தண்ட
 நாயகனும், பொய்கூறித் தன் மகளுக்கு மருநதுட்டும்
 அருமைத் தந்தையும், வெறியேறித் தற்கொலைபுரிய எண்
 னும் தனது நண்பனிடமுள்ள கூங்கத்தியை வஞ்சித்து
 வெளவும் புருஷனும் அநியாயஞ்செய்தவராவரோ?' என்
 று ஸாகரமீஸ, இதைக் கேட்ட ஆதிமீஸ, இவையெல்
 லாம் நியாயமானவைதாமென ஒப்புக்கொண்டு, முன்னாக
 கூறிய பொருளைச் சற்று மாற்றிக்கூறத் துணிந்து, 'நண்ப
 றுக்கு நணமைப்பக்குமபொருட்டு அவ்வாறு செய்வதும்
 நியாயமாகும்' என்றான். 'அவாக்குத் தீமைவினைக்கும்
 பொருட்டு வஞ்சிப்பது பின்னர அநியாயமாகுமோ?'
 என்று ஸாகரமீஸகேட்க, 'ஸாகரமீஸ! உண்மையாகவே
 எனதுவிடைகளில் இனிமேல் எனக்கு நம்பிக்கை பிற
 வாது முன்காணப்பட்டதற்குமுற்றும் விரோதமாகவே
 ஒவ்வொன்றும் இப்போது எனக்குக் காணப்படுகின்றது'
 என்று பணிவுடன் பதிலுரைத்தான் இதன்பிறகு, 'நண்
 பர்களுக்குத் தற்செயலாயத் தீங்கு விளைத்தால் அது அநி
 யாயமாகுமோ?' என்பதும், 'குடியரசு என்றால் என்ன?'
 என்பதும் அவ்விருவரால் சம்பாஷணைமூலம் ஆராயப்
 பட்டன. ஸாகரமீஸ கேட்ட கேள்விகளால் மடக்குண்ட

ஆதிமணுக்கு அகன்றத அறவே அகன்றது, நான் மேலிட்டது மிகுந்தமனவருத்தத்தடன, "என தாழ்வுபயனே ஒப்புக்கொள்ளுமாறு ஸாக்ரடீஸ் செய்கிறா இனி யான் வாய்திறவாதிருத்தலே நலம், ஏனெனில், எனக்கு ஒன்றை தெரியாதென்பதை இப்போது யான் நன்றாய் அறிகிறேன்" என்று கூறி வெட்டுச் சென்றான்.

நன்குக் கூறிய இருசமபாஷைகளால் ஸாக்ரடீஸ் தர்க்கவழியின் போக்கு நன்றாய் விளக்கலாகும்.

முடிவு
அவன் அறிந்த பாவற்றையும் தனக்குப் போதித்த வேண்டுமெனவும் கேட்டுக்கொண்டார். அவனைத்தவிர வேறொருவரும் அவகிஷயத்தைப்பற்றிச் செவ்வனே உணர்ந்தவராகார் எனவும் வஞ்சகபுகழ்ச்சிசெய்தவராய் யூதிடீமணுடைய மனதில் அப்போது எவ்வாறிருந்ததென்பதை யாம் இங்குக் கூறவும்வேண்டுமோ? அவன் அகன்றதென்பவராம ஒடுகெப்போயிறது. அவனும மதியுடந்தினைத்து, எவ்விதத்திலேனும் இருசமபாஷைகளினின்று நபியோட எண்ணி, தனக்கு அவசரமான ஒன்றையே இருப்பதாகவும், காலதாமதமாகிவிட்டமைபால் தான் உடனே செல்லவேண்டுமென்று கூறி மெளனமுடையோடிவிட்டான்.

இனி, ஸாக்ரடீஸ் தர்க்கிக்கும் வழியை விளக்குவதற்கு ஷெனோபரன் என்ற ஆசிரியரது ஸ்கிலிருந்தும் ஓர் உதாரணம் கூறவேண்டும். யூதிடீமணு (Iuthydemus) என்பான் ஓர் ஆதன்ஸ்கரவாசி. நாட்டிற்காக நன்றாய் உழைத்தேனென்ற ஆணை அவனிடம் சீரமயிடுகாததனால், அரசிபுலவிதயங்களை அவன் நன்றாய் ஷன்நித்,

கற்றுவந்தான் அவன் ஒருமுறை ஸாக்ரடஸ்டன் சம பாஷிகக ரோகந்தோது, நிபாயவுணர்ச்சி நகரவாசிகரு இனறியமையாதேதர் உததமகுணமாதலின், தான் அதை நிரம்புப பெற்றுள்ளதாவும், தினந்தோறும் எததினோது உதாரணங்களைக் கண்கூடாகக் கண்டறிந்து வருகின்றமைபின், தான் நிபாய அநியாயங்களைச் சிக்கற் உணரவல்லவனெனவும் விருதுகூறினான் தான் கூறிய வற்றை உதாரணமுகத்தான் நன்குவிளக்க வுண்ணி, 'பொய்ததல, வஞ்சிததல, களவாடல, பிறாககினனாசெய தல, பிறரைச் சிறைப்படுத்தல முதலியவையெல்லாம் அநி யாயமானவை' என்றான் அவ்வாறாயின, நமது எதிரிகளை வஞ்சிப்பதும், சிறைப்படுத்தவதும், அவர்க்கு இன்னம் விளைப்பதும் அநியாயமாகுமோ? என் ஸாக்ரடஸ்டினிய போது, 'நண்பரிடம் அவ்விதஞ் செய்வதே அநியாய முன்று; பண்பரிடம் செயின் அது நிபாயமாகுத' என்றான்.]

அநுபந்தம் II.

ஆதன்ஸ்வாசிகளின் அறிவாற்றலைப்பற்றி மெகாலே (Macaulay) கூறுவது —

“ஆதன்ஸ்வாசத்தப பாமாஜனங்கள் பிறகூட்டத்தய் பாமாமக்களினும் பனமடங்கு அறிவிற் கொடுநாவென் னமபுவதற்கு இடமுண்டு. ஆதன்ஸ்வாசி ஒவ்வொருவனும் நிதிராஸ்திரியும், யுத்தவிரும், சம்பாபதிபதியும் சுவரன் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆதன்ஸி

நகரக்கு அடிப்பட்ட செலவக கொழிகும திருநகரும், அவ்வாதனஸவாசியின் கையெப்பராததுப் பிழைக்கும் ஆதனஸகராததுப் பெரிய அதிகாரியும அவனது கையைப் பாரதகே பிழைப்பு. உழவுவாணிபதசொழில்களிலுள்ள தாழ்ந்தவேலைகளெல்லாம் அடிமைகளைக்கொண்டே நடத்தப்பட்டன. மிகவுமானமான நகரவாசிகும பிழைப்பதற்கு வழிபையும், தவலைபற்று ஓயர்திருப்பதற்கு வசதியையும், இன்பமாய்ப் பொழுதுபோக்கச் சாதனங்களை யும் குடியரசு தந்தது. அவர்களிடமிருந்த நூல்கள் மிகச் சிலவே ஆயினும், அவையரவுமிகச்சிறந்தவை. யாவரும் அன்பற்ற அழுத்தமாக ஊன்றிப் படித்தனர். புஸ்தகக்ஷலையிலுள்ள நூல்களையெல்லாம் புரட்டினாலுமட்டுமன்றி தெளியாது, சிறப்பிற்கு நிதரிசனமாகத்தக்க நூல்களைப் பன்னுமுற்ற படித்து, அவற்றுட கூறப்பட்ட விஷயங்களைக், தகுத்துடன் சிந்திப்பதே மனத்தெளிவுக்கு ஏற்ற உபாயம்.

ஆதனஸவாசியின் தல்வியிவருததிக்குப் புஸ்தகநலின் உதவி சிறிது மில்லை ஆதனஸ மேம்பட்டு விளங்கிப் நாளில நாம் இருந்ததாகக் கருதுவேம். அது செழித்தோங்கிப் புகழ்பாரப்பியநாளிலேகாட்டைவாயிலில் நுழைவதற்கண்ணிக்கொளவேம் தோரண்வாயிலிலுணங்கு அதோ கூடிபுள்ளராகள், அனைவரும் ஆரவத்ததுடன் பிட்யஸ் (Phidias) என்ற சிற்பாசாரி அமைக்கும் பிம்பகண்ணகளை அவர்கள் உற்றுநோக்குகின்றனர். மற்றொரு விதியை நோக்கிச் செல்வேம். அதோ அங்கு ஒருவன் கல்லுயங்கனிலிருந்து செய்யுட்களை உருக்கமாக ஒப்பிக்கின்றான். அவனைச் சற்றிலும் புருஷரும், பெண்டிரும்,

சிறாசனும் மொய்ததுகொண்டிருக்கின்றனா. அக்களது கண்களினின்று நீர் தாரைதாரையாய் பெருகுகின்றது அவனைவரும் இமைகொட்டாமல், அசைவற்று, உயிர்த்தலுமின்றி நிற்கின்றனா அக்கிலஸ் (Achilles) என்ற வீரரின் காலில் பரையாம் (Priam) என்பான் வீழ்ந்து பணிந்து, தன் மகதள் பலரையும் மாயத்த அவரது கொடிய பயங்கரமான கரங்களை முததமிட்ட கதையை அவன் உரைக்கின்றன

இனிப் பொதுமனதகதில் நுழைவோம். அதோ அநேகவாஸிபாகள தமகண்கள ஒளிவீச, ஆவனுடன் வதிநோக்கியவண்ணமாய ஒருவாழேனொருவா சாய்ந்து நிழ்கின்றனா ஸாக்ரடஸுக்கும் அக்ரட்டில் நிரீசவரவாதி பென்ப பேர்ப்படைக்க ஒருவனாகும் தாக்கம் நடக்கிறது அவன்கருதியவை முற்றி துமபலமற்றவையென அவனே ஒப்புக்கொள்ளுமாறு ஸாக்ரடஸ் செய்தவிட்டார். சரி, இதோஎல்லாம் தடைபட்டுவிட்டன. “நகரத்துச் சரியோவருகிறார்கள, வழியில்குங்கள்” எனக் கட்டியக் காராகள விளிக்கின்றனா ஜனசபை நடக்கப்போகிறது ஜனங்கள் நரபுறங்கவிலிசுர்த்தும் திரண்டிருக்கின்றனா “யா பேச விருப்பம்?” என அறிக்கை பிறந்துள்ளது, அதோ ஆவாரம் கிளம்புகிறது. யாவரும் காதலாளுசெய்கின்றனா பெரிக்ளிஸ் (Pericles) என்ற மகான பேசுவதற்காக மேடைமேல் ஏறுகின்றார். சரி, இதைவிட்டுச் செல்வோம். அதோ ஸெயாக்ளிஸ் என்பாரது நாடகம் அரங்கில் நடிக்கப்படுகிறது. அதோ மற்றோரிடத்தில் பாட்டுக்கச்சேரி நடக்கிறது இவ்விதமாக, நோத்தியையும் ஒழுங்கையும் கலையியற்றும் சர்வ

கலாசாலை தற்காலத்திலெங்குமில்லையெனலாம்” (ஆதன்ஸ நகரத்து நாவல்லோர்)

“ஆதன்ஸவாசியிடம் புஸ்தகங்கள் சிலவேயிருக்கலாம் அவன் படிக்கச்செல்லும் பெரிய புஸ்தகசாலையிலுள்ள நூல்களின் தொகை போலட்கோர்ட் (Bolt court) டில் வசிக்கும் ஜான்ஸன் (Johnson) எனபாரது அலமாரியிலுள்ள புஸ்தகங்களின் தொகையினும் சிறியதாயிருக்கலாம் ஆயினும், ஆதன்ஸவாசி தினந்தோறும் நாடகாடையில் ஸாக்ரடீஸுடன் சம்பாஷிப்பான், மாதம் நாலேந்து முறை பெரிகுளிஸ் பேசுவதைக் கேட்பான், ஸோபாகுளிஸ், அரிஸ்டோபானஸ் இயற்றிய நாடகங்களை நடிக்கக் காண்பான் பீடியஸ் செய்துக்கிய சிற்பங்களையும், ஸூக்ஸிஸ் (Zeuxis) வரைந்த சித்திரங்களையும் கண்கொளித்து உலாவித் திரிவான் அக்கிலிஸ்பாடல்கள் அவனுக்குக் கண்டபாடமாகத் தெரியும் தெருவின ஒருமூலையில் அக்கிலஸ் கேடசத்தைப்பற்றியும், ஆர்ஜஸ் (Argus) சாவைப்பற்றியும் ஒப்பிப்பதை அவன் செவியோற்பான் அவன் நீதிசாஸ்திரி, பிறநாடுசம்பந்தங்கள், அரசுகூறு, பேரா முதலிய விஷயங்களில் அவன் கைவந்தவன் அவன் பேராவீரன், மிகவும் இம்மையப்பயின்று அடங்கியவன் அவன் நயாயாதிபதி, தினந்தோறும் இருதிருத்தாரது கட்சிவாதங்களைச் சீர்தூக்கித் தெளிவுபெற்றவன். விததையெனப்படுவன இவைகளே இவை மனமாசகன்ற தெனளியோரைப் படைப்பாடினும், நகரவாசிகளிடம் புத்திதீவிரமும், இரசனானத்திற சுவையும், சொல்வனமையும், வாகஞ்ச சாதாரணமும், நாகரிகநயமும் விளைதன (ஜான்ஸனைப்பற்றிய வியாசம்)

பிழையும், திருத்தமும்.

வரி	பிழை	திருத்தம்
5	மனிதரால	பெற்றால ✓
26	Symposium	Symposium ✓
21	Aeropolis	Acropolis ✓
7	ஏகராசியபத்யம்	ஏகசகராதிபத்யம் ✓
16	சனனை	தமமை ✓
18	சனனை	தமமை ✓
13	தமதுமனசகைக திருப்பி	தவராதுமனசகைக திருப்பி ஆவன ✓
5	ஒணமை	உணமை ✓
16	பெருக்கிறை	பெருக்கிறை ✓
8	பிராககுசகாம	பிராககுயாள ✓
10	மகனுககு	மகனுககு

133-ஆம் பக்கம் 8-ஆம் வரியில் 'ஒளிககாமல்' எனப் படித்து 134-ஆம் பக்கம் 9-ஆம் வரிமுதல் (!-வது அடிகுத்தம்) முடிவுவரை இவ்வளவையே கோத்துப்படிக்க (பிழைகளை முன்னிதி நுத்திக்கொண்டு பிறகு படிக்க)